

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1974 ஏப்ரல் 11

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாயூரம் மகளிர் கலைக் கல்லூரி.

* 813 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் மகளிர் கலைக் கல்லூரியில் வரலாற்றுத் துறையில் எத்தனை ஆசிரியைகள் தற்போது பணியாற்றி வருகிறார்கள்?

(இ) தற்போது உள்ள வகுப்புகளுக்குத் தேவையான வரலாற்று ஆசிரியைகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், அதற்குரிய காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) பேராசிரியர்—ஒருவர்

துணைப் பேராசிரியர்—எழுவர்.

ஆற்றநர்—ஒருவர்.

(இ) உண்மை அல்ல.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இல்லை என்றுதான் அங்கிருந்து மனு வந்தது. அமைச்சரவர்களின் பதிலில் அப்படி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, உண்மை எது என்

[1974 ஏப்ரல் 11]

பன்த ஆராய்வதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? அப்படிப் போதுமான வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இல்லையென்றால் அவர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்தத் துறைக்குப் போதுமான ஒரு பேராசிரியர், 7 துணைப் பேராசிரியர்கள், ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் என்ற அளவில் மொத்தம் 9 பேர் இருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைக்குப் போதுமான அளவில்தான் இருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் இடையிலே அங்கே ஒரு திங்கள் அல்லது இரண்டு திங்கள் துணைப் பேராசிரியர்கள் ஒருவர் இருவர் நியமிக்கப்படாமல் இருந்திருக்காலாம். இப்பொழுதிருக்கும் சூழ்நிலையில் தேவையான அளவில் இருக்கிறார்கள்.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்லூரிகள் ஜூன், ஜூலையில் துவங்கப்பட்டால், கிட்டத்தட்ட டிசம்பர் மாதம் வரையில் போதுமான பேராசிரியர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் வகுப்புகள் நடத்துவதற்குத் தாமதமாகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தொடர்ந்து பல்லாண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அந்தக் குறையை இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது போக்குமளவில் கல்லூரி துவங்கும் நேரத்திலேயே எல்லாக் கல்லூரிகளிலேயும் பேராசிரியர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கல்லூரி திறப்பதற்கு முன்னாலேயே எவ்வளவு இடங்கள் காலி ஏற்படவேண்டும், எந்தெந்த இடங்களில் யாரைப் போட வேண்டுமென்று முன்கூட்டியே தீர்மானித்து, 10-ஏ (1)-ன்படி முன்கூட்டியே தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களை நிரப்பவேண்டும் என்றும், பிறகு தேர்வு ஆணைக்குழு தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வசதி ஏற்படும் சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கல்லூரி கல்வி இயக்குநரிடத்திலும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மாயூரம் பெண்கள் கல்லூரியில் ஏற்கனவே பாட்டனி புரொஃபசர் இல்லாமல் இருப்பதாகத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி இந்தக் கல்லூரியைப்பற்றி இம்மாதிரி புகார்கள் வருகின்றனவே, குறிப்பிட்ட பேராசிரியர்கள் அங்கே போடப்படாமல் இருக்கிறார்களா? இப்பொழுது அங்குள்ள நிலைமை என்ன? மற்ற எல்லாப் பேராசிரியர்களும் போடப்பட்டிருக்கிறார்களா?

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் அந்தத் தகவலை அறியலாம். வரலாற்றுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் குறைபாடு இல்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

Devikumari College, Kuzhithurai

* 814 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state whether there are proposals to open new courses of studies at the Devikumari College at Kuzhithurai Municipality in Kanyakumari district?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை. தேவிக்குமாரி கல்லூரியில் புதுவகுப்புகள் தொடங்கக்கோரும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடமோ அல்லது கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரிடமோ பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, குறித்துறை பக்கத்தில் பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கு வேறு கல்லூரிகள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் நாகர்கோவிலுக்குத்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. புதிதாக ஏகதேசம் 10 ஏக்கர் நிலங்கள் அந்தக் கல்லூரி கட்டடம் அமைப்பதற்காக டொனோட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இந்தக் கல்லூரியைமாற்றினால் இன்னும் அதிக வகுப்புகளை வைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அம்மாதிரி புதிய வகுப்புகளை வைக்கவும், கல்லூரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றி விண்ணப்பங்கள் வரவில்லை, அதுபற்றிய செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தால் ஆராயலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கல்லூரி சம்பந்தமாக இப்பொழுது ஒருசில சயன்ஸ் சப்ஜக்ட்ஸ், ஒருசில ஆர்ட்ஸ் சப்ஜக்ட்ஸ் இருக்கின்றன. பி.ஏ. போன்ற பட்டப் படிப்பிலே இன்னும் அதிகமாக மாணவிகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு எல்லா சௌகரியங்களும் இருந்தும் அந்த இலாக்கா—தேவஸ்வம் இலாக்கா—நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவில்லை. இனிமேலாவது வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரிடத்திலோ அல்லது பல்கலைக் கழகத்தினிடத்திலோ அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினரிடமிருந்து விண்ணப்பம் வரவில்லை. முறைப்படி அவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பம் வந்தால் பல்கலைக் கழகமும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரும் ஆராய்வார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கல்குளம், விளவங்கோடு ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் ஏகதேசம் எட்டு லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரியில்தான் பெண்கள் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அது பெயரளவில் கல்லூரி என்று இருக்கிறதே தவிர பி.யூ.சி.க்குக்கூட 300 மாணவிகள்கூடச் சேர்க்கப்படுவதற்கான கட்டிட வசதி இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் தேவஸ்வம் போர்டோடு கலந்து கல்லூரியை விஸ்தரித்து எந்த அளவில் மாணவிகளைச் சேர்க்கத் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவில் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதற்கு அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர்தான் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். இடவசதி, மற்றவைகளை அவர்கள் ஏற்படுத்தினால் பல்கலைக் கழகம் ஒரு கமிஷனை அமைத்து புது வகுப்புகளை, பட்டப் படிப்பிற்குத் தேவையான வகுப்புகளை அமைத்து தர இயலும். கட்டிடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால் பல்கலைக் கழகம் அனுமதி வழங்க இயலும். எனவே கட்டிட வசதிகளுக்கு அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வேண்டுமென்றால் பல்கலைக் கழகம் அவர்களை இந்த இடத்தை விஸ்தீரணம் செய்ய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கேள்னியில் தேனிகுமாரி கல்லூரி என்று இருக்கிறதே, அது ஆண்டவன் பெயரா அல்லது தனிப்பட்ட நபரின் பெயரா? நிர்வாகத்தினர் யார் என்று அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கன்னியா குமரி தேவஸ்வம் போர்டின் சார்பாக இந்தக் கல்லூரி நடைபெறுவதால் தேனிகுமாரி கல்லூரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 11]

Foreign exchange earned by Tourist Homes

* 815 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(a) whether the Tourist Homes run by the Government have earned foreign exchange during the calendar years 1971 and 1972; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மற்றும் (இ) : தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகம் நடத்தி வரும் சுற்றுலா இல்லங்கள் மூலம் 1971 ஆம் ஆண்டில் அன்னியச் செலாவணி ஏதும் கிடைக்கவில்லை. 1972 ஆம் ஆண்டில் 20 டாலர்கள் கிடைத்தன.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது அங்கே வசூலிக்கப் படும் கட்டணங்கள் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களையும் 'அட்ராக்ட்' செய்யக்கூடிய விதத்தில் குறைந்த கட்டணத்தில் அங்கே வசூல் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, முன்பே நான் ஒரு கேள்விக்கு விடையளித்தபொழுது முன்பு ஒருமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், நம்முடைய சுற்றுலா இல்லங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டணம் அதிகம் என்று சொல்வதற்கில்லை. பிற நாடுகள், பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகின்ற நேரத்தில் குறைந்த அளவாகத்தான் இருக்கிறது. கூடுமானவரையில் வெளிமாநிலங்கள், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வருகின்ற பயணிகளைத் தங்கச் செய்வதற்கேற்ற வகையில் இவைகளை அமைக்க வேண்டுமென்ற அளவில் சுற்றுலாத் துறை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றபடி குறைந்த அளவில் வைக்க வேண்டுமென்றால் வேறு பல வகைகளில் ரெஸ்ட் ஹவுஸ், ஓய்வு இடங்கள், ஓய்வு இல்லங்கள் ஆகியவைகளை டவுன்ஷிப் கமிட்டிகள், நகராட்சி மன்றங்கள் சார்பாக அப்படிப்பட்ட விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, 1971 ஆம் ஆண்டில் அன்னியச் செலாவணி ஒன்றுகூட வரவில்லை என்றும், 1972 ஆம் ஆண்டில் 20 டாலர்கள் கிடைத்தன என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நம்முடைய சுற்றுலா பயணிகள் தங்கும் விடுதிகள் மற்ற ஹோட்டல்களைவிட வசதி குறைந்தவையாக இருப்பதால்தான் வெளிநாட்டுப் பிரயாணிகள் அங்கு வந்து தங்குவது இல்லையா? அல்லது என்ன காரணம் என்று அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா? அப்படியில்லையென்றால் இந்த சுற்றுலா பயணிகள்

[1974 ஏப்ரல் 11]

தங்கும் விடுதிகளை ஹோட்டல்களில் என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்த அளவில் உயர்த்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அன்னியச் செலாவணியை வாங்குகின்ற அத்தகைய உரிமைக்கு நாம் ரிசர்வ் வங்கியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். சுற்றுலா இல்லங்கள், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி யிடமிருந்து டணம் மாற்று உரிமை (Money changer's licence) பெற்ற தற்குப் பிறகு அன்னியச் செலாவணி நடைமுறையில் ஈடுபட இந்திய அரசின் சுற்றுலா-விமானப் போக்குவரத்து அமைச்சரகம் 1972 நவம்பரிட்தான் அவற் றிற்கு அதிகாரம் வழங்கியது. ஆகவேதான் 1971-ல் அந்த அளவிற்கு டாலர் வரவில்லை. 1972-ல் 20 டாலர்கள் கிடைத்தன. 1973-ல் 46 பவுண்டுகள், 393 டாலர்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களெல்லாம் டாலர்களை இங்கே வந்து மாற்றினாலும் மாற்றலாம் அல்லது பம்பாய், டெல்லி ஆகிய இடங்களில் மாற்றிக்கொண்டால் நமக்கு டாலர் கிடைக்காது. வெளிநாட்டுப் பயணிகள் இந்தியாவிலே வேறு எங்கேயாவது மாற்றியிருக்க வேண்டும். நமக்கு வந்த கணக்கைத்தான் இங்கே தருகிறோம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சுற்றுலா மாளிகை அன்னியச் செலாவணி ஈட்டித் தருவதில் எந்த நகரத்தில் இருக்கிற சுற்றுலா மாளிகையில் அப்படி வருவாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது? வெளிநாட்டினர் தங்க மிகவும் விருப்பப் படும் இடம் எது என்று ஏதாவது குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக் கிறதா? அல்லது ஏதாவது வசதிகள் அதிகம் வேண்டும் என்று அந்தப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்து அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்தச் சுற்றுலா மாளிகையில் இருந்து கொடுத்தது என்ற தகவல் இல்லை. கன்னியாகுமரியில் சுற்றுலா மாளிகை வைத்திருக்கிறோம். கொடைக்கானலில் இருக்கிறது. மதுரையில் இருக்கிறது, திருச்சியில் இருக்கிறது. ஊட்டியில் இருக்கிறது. ஏர்க்காட்டில் இருக்கிறது. சென்னை மகாபலிபுரத்தில் கட்ட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். என்னென்ன வசதிகளை வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறார்களோ அந்தக் குறிப்புகளைப் பார்த்து அவ்வப்போது அத்துறை இயக்குநர் கவனித்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 11]

இந்தியாவிற்கு வந்து பம்பாயில் இறங்கும்பொழுது டாலரை ரூபாயாக மாற்றிவிட்டால் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும்போது ரூபாய் நோட்டுக்களை எடுத்துக் கொண்டு வருவார்கள். ஆகவே இங்கு டாலர் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இந்தியா முழுவதும் கணக்கிட்டால் எவ்வளவு அன்னியச் செலாவணி கிடைத்திருக்கிறது என்று கணக்கிட முடியும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : வெளி நாட்டுப் பயணிகள் அதிகம் வந்தால்தான் அன்னியச் செலாவணியை நாம் அதிகமாகப் பெறமுடியும். பம்பாய், டெல்லி, கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் வெளிநாட்டுச் செலாவணி அதிகமாகக் கிடைப்பதற்குக் காரணம் அங்கு பயணிகள் வந்து இறங்கி பார்ப்பதற்கு வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. இங்கு சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு அந்த விமானங்கள் வருவது கிடையாது. ஆகவே அதற்கான வழிவகை செய்தால் நாம் அதிக அன்னியச் செலாவணியைப் பெறமுடியும். ஆகவே அதற்காக இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த அளவிற்கு பெரிய பெரிய விமானங்கள் வெளி நாடுகளிலிருந்து வருவதற்கு, சென்னை நகரில் இறங்கிச் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசின் சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்னிய நாடுகளிலிருந்து வருகிற விமானங்கள் எல்லாம் பம்பாய், டெல்லி, கல்கத்தா ஆகிய இடங்களைத் தொட்டு விட்டு சென்று விடுகின்றன. ஆசிய நாடுகளில் இருந்து, சிங்கப்பூர், மலேஷியா, ஹாங்காங்க், பாங்காக் போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகிற விமானங்கள் சென்னை நகரைத் தொட்டுவிட்டுச் செல்கிற அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதன் மூலம் பயணிகள் வந்து இங்கு தங்க வாய்ப்பு ஏற்படும். மத்திய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி கவனிப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய ஜம்போ போன்ற விமானங்கள் இறங்கத்தக்க அளவிற்கு விமானக் கூடங்கள் சீர் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கான முயற்சி எடுப்பதாகவும் மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு சுற்றுலா பயணிகள் விடுதிகள் இருக்கின்றன? வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு ஒரு வாடகை, நம் நாட்டுக் காரர்களுக்கு ஒரு வாடகை என்று ஏதாவது பாகுபாடு இருக்கிறதா? உறுப்பினர்களுக்கு வேறு, அமைச்சர்களுக்கு வேறு என்று அந்தப் பயணிகள் விடுதிகளில் ஏதாவது மாற்றம் இருக்கிறதா?

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் முழுவதும் கூற இயலும். அப்படி எந்த மாற்றமும் கிடையாது. அன்னிய நாட்டுப் பயணிகள் வந்தாலும்சரி, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்தாலும் சரி அல்லது உள்நாட்டுப் பயணிகள் வந்து தங்கினாலும் சரி எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான தன்மைதான் கையாளப்படுகிறது.

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : சுற்றுலா விடுதிகளில் வந்து தங்கும் பயணிகளுக்கு இரவு நேரங்களில் பொழுதுபோக புராதனக் கலையான தெருக்கூத்து போன்றவைகளை ஏற்பாடு செய்து இரவு பொழுதைப் போக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஸீஸன்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி, பெப்ரவரி திங்கள்களில் அன்னிய நாட்டுப் பயணிகள் வருகிறபோது கிராமிய நடனங்கள், நம் நாட்டு கலை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்ய பெரிய பெரிய ஹோட்டல்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் அப்படிச் செங்கிற அளவிற்கு அதிகப் பட்சமாக ரூ. 500 உதவி செய்வதற்கு முன்வந்தது. நம் சுற்றுலா விடுதிகளில் இப்படிப்பட்ட கலை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்வதற்கான வசதிகள் பலயிடங்களில் இல்லை. மகாபலிபுரத்தில் அமைக்கப்பட்ட இருக்கிற சுற்றுலா மாளிகையில் அந்த வசதிகளை ஏற்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : அன்னியச் செலாவணி பெறுகிற வகையில் சென்னையில் இருக்கிற வி. ஜி. பன்னிர்தாஸ் நிறுவனத்தினர் சென்னைக்கு அருகாமையில் ஒரு அதிசயக் குடிசை ஏற்படுத்த அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் நம் அரசிடமிருந்து ஏதாவது கடன் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் அவர்களை ஊக்குவித்து அந்த அதிசயக் குடிசையை சென்னைக்கு அருகாமையில் ஏற்படுத்த ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தமிழ்நாடு அதிகமாக அன்னியச் செலாவணியை பெறமுடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதிகப்படியான அன்னியச் செலாவணியைப் பெறுவதற்கு தனி முயற்சி ஏதாவது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? மற்ற மாநிலங்களை விட கலைச் செல்வங்கள், நம் மாநிலத்தில் அதிகமாக இருந்தும் கூட சரியான விளம்பரம் இல்லாததன் காரணத்தினால்

1974 ஏப்ரல் 11]

தான் அதிகப்படியான அன்னிய நாட்டுப் பயணிகள் இங்கு வருவது தடைபடுகிறது என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் அந்நிலையை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பல்வேறு காரணங்களில், வருகிறவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்கள்தான் செலவழிக்க முடியும் என்ற நிலையில் டெல்லி, பம்பாய் நகரங்களைப் பார்த்துவிட்டு சென்று விடுகிறார்கள். அதோடு கூட ஒரு விமான வசதிதான் இங்கு இருக்கிறது. அதுகூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் நின்றுவிடுகிறது. சென்ற ஆண்டு கூட சில பயணிகள் டெல்லிக்கு வந்து இங்கு வர முயன்றும் ஆகாய விமானப் போக்குவரத்து தடைப்பட்டு விட்டது. தவிர அந்நியச் செலாவணி எங்கு கிடைத்தாலும் அதைப் பயன்படுத்துகிற முழுப் பொறுப்பும் ரிசர்வ் வங்கிக்குத் தான் இருக்கிறது. நம் கைக்கு அவை வந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்த முடியாது. நம் கையில் இருந்தால் கூட அது குற்றமாக ஆகும். எங்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைத்தாலும் அது ரிசர்வ் வங்கிக்குத்தான் செல்லும். ஆகவே மத்திய அரசு தக்க வகையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்யும்.

திரு. கோவை செழியன் : தமிழ்நாட்டில் வெளிநாட்டினரைக் கவர்கிற வகையில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நமக்கே கூட அது தெரியாமல் இருக்கிறது ஏராளமான சிற்பங்கள் நிறைந்த கோளில்கள் எல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. அவை தமிழர்களுக்குக் கூடத் தெரிவிதில்லை. அவற்றிற்கு சரியானபடி விளம்பரம் இல்லை. சுற்றுலாத் துறை சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லை என்பதுதான் பொதுவான குற்றச்சாட்டு. அவை வெளி நாட்டினருக்குத் தெரிகிற முறையில் நன்கு விளம்பரப்படுத்தப்படவேண்டும். வெளிநாட்டினர் வந்து தங்குகிற விடுதிகளைப் பற்றி வெளிநாட்டினர் குறை கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் அங்கு இல்லை. எல்லா ஹோட்டல்களிலும் பார் அப்டாச்ட் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். நமக்கு வேண்டுமானால் அது வேண்டாம். ஆனால் வெளிநாட்டினருக்கு அந்த வசதியை நாம் செய்து தரவேண்டும். மேலும் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : மேலும் கைடுகள் சரியான முறையில் கிடைப்பது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெளிநாடுகளில் நல்ல முறையில் பல கைட்ஸ் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நிறைய விபரம் தெரிந்த படித்த கைட்ஸ்களைப் போடுவதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சுற்றுலாத் துறை ஆண்டுக் காண்டு ஓரளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டதான் வருகிறது. போதுமான அளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறதா என்றால் கிடைக்கிற நிதி வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அகில இந்திய அளவிலானாலும் சரி, மாநில அளவிலானாலும் சரி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிதி வசதி அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு வசதி வாய்ப்புகளை அதிகமாகப் பெருக்கமுடியும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது நாளுக்கு நாள் சுற்றுலாத் துறையின் மூலம் ஏற்படுகிற வசதி வாய்ப்புகள் நிரம்ப வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்கி பார்ப்பதற்கேற்ற இடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை பல்வேறு வகைகளில் தொகுத்து வைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறது. வழிகாட்டிகளாக இருப்பவர்களுக்கு தனிப் பயிற்சி அளிக்க சுற்றுலாத் துறையினர் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். தனிப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தில் சுற்றுலாத் துறையினர் அதற்கான கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

கோவை மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் மகளிர் இல்லங்கள்

* 764 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் வினா எண் 560-க்கு, 29—3—1973-ல் அளிக்கப்பட்ட விடையையொட்டி, தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் மகளிர்களுக்கான இல்லங்கள் எத்தனை எங்கெங்கு அமைந்துள்ளன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கோவை மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் மகளிர்களுக்கான கீழ்க்கண்ட இல்லங்கள் இரண்டு உள்ளன :—

(1) மகளிர் இல்லம். 18, மேற்கு லோகமான்ய தெரு, ஆர்.எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.

(2) கிருத்துவ இளம் மகளிர் இல்லம், அவிஞ்சி சாலை, கோயம்புத்தூர்.

மேலே முதலாவதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள இல்லத்தை மூடிவிட உத்தேசித்திருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த இல்லங்களில் மகளிருக்கு என்னென்ன வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன? கோவையில் உள்ள இல்லத்தை மூடுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். மூடவேண்டிய அவசியம் என்ன? வேறு நகரத்திற்கு, திருப்பூர் போன்ற நகரத்திற்கு, மாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தண்ணீர் வசதி அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் அங்கே வந்து தங்கி வசதி பெறுகிறவர்கள் தங்க மறுக்கிறார்கள். ஐந்து பேர் இருக்கிறார்கள். எனவே தான், அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

காரையூர் மீனவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள்

* 765 வினா.—திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமேஸ்வரம் காரையூரில் வசிக்கும் மீனவர்கள் வீட்டு மனைகளுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிலங்கள், அளவிடப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) இல்லையெனில், தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மீனவர்களின் வீட்டுமனைக் கேன்று ஒதுக்கப்பட்ட 1.26 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலம் வருவாய்த்துறையால் இன்னும் உட்கோட்டம் செய்யப்படாமலும், எல்லை வகுக்கப்படாமலும் உள்ளது. இது குறித்து ராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து கேட்கப்பட்டுள்ள அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி என்ற இடத்தில் பாதி கட்டிடங்கள் இடிந்தும், பாதி கட்டிடங்கள் நல்லவையாகவும் இருக்கின்றன. அது மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமா, மாநில அரசுக்குச் சொந்தமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாநில அரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், அதிலே மீனவர்கள் குடியிருப்புக்கு நல்ல வசதி இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள மாநில அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது காரையூர் கிராமத்தில் அவர்களுக்கு என்று இடம் எடுத்தாகிவிட்டது. வருவாய்த் துறை கோட்டுப் பகிர்ந்து அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் தான் இப்போது நிலுவையில் இருக்கிறது.

Coffee Plantations

* 766. Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) whether the Government have proposed to raise any coffee plantations in this State; and

(b) if so the details thereof?

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) & (இ) ஆம். இத்திட்டங்களின் விவரங்களாவன :—

சேலம் மாவட்டம் ஏற்காடு மலையில் சுமார் 810 ஏக்கர் நிலங்களில் காப்பித் தோட்டம் வளர்ப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன் ரூ. 13.10 லட்சம் மூலதனச் செலவில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

மூலங்கா அகதிகளின் மறுவாழ்வு குறித்து, வனத்துறைத் தலைவர் சேலம் மாவட்டம் கொல்லிமலையில் 400 ஹெக்டேர் நிலத்தில் காப்பித்தோட்டம் பயிரிடுவதற்கான திட்டம் ஒன்றை ரூ. 81.80 லட்சம் செலவில், தயாரித்து இந்திய அரசுக்குப் பணிந்தனுப்பியுள்ளார். இந்திய அரசின் அனுமதி எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் ரூ. 75 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 2,500 ஏக்கரில் காப்பித் தோட்ட வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டம் ஏற்காடு மலையில் ரூ. 7.50 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 250 ஏக்கரில் காப்பித்தோட்ட வளர்ச்சித் திட்டம் மற்றொன்றும் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழக உதவியோடு செயல்படுத்த பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, வேறு இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா? இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எத்தனை தொழிலாளர்கள் பயன் அடைவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வேறு இடங்களில் எடுப்பதற்கான உத்தேசம் எதுவும் இப்போது இருக்கவில்லை. இதிலே கிட்டத்தட்ட 3,000 ஏக்கர் தீவிரச் சாகுபடிக்காகவும் 1,500 ஏக்கர் சாதாரண சாகுபடிக்காகவும் என்று விவரம் இருக்கிறது. எத்தனை பேர் பயன் பெறுவார்கள், எவ்வளவு அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்ற குறிப்பு இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரம் கேட்டு பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, 4,000 அடிக்கு மேல் காப்பி தோட்டம் வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட மலைப்பகுதிகளில் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அண்மையில் சிலோனிவிருந்து அகதிகளாக தமிழர்கள் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வர இருக்கிறார்கள். அந்த நீலகிரி பகுதியில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களில் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து, அதன் மூலம் காப்பித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா? காப்பிக்கு உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும்

1974 ஏப்ரல் 11]

நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. நமக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணியும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இதற்குக் கூடுதலான தொகை ஒதுக்கி அந்த அகதிகளைப் பயன்படுத்தி அதிகமான காப்பித் தோட்டத்தை வளர்க்கும் திட்டத்தை அரசு விரைவில் வகுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கூடுமான வரையில் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. 2,500 ஏக்கர்தான் இப்போது நிலகிரியில் எடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் பல இடங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே ஆக்கிரமிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆக்கிரமிப்புகளை இப்போது அப்புறப்படுத்த முடியாது. 2,500 ஏக்கர் எடுத்து இருக்கிறோம். அதில் காப்பித் தோட்டம் மறுநிலைக் கழகத்தின் உதவியோடு 7½ இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வளர்க்க இருக்கிறோம். பூலிங்கா அகதிகள் குன்னூர், ஊட்டி போன்ற இடங்களுக்குப் போக மறுக்கிறார்கள். அப்படிப் போனாலும் உடனே திரும்பி வந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் சமநிலையில் உள்ள இடங்களில்தான் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே செல்ல விரும்புகிற அத்தனை பேருக்கும் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசு வைத்து இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லா விலுள்ள மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் காப்பித் தோட்டங்கள் சில இருக்கின்றன. அதற்கு அருகாமையில் புதிதாக காப்பித் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு லாயக்கான இடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை விலைக்காக அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது கன்னியாகுமரி பகுதியில் ரப்பர் தோட்டம் வைத்து இருக்கிறோம். அங்கே காப்பித் தோட்டம் வைப்பது பற்றிய திட்டத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, சேலம் மாவட்டம் ஏற்காடு கொல்லி மலையில் காப்பித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அங்கே ஏற்படுத்துகிறபோது எத்தனைத் தொழிலாளர்கள் அதன் மூலம் பயன்பெறுவார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு நம்முடைய அரசுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 81.80 லட்சம் செலவில் இந்தத் திட்டத்தை 400 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் நிறைவேற்றுவதற்காக மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டு

[1974 ஏப்ரல் 11]

பணம் கொடுப்பார்களானால், பின்னர் எத்தனை பேர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும், அதனால் வரும் லாப நஷ்டம் என்ன என்று சொல்ல முடியும். திட்டம் இப்போது மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இந்தக் காப்பித் தோட்டம் வளர்ப்பதற்கான இடங்கள், அதற்குப் பக்குவமான நிலங்கள் இந்த மாநிலத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி சர்வே செய்யப்பட்டு இருந்தால், அதிலே பாலமலைப் பகுதி சேருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்த விவரம் இப்போது இல்லை. அது விவசாயத்துறையில் இருக்கலாம். அகதிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக காப்பித் தோட்டம் வளர்ப்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தை மலைப்பகுதிகளில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை எப்படி எந்தெந்த இடங்களில் நாம் செயலாற்றலாம் என்பதைக் குறித்துத்தான் மறுநிதி உதவிக் கழகத்தின் பண உதவி கேட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். மாநிலம் பூராவும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, அதிலே காப்பித் தோட்டங்கள் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை விவசாயத்துறையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, காப்பிக் கொட்டையைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு பற்றுக்குறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த காப்பிக் கொட்டைப் பயிரை அபிவிருத்தி செய்தால் உலக நாடுகளில் பூராவும் அதற்கு வரவேற்பு இருந்தால் அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய நம்முடைய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது அகதிகளுக்கான திட்டம் பற்றியது. காப்பிக் கொட்டை பயிரிடுவது பற்றியெல்லாம் இந்தத் துறையைச் சேர்ந்தது அல்ல.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த பர்மா அகதிகளுக்காக, இலங்கை அகதிகளுக்காக அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்காக எங்கெங்கே காப்பித் தோட்டம் வளர்க்க முடியுமோ அங்கேயெல்லாம் காப்பித் தோட்டம் வளர்க்கும் திட்டத்தை அரசு போடுவதாக கொள்கை வைத்திருக்கிறதா? அவர்களுக்கு சரியான முறையில் வேலை கிடைக்காததால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியாருக்கு 90 ஆண்டு

1974 ஏப்ரல் 11]

குத்தகை விடுவதை விட, இவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் காப்பித் தோட்டங்களைக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க சர்க்கார் காலதாமதம் இல்லாமல் திட்டம் வகுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: வருவாய்த்துறை எந்தெந்த இடங்களில் ஆக்கிரமிப்புகளை நீக்கி அகதிகளுக்காக காப்பித் தோட்டம் வளர்க்கும் திட்டத்திற்கு தருகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அந்தத் திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் காப்பித் தோட்டம் வளர்ப்பதற்கான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து நான் பதில் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இது பொதுவான கேள்வியாக இருக்கிறது. இதற்கு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, the question is addressed like this: Whether the Government have proposed to raise any coffee plantations in this State; and if so, the details thereof? There is no mention about 'agathigal' or any group of people. The question should have been addressed to the Hon. Minister for Agriculture.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலில் அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்டிற் குத்தான் போய் இருக்கிறது. கேள்வி பொதுவாகத்தான் இருக்கிறது. அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்டில் 'ரிஜாபிலிடேஷன்' என்ற நினைப்பில் அவர்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அதனாலே துணைக்கேள்விகள் அதிகம் அனுமதித்து, அக்ரிகல்சரல் மினிஸ்டரை பதில் சொல்லச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அக்ரிகல்சரல் மினிஸ்டர் பதில் சொல்லலாம். அவரிடத்தில் தகவல் இருக்கவேண்டுமே.

மேல்நாட்டார் கால்வாய் மராமத்து

* 816 வினா—திரு. வி. மலைக்கண்ணன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கைவை ஆற்றிலிருந்து இராசசிங்க மங்கலம் கண்மாய்க்கு செல்லும் மேல்நாட்டார் கால்வாய் மராமத்து வேலை எப்போது முடியும்?

(இ) இத்திட்டத்தின் திருத்திய மதிப்பீடு எவ்வளவு?

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இத்திட்டம் முடியுந்தருவாயில் இருக்கிறது.

(இ) ரூபாய் 14 இலட்சம்.

(முற்பகல் 9.30)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த ஆர். எஸ். மங்கலம் கால்வாய்த் திட்டம் முடிந்தால் வைகை ஆற்றிலிருந்து ஆர். எஸ். மங்கலம் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வந்து பாசன வசதிக்கு உதவியாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு வைகை சானலை ஆர். எஸ். மங்கலம் கண்மாய்க்குப் போகக் கூடிய அளவுக்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதை என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. விரைவில் முடிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சண்முக நதியின் குறுக்கே பாலம்

* 817 வினா—புலவர் சி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பழனி வட்டம், மாநாருக்கருகில் சண்முக நதியின் குறுக்கே பெரிய பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : மாணார் கிராமத்தில் இருக்கும் பத்தாயிரம் மக்கள் இந்தப் பாலம் அமையாத காரணத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ள காலங்களில் சண்முக நதியில் ஏராளமாக வெள்ளம் வருவதால் ஆற்றைக் கடந்து செல்ல வழியே இல்லாத நிலையில் போக்குவரத்து கூட தடைப்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு பெரிய பாலத்தை அமைத்து அந்த ஊர்ப் பொதுமக்களுக்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சமீபத்தில் பழனி வட்டத்தில் இரண்டு பெரிய பாலங்களைக் கட்டி திறந்து வைத்து விட்டு வந்தோம். இப்போது அங்கு ஏற்கனவே தரைப்பாலம் இருக்கிறது. புதிய பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றால் 12 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. நிதி ஆதாரத்தைப் பொறுத்து இதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : இப்படிப் பாலங்கள் கட்டுவதற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது, 13 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது போன்ற ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று செஞ்சி ஊராட்சி ஒன்றியத்

1974 ஏப்ரல் 11]

தில் பத்தாண்டு, பதினைந்து ஆண்டு காலமாகக் கோரிக்கை இருக்கிறது. வெள்ள காலத்தில் ஜனங்கள் வெளியே வரமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களிலிருந்து ஜனங்கள் வெளியே வர பாலம் கட்டித்தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதை அதர் சோடஸ் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தின்கீழ்ப் பரிசீலிக்கலாம்.

New Dams in Nanguneri taluk.

* 818 Q.—THIRU T. GANAPATHY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stages of Pachayar Dam and Kodumudi Dam schemes in Nanguneri taluk, Tirunelveli district?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: திருநெல்வேலி மாவட்டம், நாங்குநேரி வட்டத்திலுள்ள பச்சையாறு, கொடுமுடியாறு ஆகியவற்றின் குறுக்கே முறையே ரூபாய் 225 லட்சம், ரூபாய் 72 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், அணை கட்டுவதற்கான தலைமைப் பொறியாளரின் (பாசனம்) செயற் குறிப்புகள் பற்றி வருவாய்த்துறை வாரியத்துடன் கலந்தாலோசித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. வருவாய்த்துறை வாரியத்தின் குறிப்புகள் வரப்பெறுவதன் மேல் முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. டி. கணபதி: இந்த இரண்டு அணைகளும் நாங்குநேரி, மேலப்பாளையம், இராதாபுரம் ஆகிய மூன்று தொகுதிகளுக்கும் உட்பட்டிருக்கிறது. அவை வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதாலும், 1974-75-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதாலும் இதை விரைவில் நிறைவேற்றித் தர மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதிலிருந்தே அரசுக்கு இருக்கும் அக்கறையை உணர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. டி. கணபதி: பச்சையாறு அணைத் திட்டப் பகுதியில் அட்டாமிக் ஸ்டேஷன் அமைய இருப்பதால் அதற்குத் தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறது. அகவே, மழை காலத்தில் கடலில் சென்று வினாலும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி அட்டாமிக் ஸ்டேஷனுக்குக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1974 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது போன்ற தகவல் இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்—ஏறக்குறைய இரண்டுமே கட்டுப் படியாகக் கூடிய திட்டங்கள், லாபகரமாக இருக்கும் என்ற நிலையில் நிறைவேற்றப்படும். வருவாய்த் துறை வாரியத்திலிருந்து அறிக்கை எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. அது வந்தவுடன் முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: இந்தத் திட்டத்தால் எவ்வளவு ஏக்கரா அந்த வட்டாரத்தில் பயன் பெறும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பச்சையாறு அணைத் திட்டப் பகுதியில் ஏற்கனவே பாசனம் செய்யப்பட்டு வரும் 10,203 ஏக்கர் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஷார்ட் டர்ம் பயிர் 3,313 ஏக்கர் பலன் பெறும். அது போக 832.57 ஏக்கர் புதிதாகப் பாசனத்திற்கு வரும். கொடு முடியாறு நீர்த்தேக்கத்தால் 4,809.86 ஏக்கர் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் வசதி பெறும். 823.87 ஏக்கர் குறுகிய காலப் பயிருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதுபோக புதிதாக 321.16 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த இரண்டு முக்கியமான திட்டங்களுக்கும் எவ்வளவு செலவாகும் என்ற விவரத்தை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இது எகனமிக் யூனிட்டாக இருக்குமா? போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்குமா என்ற ஆராய்ச்சி எல்லாம் முடிந்து சாதகமாக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது பொருளாதாரத் துறையில் நல்ல கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருக்குமென்று நம்பப்படுகிறது. தண்ணீர் இருக்குமென்றும் நம்பப்படுகிறது. வருவாய்த் துறையிலிருந்து அறிக்கை வந்தவுடன் அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நாங்குநேரி, ராதாபுரம் ஆகிய பகுதிகள் நம்முடைய மாதிலத்திலேயே மிகவும் வறட்சியான பிரதேசங்கள். சம்மர் சீசனில் குடிக்கக்கூடத் தண்ணீர் கிடைக்காது. இது எகனமிக் யூனிட் இல்லையென்று ஒரு வேளை வருவாய்த் துறையிலிருந்து அறிக்கை வந்தாலும் அங்கிருக்கும் சூழ்நிலைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிற அத்தனையையும் அரசு பரிசீலித்து பரிவோடு, இரக்க சுபாவத்தோடு டோக்கள் கிராண்ட் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வருவாய்த்துறை அறிக்கை வந்தவுடன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1974 ஏப்ரல் 11]

Agro-Economic Research

* 819. Q.—THIRU R. R. MUNUSAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Agro-Economic Research is being conducted in this State by the State Government; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) & (இ) வேளாண்மை-போருளாதார ஆராய்ச்சி, மாநில அரசினால் நடத்தப்படுவதில்லை; பல்கலைக் கழகத்தினால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: இது பல்கலைக் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது, அரசால் நடத்தப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த நாடு விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நாடு. நம்முடைய அரசாங்கமே இதிலே ஆராய்ச்சி செய்தால் தான் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வழி செய்ய முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறை பற்றிய புத்தகங்களை எல்லாம் படித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆராய்ச்சியைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு விடாது அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பர் காபிடா இன்கம் உயருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இந்த ஆராய்ச்சி தனியார் துறையால் நடத்தப்படவில்லை. பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லும்போது அந்த மானேஜிங் போர்டு அரசால் நியமிக்கப்படுவதாகும். அதைத் தனியார் துறை என்று சொல்லிவிட முடியாது. எப்படி பர் காபிடா இன்கமே உயர்த்துவது என்பதும் ஆராய்ச்சியில் அடங்கியிருக்கிறது. மானுவாரிப் பயிரில் கிடைக்கும் வருமானத்தை விட பாசனத்தில் எவ்வளவு தூரம் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும் என்பதெல்லாம் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பல்கலைக் கழகம் இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்களா? விவரங்களை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தனிக் கேள்வி போட்டால் முடிவுகளை எல்லாம் அச்சிட்டுக் கொடுக்க முடியும். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லுகிறேன். மானுவாரியாகப் பயிரிடப்படுவதைவிட பாசன முறையில் நீர் பாய்ச்சி பயிரிடப்படுமானால் மகசூல் 3 மடங்கு அதிகமாக இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிய டெக்னாலஜி, புதிய முறைகள், நவீன சசாயன உரங்கள், என்.பி.கே. இவற்றைப் போடுவதால் எவ்வளவு

[1974 ஏப்ரல் 11]

தூரம் மகசூல் அதிகப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'கே', போடுவதால் எந்த விதமாகவும் மகசூல் அதிகரிக்கவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேறு என்னென்ன தொழில்களை தமிழ் நாட்டில் துவக்கலாம் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழுவை நியமிக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ், அதாவது விவசாயத்தை ஒட்டிய தொழில்கள் என்னென்ன என்பது கொஞ்சம் தெரியும். அதற்குச் தனியாக குழு நியமித்து விரிவான ஆராய்ச்சி பண்ணுவது பற்றி ஆலோசிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தற்பொழுது இந்த விவசாயத் தொழில் ஒரு கட்டுபடியாகக்கூடிய தொழிலாக இல்லை என்று இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற பல பேர்களும், பெரும்பான்மையான மக்கள் சொல்கிறார்களே. அப்படி கட்டுபடியாகமல் இருப்பதற்கு காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, கட்டுபடியாகக்கூடிய ஒரு தொழிலாக அதை நடத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பது பற்றி பல்கலைக் கழகத்தில் செய்யக்கூடிய இந்த ஆராய்ச்சியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது பாசனம், பாரனம் இல்லாத நிலங்களுக்கு இன்னென்ன ஈரம் போட்டால் விளைச்சல் அதிகமாகும் என்பதைப்பற்றி மட்டும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறதா? அல்லது இதைக் கட்டுபடியாகக்கூடிய ஒரு தொழிலாகச் செய்வதற்கு, இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் தொழிலாக இதை மாற்றுவதற்கு என்னென்ன செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்பதையும் சேர்த்து இதிலே ஆராய்ச்சி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: விவசாயம், வேளாண்மை கட்டுபடியாகாத தொழில் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்வதற்கு இல்லை. நான் சொல்வதைப்பற்றி வருந்த வேண்டாம். யாருக்காவது விவசாயம் தெரியும் என்று கூறுபவர்களை நான் கேட்பேன், விவசாயத்தில் வருமானம் வருமா என்று. பொதுவாக நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்பவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது. வருமானம் வரும் என்று சொல்பவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியும். நான் நினைத்துக் கொள்வதைச் சொல்கிறேன். இந்த ஆராய்ச்சி 13 வகைகளிலே நடைபெறுகிறது. முன்பு ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கும்

1974 ஏப்ரல் 11]

பொழுது பதில் சொன்னேன். பதின்மூன்று வெவ்வேறு விதமான ஆராய்ச்சிகளில் என்னென்ன முடிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் இப்போது முடியாத காரியம். பிறகு அச்சிட்டுத் தனியாக தருகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : விவசாயத்தில் எல்லோருக்கும் வருமானம் வருகிறது என்று சொல்வது ஒரு தவறான கருத்தாகும். இயற்கையைப் பொறுத்துத்தான் அதெல்லாம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேளாண்மை பொருளாதார ஆராய்ச்சி ஏதேனும் நடத்தப்படுகிறதா என்பது கேள்வி. மற்றபடி எல்லா பொருள்களைப் பற்றியும் சப்ளிமெண்டரி கேட்பது முறையல்ல.

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலை வைத்துத் தான் நான் கேட்கிறேன். வேளாண்மைப் பொருளாதார ஆராய்ச்சி பல்கலைக் கழகத்தில் செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ப்ரொஃபஸர் ராஜகோபால் அவர்கள் தலைமையில் அது நடக்கிறது. அது பாடம் சொல்வதற்கு மட்டும் தான் பயன்படுகிறது. அதை பொதுமக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு எந்த ஒரு கண்டுபிடிப்பும் செய்து சொல்லவில்லை. பொது மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற வகையில் எக்ஸ்டென்ஷன் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக பயன்படுகிற வகையில் அதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : யுனிவர்ஸிடி ரூரல் ரிஸர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் என்று தனியாக அமைத்து சில ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இதில் தீர்மானமாக கண்டிப்பிடுக்கப்பட்டவைகளை மக்களுக்கு நிச்சயம் தெரிவித்துக் கொண்டு வருகிறோம். நல்ல எக்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸ் இருக்கிறது. மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு போதுமான அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் தெரிவிப்படுத்தி வருகிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அக்ரோ எகனமிக் ரிஸர்ச் 13 தலைப்புகளில் செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். பதின்மூன்று தலைப்புகள் என்னென்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா? அதிலே உரத்தைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பொட்டாஷ் தேவையில்லை என்று ஆராய்ச்சியில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் அக்ரோ எகனமிக் ரிஸர்ச் டிபார்ட்மெண்டில் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய விவசாயத் துறையில் பொட்டாஷ் போடச் சொல்கிறார்கள். அக்ரோ எகனமிக் ரிஸர்ச்சில் பொட்டாஷ் தேவையில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது

[1974 ஏப்ரல் 11]

தம்முடைய அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்ட் பொட்டாஷ் போடச் சொல்கிறார்கள். இது விண் தானே? இம்மாதிரி பீணம் விண் விரயம் செய்யப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: உரத்தைப்பற்றி ரொம்ப தீவிரமாக ஆராய்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு தைட்ரஜன் உரம் போட்டால் அதிகப்படியான மகசூல் வரும், எதற்கு மேல் போடக்கூடாது, எதைவிடக் குறைவாகப் போட்டால் மகசூல் குறையும் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எழுபது கிலோ தைட்ரஜன் போட்டால் அதிக மகசூல் கொடுக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டாவதாக Potassium தமிழ் நாட்டில் அவ்வளவு அதிகமாகத் தேவையில்லை, நீலகிரி மாவட்டம், கோவை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளைத் தவிர, பொட்டாஷியம் என்பது பொதுவாக தேவையற்ற உரமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள நிலங்களில் அந்தச் சத்து போதுமான அளவு இருக்கிற காரணத்தினால் நான் கூடிய வரைக்கும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன், வினாக் பொட்டாஷியம் உரத்தில் பணம் போடாதீர்கள் என்று. பொட்டாஷியம் உரம் நீலகிரி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் சில பகுதிகளைத் தவிர மற்ற இடங்களுக்குத் தேவையில்லை. முக்கியமாக பழ வகைகளுக்கு அது தேவைப்படுகிறது. தைட்ரஜன் உரம் மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வி எண் 820.

(பல உறுப்பினர்கள் துணைக் கேள்வி கேட்பதற்காக எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 15 நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஐந்து கேள்விகள் இருக்கின்றன. வேண்டிய அளவுக்கு துணைக் கேள்விகள் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஏழு துணைக் கேள்விகள் போட்டாகி விட்டது. அதற்கு மேல் கேட்பது நல்லது அல்ல.

திரு. என். கே. பழனிசாமி எழுந்திருந்தார்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ராஜ் இன்பர்மேஷன் கொடுக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கு மேல் பிரிசிலேஜ் கொண்டு வாருங்கள்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: When so many supplementaries are demanded, there is a way out. Half an hour discussion may be allowed.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: எழுதிக் கொடுங்கள், பார்க்கலாம்.

1974 ஏப்ரல் 11]

Small Farmers' Development Agencies

* 820, Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the State Government propose to set up Small Farmers' Development Agencies in the State, and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஐந்து மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இந்தத் திட்டத்தின் விவரம் என்ன? உண்மையாகவே சிறு விவசாயிகளினுடைய மூன்னேற்றத்திற்கான திட்டம் என்பது அவர்கள் உற்பத்திக்கு மட்டும் அல்ல, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும், எப்பொழுது விலை குறைகிறதோ சர்க்காரே தலையிட்டு சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை கிராமப்புறங்களில் புகுத்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது முற்றிலும் நாம் மத்திய சர்க்காரினுடைய பணத்தைக் கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஏறத்தாழ 3 மாவட்டங்களுக்கு ரூ. 1½ கோடி, 2 மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்றுக்குப் பாதி செலவு செய்கிறோம். மார்க்கெட் பற்றி சொன்னார்கள். விலைவாசியைப் பற்றி சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்கு சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிறு விவசாயிகளுடைய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் எப்படியெல்லாம் ரொட்டேஷன் கிராப் போடலாம் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கப்படுகிறதா? அதுமட்டுமல்லாது, அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் மூலம் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒத்தாசை செய்யப்படுகின்ற திட்டம் ஏதாவது தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ரொட்டேஷன் ஆஃப் கிராப்ஸ் பற்றி பொதுவாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நாங்கள் அறிவுரை சொல்லி வருகிறோம். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்பது சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை ஒட்டியதாக இல்லை. சிறு உழவர்களை நாம் இரண்டாகப்

[1974 ஏப்ரல் 11]

பிரித்திருக்கிறோம். தானாகவே சொந்த நிலத்தை நன்றாக வளப்படுத்தி அதன் மூலம் ஒரு குடும்பத்தின் செலவுக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விதத்தில் வருமானம் பெறுகின்ற விவசாயிகள் ஸ்மால் ஃபார்மெர்ஸ். இரண்டாவது வகை மார்ஜினல் ஃபார்மர்ஸ். தங்கள் நிலத்தை வளப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் வேறு உப தொழில்கள் தெரிந்துவரவேண்டும். பால் பண்ணை வைப்பது, கோழி பண்ணை வைப்பது இப்படி தெரியவேண்டும். இப்படி இரண்டு வகையிலே அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகிறோம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : சிறு விவசாயிகள் முன்னேற்றத்திற்காக இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் தெரிந்தால் நல்லதாக இருக்கும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நஷ்டம் வருகிற விவசாயிகள் நல்ல விவசாயிகள் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். சிறு விவசாயிகள் அண்மையில் நஷ்டம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் போன்ற முறையை சிறு விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தவறாக என்னைப்பற்றி சொல்ல வேண்டாம். நஷ்டம் அடைகின்ற விவசாயிகள் நல்ல விவசாயிகள் அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது நன்றாக விவசாயத்துறையில் நவீன முறைகளைத் தெரிந்தவர்கள் விவசாயத்தில் நஷ்டப்படத் தேவையில்லை என்பது தான். சிறு விவசாயிகளுக்கு அந்தப் புது முறைகள், நவீன விவசாய முறைகள் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. புதியதாக மத்திய அரசு சில திட்டங்களைப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு, சேலம் பகுதிகளிலே அந்தப் புது திட்டங்களின் அடிப்படையில் மத்திய வங்கிகளிலிருந்து, மற்றும் மத்திய சர்க்காரின் 14 தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து, இன்னும் அதிக உதவியைச் செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : சார், இந்த சிறு விவசாயிகள் பொட்டாஷ், போடவேண்டாமென்று சொல்லியிருப்பதாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நம்முடைய விவசாய இலாகாவிலுள்ளவர்கள் பொட்டாஷ் மிக்சர் போடவேண்டுமென்று விவசாயிகளை வற்புறுத்துகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் போடவேண்டாமென்று சொல்லும்போது, இலாகாவின் போட வேண்டுமென்று சொல்லி வற்புறுத்துகிறார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் டிபேட்ஸ் சட்டாது என்று விதி இருக்கிறது. அந்த விதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீங்கள் தகவலுக்காக கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இது டிபேட் அல்ல; கேள்விதான். மினிஸ்டர் சொல்வதில் தவறு இல்லை. இலாகாவின் சரியாக செயல்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தவறான முறையில் விவசாய இலாகாவின் வற்புறுத்துவதை தடுக்க உத்தர விடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு உர மிக்கரைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும் என்பது எனக்குத் தெரியும். நமது மாநிலத்தில் பொட்டாஷ் மிக்சர் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. இங்கே இருக்கின்ற 14 மாவட்டங்களில் நிலத்தை சோதனை செய்து பார்த்து, பொட்டாஷ் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற ஒரு தனியார் கம்பெனி பொட்டாஷ் மிக்சரை தயார் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு சில காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக, மத்திய அரசு நைட்ரஜனுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிற விலை போதாது. பொட்டாஷ் என்பது சாம்பல். இந்த சாம்பல் சத்தையும் சேர்த்து தயார் செய்தால் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம் என்று அவர்கள் பொட்டாஷ் மிக்சர் தயார் பண்ணுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மொத்தத்தில் நமது மாநிலத்திற்கு பொட்டாஷ் மிக்சர் தேவையில்லை. ஆகவே, இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்ற உரத்தை தயார் செய்யுங்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : சார், இந்த சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு அமைப்புகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 2, 3 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 5 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் ஒன்றே முக்கால் லட்சம் ரூபாய்தான்—மானியத்தை—செலவழித்திருக்கிறார்கள். மீதி செலவழிக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன என்று கேட்டால் மானியமாக கொடுத்த பணத்திற்கு ஈடான கடன் தொகை கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் கொடுப்பதற்கு பண வசதி போதுமானதாக இல்லை; வேறு வங்கிகளிலும் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே, ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுவதையும் செலவழிக்கின்ற வகையில் கொடுக்கின்ற மானியத்திற்கு ஈடான கடன் தொகையும் வழங்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்தைப்பற்றிக் கேட்கிறார்கள். அங்கே 1.6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 55 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதோடு நின்றுவிடவில்லை; தொடர்ந்து நடக்கிறது. அவர்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தை தவிர வங்கிகளிடமிருந்து பணம் கடன் கிடைத்தால் சிறு விவசாயிகளுக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை மத்திய அரசு ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்டு, தகுந்த உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். தேசியமயமாக்கப்பட்ட 14 வங்கிகளும் இந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு அமைப்புகளுக்கு கடன் கொடுக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண் 821.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இது விவசாயிகள் பிரச்சனை. நிறைய விபரங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இன்னும் சில துணைக்கேள்விகளுக்கு அனுமதி தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா வினாக்களுக்கும் எல்லா உறுப்பினர்களும் துணைக்கேள்வி கேட்கவேண்டுமென்றில்லை. உங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பல கேள்விகளில் துணைக் கேள்விகள் கேட்க அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அடுத்த வினாவில் இன்னும் நிறைய துணைக்கேள்விகள் கேட்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

Admission of students to Agricultural colleges

* 821 Q.—THIRU K. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of candidates who applied for admission to the Agricultural Colleges during the year 1973;

(b) the number among them selected; and

(c) the number among those selected belonging to the Backward Classes?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பேரவை முன் ஒரு விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 419-ம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவரவர்களே, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவர அறிக்கையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 455 பேர்களில் 203 பேர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகளில் பெரும்பகுதியினர் கவுண்டன்மார்கள். விகிதாச்சார அடிப்படையில், பாக்வெர்டு, பார்வெர்டு, ஷெடியூல்ட் காஸ்ட் என்ற விகிதாச்சாரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் பெரும்பாலோர் கவுண்டன்மார்கள் விவசாயிகளாக இருப்பதால், அவர்களைத் விவசாயக் கல்லூரிக்கு தேர்ந்தெடுப்பதில் ஒரு தனிச் சலுகையாக 10, 15 மார்க்குகள் கொடுத்து சேர்த்துக்கொள்ள உத்தரவிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இப்போது மார்க் தருகின்ற முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னின்ன பகுதிக்கு இத்தனை மார்க் என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அதனால் வேறுவிதத்திலே அதை மாற்றி அமைக்க முடியாது. நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 31 சதவிகிதம் என்று நாம் ஆணை பிறப்பித்திருந்தாலும் ஏறத்தாழ சில பகுதிகளில் 60 சதவிகிதம் வரை சேர்க்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, அகிரிகல்ச்சர் எஞ்சினீயரின் கல்லூரியில் 60 சதவிகிதம் வரை பிற்பட்ட வகுப்பினர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்ன வென்றால் பொதுக்கோட்டாவில் பிற்பட்டவர்கள், முற்பட்டவர்கள் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் போட்டி இருப்பதால் அதிலே தேர்ச்சி பெற்று 60 சதவிகிதம் வரையில் வந்து விடுகிறார்கள். கோவையிலுள்ள விவசாயிகள் தமிழ்நாட்டிலேயே விவசாயத்தைப்பற்றி அதிகமாக தெரிந்தவர்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே-கோவை மாவட்டத்திலிருந்து ஒருவர் விவசாயக் கல்லூரிக்கு மனு செய்தால் கூடிய வரையில் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அங்கே உள்ளவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும் என்பதுதான் அதற்கு காரணம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த விவசாயக் கல்லூரியில் வேளாண்மையில் திறமை பெற்றவர்களின் குடும்பத்தினர் புறக்கணிக்கப் படுவதாகத்தான் எனக்குத் தகவல் வருகிறது. காரணம் என்னவென்றே புரியவில்லை. அந்த வேளாண்மைத் திறமைப்பெற்றவர்கள் குடும்பத்தினர் விவசாயக் கல்லூரியில் சேர்வதன் மூலம் மேலும் திறமைப் பெறுவதற்கும் நாட்டினுடைய விவசாய அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் திறமையைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1974 சூன் 11]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, விவசாயக் கல்லூரிகள் சீட்டுகள் ஒதுக்குவதில், ஏற்கெனவே பாம்பரை பாம்பரையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார் என்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றி ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று எதிர்காலத்தில் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கோவை மாவட்ட விவசாயிகளைப்பற்றிச் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு அட்டானமஸ் பாடி. அதிலே மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க செலக்ஷன் கமிட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே இரண்டு மன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு செய்கிறபடி தேர்ந்தெடுக்காமல், வைஸ் சான்சிலர் இஷ்டப்படித்தான் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் குற்றச்சாட்டு சொல்லக் கூடாது. ஏதாவது தகவல் வேண்டுமானாலும்தான் கேள்விகள் கேட்கலாம். கேள்வி நேரத்தில் குற்றஞ்சாட்டுவதோ, வேறு விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொல்வதோ கூடாது. ஏதாவது தகவல் வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : தகவலுக்காகத்தான் கேட்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒரு மாணவனுக்கு வேளாண்மைத் தொழிலில் 75 மார்க்குகள் தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி செலக்ஷன் செய்வதில்லை. அத்தகைய தவறு நடக்காமல், விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்ற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.00)

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, பல கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே செலக்ஷன் கமிட்டி நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டு கோவை பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி வரவில்லை. வேறொரு பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி வந்தபொழுது அதை அனுப்பச் சொல்லி பார்த்தேன். கோவை மாவட்டத்தையும் பார்த்தேன். செலக்ஷன் கமிட்டி யார் யாரைச் சொன்னார்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் எந்தவித மாற்றமும் செய்யாமல் அவர்கள் அந்நா மாணவர்களை அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அந்த உறுதியைச் சொல்ல முடியும்.

1974 ஏப்ரல் 11]

கையெழுத்து என்னிடம் இருக்கிறது. தலைவர் அவர்களிடம் காண்பிக்க வேண்டுமானால் காட்டுகிறேன். செலக்ஷன் கமிட்டியில் யார் யாரைச் சொன்னார்களோ, எங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதோ அந்தப்படி தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த கேள்வி செலக்ஷன் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் மார்க் போடும்போது விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள், விவசாயத்தில் பரம்பரையாக ஈடுபட்டு, விவசாயம் தெரிந்தவர்களுக்கு, சற்று அதிகம் மார்க் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. இன்னதுக்கு இவ்வளவு மார்க் என்று கோர்ட்டு உத்தரவுப்படி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதில் Optitude என்ற பகுதியிருக்கிறது. aptitude பகுதியில் நிச்சயம் விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அங்கே செலக்ஷன் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் அதிகமான மார்க் போட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கொள்ளு பயிரிடல்

* 822 வினா—திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் கொள்ளு பயிர் செய்யப் படுகின்றது?

(இ) 1972-73-ஆம் ஆண்டில் அதன் மொத்த உற்பத்தி என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) நீலகிரி, மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டங்கள் தவிர, மற்ற அனைத்து மாவட்டங்களிலும் கொள்ளு தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்படுகிறது.

(இ) 1972-73-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் 48,850 டன் கொள்ளு உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆற்காடு ஒன்றியத்தில் புதிய பாலங்கள்

* 823 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இராணிப்பேட்டை தொகுதி, ஆற்காடு யூனியனைச் சேர்ந்த பாப்பேரி, குக்குண்டி கிராமங்களுக்கு அருகே ஓடும் கால்வாய்களின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பாலம் கட்டுவது சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்து யூனியன், டி.டி.சி. ரெக்கமெண்டு செய்து அனுப்பியுள்ளார்கள். பல காலமாக பாதை வசதியில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

தேர்தல் நேரத்தில் நான் வேறு வாக்கு கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் என்னை இதிலிருந்து காப்பாற்றுவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சாலைகள் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகள் அல்ல. ஊராட்சி மன்றத்தின் சாலைகள். இந்த ஊராட்சி சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வதில் மராமத்து பிற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின் கொள்கையில் கூட இது வராது. காரணம் 1,500 மக்களுக்கு குறைவாக இருக்கிறது. அதைப் போலவே இதை வேறு பிற சாலைகள் “அதர் ரோடஸ்” என்ற திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை இடம் தரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அனைக்கட்டு கால்வாய் போகக் கூடிய பகுதி.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தனித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பாப்பேரி சாலைக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாய். அதைப் போலவே சின்னக்குக்குண்டி சாலைக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாய். குக்குண்டி சாலை அலிவிருத்தி செய்வதற்காகவும், அங்கே, பாலம் கட்டுவதற்காகவும் ஏறத்தாழ 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகின்ற காரணத்தாலே இந்த 2½ லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அதற்கு சரியாகவில்லை. இதர ரோடஸ் திட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட வேலைகள் இதர சாலைகள் திட்டமாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் வழக்கம். இந்த ஆண்டு இதர சாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: ஒவ்வொன்றுக்கும் 75 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். அதிலே எங்கையெல்லாம் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக கேள்வி கேட்கவில்லை. பாலாற்றிலிருந்து தண்ணீர் வந்தால் அந்த கிராமங்களுக்குள்ளே போக முடியாது. தப்பித் தவறி புதிதாக திருமணம் செய்த தம்பதி வந்தால் அந்தக் கரையில் இருக்க வேண்டும். ஆகவே தான் இந்த மழை காலங்களில் அந்தக் கால்வாய் தண்ணீர் போக வேண்டிய நேரத்தில் கிராமங்களுக்குள்ளே போக முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒரே ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு ஆண்டு ஒவ்வொரு கிராமம் எடுத்துக் கொள்வது என்ற நிலையில் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி அளிப்பாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இந்த குக்குண்டி சாலை ஆர்காடு வட்டத்தில் குக்குண்டி ஊராட்சி சாலையாகும். இந்த சாலையின் மொத்த நீளம் 2 கிலோ மீட்டர். இச்சாலை ஆற்காடு திண்டிவனம் சாலை கிலோ மீட்டர் 8/6-ல் பிரிகிறது. இதில் கிலோ மீட்டர் 0/0-0/3 வரை சரணைக்கல் பாப்பும் வேலை நடைபெற்றிருக்கிறது. மீதியுள்ள சாலை முறம்பு பாப்புமாக இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 11]

1/0 கிலோ மீட்டர் முதல் 1/2 வரை பொதுப் பணித்துறையின் பராமரிப்பி லிருந்து வரும் குக்குண்டி ஏரி நீர்ப்பிடிப்பு இடத்தினுள் செல்கிறது. ஏரியில் அதிக அளவு நீர்மட்டம் உயரும்போது இந்த நீர்ப்பிடிப் பரப்பான சாலையும் (கிலோ மீட்டர் 1/0—1/2 வரை) நீரில் மூழ்கி விடுகிறது. இவ்விடத்தில் பாலம் அமைக்கவும் 1/0—1/2 கிலோ மீட்டர் வரை சாலையை உச்ச அளவு நீர் மட்டத்தை விட உயர்த்தி பாதுகாப்பு சுவர் எழுப்பவும் ரூபாய் 1 லட்சம் தேவைப்படுமென்று குறிப்பிட்டேன். அது இப்பொழுது அந்த திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. மீண்டும் அதுபற்றி அனுப்புவார்களானால் பொதுப் பணித்துறையிடம் சொல்லி அது பற்றி ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: பொதுப்பணித்துறையில் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். பொதுப்பணித்துறைக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை . . .

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். தம்முடைய மாமன்றத்தில் ஏற்கனவே உங்களுக்கு முன்பிருந்த பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார். "A member should catch the eye of the Speaker and not the ear". இன்றைக்கு பேரவைத் தலைவர் சுத்தம் போடுகிறவர்களுக்குத் தான் நிறைய கேள்விகளை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டிருக்குமானால் ஒழுங்காக இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யாரும் கூச்சல் போடவில்லை. எல்லா மெம்பர்களும் கேட்கிறார்கள் என்ற நிலை வருகிறது. திரு. சௌந்தர பாண்டியனுக்கு முக்கியமான கேள்விகள் என்ன வருகிறது என்று அந்தக் கேள்விகளைக் கொடுக்கிறேன். குக்குண்டி வடாற்காடு மாவட்டத்தின் இருப்பதால் சௌந்தரபாண்டியனுக்கு அதுபற்றி துணைக் கேள்வி கேட்க வாய்ப்பு கொடுக்க முடியாது.

திரு. நா. வீராசாமி: பொதுப்பணித் துறையினர் அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை, செய்ய முடியாது என்று தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் மழை காலங்களில் நிச்சயமாக அந்த ஏரி நிரம்பி உள்ளே போகின்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வேறு நிதி இருக்கிறது. அந்த நிதியிலிருந்து ஏதாவது சிறிது ஒதுக்கி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு பாலம், அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: வேறு எந்தவிதமான நிதியும் என்னிடத்தில் இல்லை. அந்த நிதியை பொதுப்பணித் துறையினர் செலவழிப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம், பொதுப்பணித்துறையின் அந்த அணையிலிருந்து தான் தண்ணீர் வழிந்து சாலை மோசமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதை ஊராட்சி மன்றம் செய்ய இயலாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: சாலை போடுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சாலை போடுவது பொதுப் பணித் துறை சம்பந்தப்பட்டது தான். ஆகவே தான், இந்தக் கேள்வியை பொதுப்பணித் துறைக்கு அனுப்பினேன். உள்ளாட்சித் துறைக்கு வந்திருக்கிறது. எப்படியாவது இதைச் செய்வதற்கு பொதுப் பணித்துறையோ அல்லது பிற ரோடு சாலைகள் என்று சொன்னார்கள், அந்த துறையில் எடுத்து வேண்டுமானால் செய்யட்டும், சாலை தேவை என்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு எப்படியாவது முயற்சி எடுத்து செய்ய வேண்டும், ஏற்பாடு செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த நீர் பிடிப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் வருகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு அதர் ரோடில் அதில் செய்ய இயலாது என்று தெரிந்தவுடன், அதற்குப் பிறகு வேறு நிதியிலிருந்து செய்வதற்கு இந்த நிதி நிலையில் வழி வகை ஒன்றும் காணப்படவில்லை. அதைத் தவிர எழுதி அனுப்புவார்களானால் அதைப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எழுதி அனுப்புகின்றேன்.

Surcharge under Radhapuram Canal System

* 824. Q.—THIRU T. GANAPATHY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state.—

(a) the rate of surcharge proposed to be collected in the areas under the Radhapuram Canal System in Tirunelveli district; and

(b) on what basis the surcharge is calculated?

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) நெல்லை மாவட்டம் இராதாபுரம் கால்வாய் திட்ட எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்கள் மீது, உள்ளூர் வரி, மேல் வரி, கீழ்க்கண்ட விதத்தில் வள்ளியூர் இராதாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் வசூலிக்கப்படுகிறது.

(1) வள்ளியூர்: அரசினருக்கு செலுத்தப்படும் நிலவரி ஒவ்வொரு ரூபாய் மீதும் இரண்டு ரூபாய்.

(2) இராதாபுரம்: அரசினருக்கு செலுத்தப்படும் நிலவரி ஒவ்வொரு ரூபாய் மீதும் இரண்டரை ரூபாய்.

(ஆ) தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் 116-வது பிரிவின்படி, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் அவ்வூராட்சி ஒன்றிய எல்லைக்குள் இருக்கும் எந்த எந்த நிலத்திற்காகவும் நிலவரி செலுத்துவார் மீது, அவர்களால் அரசிற்கு செலுத்தப்படும் நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய் மீதும் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் வரி 0.45 பைசாவிற்கு கூடுதலாக உள்ளூர் வரி மேல்வரி ஒன்றையும் விதிக்கலாம்.

திரு. டி. கணபதி: தலைவரவர்களே, இராதாபுரம் சேனவில் உள்ள நிலங்களில் அடிப்படை நில வரி, அதன் மீதான செஸ் சர்சார்ஜ், வாய்க்கால் வரி, வாய்க்கால் வரி மீது சர்சார்ஜ் என்று போடப்படுவதால் ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூபாய் 80, 100 வந்து விடுகிறது. இந்தக் கேள்வியை வருவாய் துறை அமைச்சருக்கு அனுப்பியதாக நினைக்கின்றேன். வாய்க்கால் வரியை ரத்து செய்து அபிவிருத்தி வரி என்று வைத்தால் நல்லது. இந்த வரியான ரூபாய் 80 என்பது தமிழ் நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் இல்லாத நிலைமை இருப்பதால் இதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா. தண்ணீர் வரிக்கு பதிலாக அபிவிருத்தி வரி என்று மாற்ற அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா? ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூ. 80 என்று வசூல் பண்ணக் கூடியதை நிறுத்த அரசு ஏற்பாடு பண்ண முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இந்த பஞ்சாயத்து மேல் வரிகள் விதிக்கப்படுவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையில். ஊராட்சி ஒன்றியங்களை 6 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை போதாது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதிகமாக மேல்வரி விதிப்பார்களானால், அதற்கு ஈட்டு மான்யமாக அந்த அளவுத் தொகை வழங்கப்பட்டு, அதனால் பல வேலைத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரியின் மூலம் செய்யப்படுகிறது. இது இராதாபுரம், வள்ளியூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டில் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ரூபாய் 2.50 விதிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1974 சூப்ரல் 11]

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : கேள்வி நேரத்தில்—இந்த அலையில் முனுசாமி, வீராசாமி, குமாரசாமி என பல சாமிகள் இருப்பதால் சாமி என்பதற்குள் எல்லாக் கேள்விகளையும் வீராசாமி தட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சாமிகளுக்கு மறுபெயர் சூட்ட நமது பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) உறுப்பினர்கள் ஒரு துறைக்கு கேள்வி போட்டு, வேறு துறையிலிருந்து விடை அளிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுவது குறித்தும் உறுப்பினர் கூற்றுக்கும் அமைச்சர் கூற்றுக்கும் முரண்பாடு இருப்பதாகக் கூறப்படுவது குறித்தும்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கேள்வி நேரத்தில்தான் உறுப்பினர்கள்—தாங்கள் கேள்வி போட்ட துறை வேறாகவும், பதிலளிக்கப்படுவது வேறு துறையாகவும்—பொதுப்பணித்துறைக்கு அனுப்பினோம்—உராட்சித் துறையில் இருந்து பதில் அளிக்கப்படுகிறது என்பதாக எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இது சம்மந்தமாக வருங்காலத்திலாவது ஒழுங்காக இருக்கும்படியான ரூலிங் தங்கனிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து இரண்டாவது விவசாயத் துறை அமைச்சர் பதில் சொல்கிற போது, விவசாயக் கல்லூரிகளுக்கு செலக்ட் கமிட்டி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கீழ் வராது.

திரு. எம். கரேந்திரன் : மிரட்டி கையெழுத்து வாங்கப்பட்டதாக கோவை செழியன் கூறினார்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கீழ் வராது. உறுப்பினர் கூறியதற்கும், அமைச்சர் கூறியதற்கும் முரண்பாடு இருந்தால் அதைக் கொண்டு வருவதற்கு வேறு முறை இருக்கிறது.

ஒரு துறைக்கு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டு, இன்னொரு துறையில் இருந்து விடை வந்திருப்பது பற்றி சொன்னார்கள். உறுப்பினர்கள் கூட தெரியாமல் ஒரு துறைக்கு அனுப்பினிடலாம். ஆனால் துறையினர் பரிசீலித்து அதை எந்தத் துறைக்கு அனுப்பவேண்டுமோ அங்கே அனுப்புகிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 11]

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) சேலம் உருக்காலைத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ஹாண்டே அவர்களும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும்

‘ I move that this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, that more than 7,000 workers having been rendered jobless in Salem Steel Plant for the past few days following a strike launched by the contractors ’

என்கிற பொருள்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை சுருக்கமாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேலம் உருக்காலைத் தொழிலாளர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களில் 7 ஆயிரம் பேர்கள் வேலையிழந்து தவித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பயங்கரமான நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, அமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்—அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களது இன்னல்கள் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும்.

முக்கியமாக, இதில் இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று, தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருந்தும்—காண்டிராக்டர்கள் இதுபோல 7 ஆயிரம் பேர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது ஒரு கோணத்தில்.

இன்னொரு கோணத்தில் பார்த்தால், மத்திய அரசாங்கம் 15 கோடி தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு 3 கோடியே கொடுத்திருக்கிற காரணத்தினால் தொடர்ந்து வேலைகளைச் செய்ய முடியாத நிலையில் காண்டிராக்டர்கள் இந்த 7 ஆயிரம் பேர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதுபற்றி உண்மை விவரம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இன்றைக்கு 7 ஆயிரம் பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு பயங்கரமான நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

யாரோ சிலபேர் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுக—சேலம் உருக்காலை வேலை மந்தம் அடையவிடக் கூடாது என்று வற்புறுத்திய காரணத்தினால் திரும்பவும் இதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படுவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அமைச்சர்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அவர்கள்தான் இதுபற்றி விவரங்களைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சேலம் உருக்காலைக்கு ஒதுக்குவதாக வாக்களிக்கப்பட்ட தொகை ஒதுக்கப்படாவிட்டால் தொழிலாளர்கள் பலபேர்கள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை வரும் என்று சொன்னார்கள்.

மத்திய அரசு 15 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொல்லி, ஒதுக்காத காரணத்தினால் தான் இந்தத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? இப்படி மந்தப் பட்டு இந்த வேலைக்கே முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட இருக்கிறதா? அமைச்சரவை சார்பாக யார் வேண்டுமானாலும் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவிக்கலாம். அப்படி யாராவது அணுகி இருந்தால் இதுபற்றி என்ன வாக்குறுதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது? இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. I am making an impassioned plea.

நம்முடைய மாநிலத்தின் தொழில் வளத்தைப் பொறுத்தது. அதோடு இடில் தொழிலாளர்களது பிரச்சினையும் கலந்திருக்கிறது. பணத் தட்டுப்பாடு இல்லை என்றால்—காண்டிராக்டர்கள் எந்தக் காரணத்தினால் இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள்? இதுபற்றி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பரிசீலனை செய்தார்களா?

இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை—அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விட்டு இதைப்பற்றி இரண்டு மணி நேரம் பேசவேண்டும்—இது ஒன்றும் சென்ஷர் மோஷன் கிடையாது. மேல்சபையில் இதுபோல ஒத்திவைத்து விவாதித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல இங்கும் அவை நடவடிக்கையை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றிப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, சேலம் உருக்காலை ரொம்ப முக்கியமான விஷயமாக இருந்த காரணத்தினால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். இதே மன்றத்தில் தொழிலமைச்சர் பேசுகின்ற போது முன்பு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்தார். அடுத்தாற்போல மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாதிரி பாதகம் ஏற்படாது என்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்ததாகச் செய்தி வந்தது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்—இதன் பின் அணியில் காண்டிராக்டர்கள் என்ன காரணத்தினால் இதுவரை பணியாற்றி வந்த 7 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள்? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதுபோல இது தொழில் சம்பந்தப்பட்டது—தொழிலாளர்கள்

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சம்பந்தப்பட்டது—தொழிலாளர்களது வேலை பாதிக்கப்படாமல் இருக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் விவாதிக்க வேண்டும், அரசாங்கத்திற்கு இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதனால்தான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதுபற்றி விவாதிப்பது உதவிகரமாக இருக்கும் என்ற முறையில் சபையை ஒத்திவைத்து, இதை விவாதிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் கொடுத்திருக்கிற இந்தப் பிரச்சினையில் அவர்கள் இருவருமே சொன்ன ஒரு கருத்தை நான் அரசின் சார்பில் ஏற்றுக்கொள்வது தயாராய் இருக்கிறேன்.

சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலைக்கு இந்த ஆண்டு 14 கோடி ஒதுக்குவதாக வாக்களித்துவிட்டு, 3 கோடி ரூபாயைத்தான் மத்தியப் பேரரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் 'நன்றாக அறிவிர்கள்'. அதுபோல நாங்களும் இதுபற்றிய சங்கடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை வேகமாக நடைபெறுவதற்கு மேற்கொண்டு என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை—நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மேலே கூறப்பட்ட நிலைமையைப்பற்றி இந்த அரசுக்கு ஆதாரபூர்வமாக எந்தவித தகவலும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. எனினும், சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும் மற்றும் சேலம் இந்துஸ்தான் உருக்காலையின் பிரதம திட்டப் பொறியாளர் திரு. எம். எஸ். ராஜகோபாலிடமும் தொலைபேசி மூலம் இந்த நிலைமையுற்றி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள இடங்களில் நிலத்தை சீர்படுத்துதல், சுற்றுப்புறச் சுவர் கட்டுதல், தெருக்கள் அமைத்தல், மற்றும் இதர வேலைகளையும் ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டீல் ஒர்க்ஸ் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் (லிட்) என்ற நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி நிர்வாகம் இந்த வேலைகளை சுமார் 150 ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் கொடுத்துள்ளது. இந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள் "வேலையின் அளவுப்படி ஊதியம்" என்ற அடிப்படையின் கீழ் சுமார் 4,500 தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளனர். பொருள்களின் விலை உயர்ந்துள்ளதாலும், குறிப்பாக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் வெடி மருந்துகளின் விலை உயர்ந்துவிட்டதாலும், ஒப்பந்த விகிதத்தை உயர்த்தும்படி ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டீல் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் நிர்வாகத்தினரை கேட்டுக் கொண்டனர்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

இந்தக் கோரிக்கை ஹிந்துஸ்தான் நிர்வாகத்தின் ராஞ்சியில் உள்ள தலைமை அலுவலகத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று தெரியவருகிறது. இதற்கிடையில் எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இன்றி ஒப்பந்தக்காரர்கள் 27-3-1974 முதல் வேலையை நிறுத்தி விட்டனர். எனினும், ௧00 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 50 ஒப்பந்தக்காரர்கள் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய ஆரம்பித்து விட்டதாகவும் தெரிய வந்துள்ளது.

இந்தத் தகராறு மத்திய அரசின் ஒரு நிறுவனமான ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டீல் ஒர்க்ஸ்க்கும் அதன் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே உள்ள தகராறு ஆகும். இதில் மாநில அரசு எந்தவிதத்திலும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. எனினும், இம் மாநில அரசு, ஹிந்துஸ்தான் நிர்வாகத்திடம் இந்தத் தகராறை சுமுகமாக விரைவில் முடிவு செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

இதற்கிடையில் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும், சேலம் உருக்கு ஆலை நிர்வாகத் தினருக்கும் இடையே நடந்த சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக, நிலையான முடிவான ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடவும் அதற்கிடையில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் வேலைக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் ஏறக்குறைய பாதி ஒப்பந்தக்காரர்கள் 2,000 தொழிலாளர்களுடன் 10-4-1974 அன்று (நேற்றைய தினம்) வேலைக்குத் திரும்பி இருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்தத் தகவலை நேற்றையதினம் எனக்குத் தெரிவித்தார்களென்பதை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இது குறித்து விவாதிக்க, அவையை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லையென்று கருதி, இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(ஆ) வடலூர் செராமிக்ஸ் அண்ட் ரிப்ராக்டீஸ் கதவடைப்பும் தொழிலாளர் பாதிப்பும் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், வடலூர் உள்ள நெய்வேலி செராமிக்ஸ் அண்ட் ரிப்ராக்டீஸ் என்ற தொழிற்சாலை நிர்வாகம் சென்ற ஆண்டு நவம்பர் 24-ந் தேதி முதல் கதவடைப்புச் செய்ததின் மூலம் 350 தொழிலாளர் வேலை இழந்து இன்றுவரை தொழிற்சாலை திறக்கப் படவில்லையென்றை பொருள் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கும் அளவுக்கு எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி மாத்திரம் விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, நெய்வேலி பக்கமுள்ள வடலூரிலே செராமிக் இண்டஸ்டரி பல வருஷங்களாக நடந்து வரக்கூடிய தொழில். அந்தத் தொழிலிலே, மானேஜ்மென்ட்டுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இருந்த தகராறின் காரணமாக, கடந்த நவம்பர் மாதம் 24-ந் தேதியன்று அந்த நிறுவனத்தினர் தொழிலை மூடிவிட்டார்கள். மூடியபிறகு, இன்றுவரையிலும் தொழிற்சாலை திறக்கப்படவில்லையென்று செய்தியை நான் அறிகிறேன்.

தொழிற்சாலை மூடப்பட்டதன் காரணமாக, 350 தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான வருவாயுமற்ற நிலையிலே, மிகுந்த சிரமத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டு, கஷ்டப்படுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். நிர்வாகமும் தொழிற் சங்கமும் சேர்ந்து பேசி எந்த முடிவிற்கும் இதுவரையிலும் வர முடியவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. அப்படி நிர்வாகம் கதவடைப்புச் செய்ததை அரசாங்கம் எந்த அளவிற்குத் தலையிட்டு, முயற்சி எடுத்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இப்படி நவம்பர் மாதம் கதவடைப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலை ஆறு மாத காலமாகத் திறக்கப்படாமல் இருக்குமானால், அதிலே வேலை செய்து, அதனையே நம்பியிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய கதி என்னவாகும் என்பதைத் தயவுசெய்து அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தத் தொழிலிலே உற்பத்தியாவது நாட்டிலே அத்தியாவசியப் பண்டமா, இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சனை. ஆனால், அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழக்கூடிய குடும்பங்களின் கதி என்ன என்பதைத்தான் நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதில் அரசாங்கம் மிகவும் மெத்தனமாக இருந்திருக்கிறது. இவ்வளவு நாட்கள் ஒரு தொழிற்சாலை மூடப்பட்டுள்ளது, அரசாங்கம் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்பது, அரசாங்கத் தரப்பிலே ஒரு பெரிய தவறு நடந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆகவே, 350 குடும்பங்கள் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான விஷயமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, இந்த அவையை ஒத்திவைத்து, விவாதிப்பது, பின்னால் ஏற்படுகின்ற பல காரியங்களுக்கு, தொழில் தகராறு சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு, அரசாங்கம் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுபற்றி கருத்து தெரிவிக்க ஒரு அம்சமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தாலே, சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு விஷயம்தான். சென்ற ஆண்டு 5 மாதம், 6 மாதம் என்று ஸ்டிரைக், கதவடைப்பு இருந்தது. இந்த ஆண்டு, வேலை நிறுத்தம் வந்தால், உடனடியாக செட்டில் பண்ணக்கூடிய நிலை இருக்கும்போது 350 பேர் தொழிலை இழக்கக்கூடிய நிலையிலே கதவடைப்பு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

செய்திருக்கிறது என்பதிலே, அரசு கவனமற்றுத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, துரிதமாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இதுவரையில் கவனம் செலுத்தப்படாமலிருந்தால், இனியாவது கவனம் செலுத்தி செயல்பட வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தத்தான் இந்த நோட்டீஸை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஆகவே, சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இதில் அரசு எந்தவிதமான மெத்தனத்தையும் கையாளவில்லை. குழந்தைகளின் காரணமாக அரசு தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் தீர்த்து வருகிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலையில் 400 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகின்றனர். இந்த நிறுவனத்தில் சிராமிக் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அக்டோபர் திங்கள் 1973-க்குரிய உற்பத்தி போனஸ் நிர்ணயிக்கும் முறைபற்றி வேறுபாடு இருந்தமையால் நெய்வேலி செராமிக்ஸ் மற்றும் ரிபேக்டீஸ் லிமிடெட் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 21-11-73 லிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதன் காரணமாக நிர்வாகம் 24-11-73 முதல் கதவடைப்பு செய்தது.

தொழிற் துறை அலுவலர், கடலூர் இருதரப்பாரிடையே சமரசம் செய்வதைக் குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். எந்தவிதமான உடன்பாடும் ஏற்படாததால் சமரச முறிவு அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அரசு தங்களுடைய ஆணை எண். 355, தேதி 21-2-74-ல் கீழே கண்டுள்ள கோரிக்கைகளை சென்னை இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிபியுனலின் தீர்ப்புக்கு அனுப்பியுள்ளது :—

1. நிரந்தரம் செய்யப்படாத தொழிலாளர் தவிர மற்ற ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கு உற்பத்தி போனஸ் நிர்ணயிக்கும் முறைபற்றிய கோரிக்கை நியாயமானதா ; அப்படியானால் அவர்கள் எத்தகைய நிவாரணத்திற்குத் தகுதி உடையவர்கள் ?

2. வேலை நிறுத்த, கதவடைப்பு இருந்த காலத்திற்கு சம்பள கோரிக்கை நியாயமானதா ?

மேற்கண்ட அரசு ஆணை பெற்றுக்கொண்ட பிறகு நிர்வாகம் 4-3-74 முதல் படிப்படியாக கதவடைப்பை நீக்கியது. அப்படியிருந்தும் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு திரும்பவில்லையென்று தொழிலாளர் துறை அலுவலர் தெரிவித்துள்ளார்.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. க. இராசாராம்]

உதவி தொழிலாளர் நல ஆணையர் 11—3—74-ம் நாள் மேலும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். அதுசமயம் தொழிலை மீண்டும் ஆரம்பிக்கவும், எஞ்சியுள்ள கோரிக்கைகளை பிற்பாடு நேரடி பேச்சுவார்த்தைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் இருதரப்பாரும் ஒத்துக்கொண்டனர். சங்கம் குற்றப்பத்திரிகை தரப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் மீது எந்தவிதமான ஒழுங்கு நடவடிக்கையும் எடுக்கக்கூடாதென்று வற்புறுத்தியது. ஆனால் நிர்வாகம் சங்கத்தின் கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லை.

பிறகு இருதரப்பாரும் நிர்வாகத்தின் டைரக்டர் திரு. மெஹ்ரா அவர்கள் முன்னிலையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். ஆனால் நேரடி பேச்சுவார்த்தை பலனளிக்கவில்லை. உதவித் தொழிலாளர் நல ஆணையர் மறுபடியும் இந்த இக்கட்டான நிலையை தீர்த்துவைக்க முயற்சி எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அவர்கள் இதிலே ஈடுபடுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லையென்று கருதி, இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(4) கவன ஈர்ப்பு.

(அ) தருமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரையில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு குறித்து.

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, தருமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரையில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு குடம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் விற்கும் நிலை பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைப் பற்றிய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது அவசர முக்கியமான காரியம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு, ஏற்கனவே கவனிக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே, ஊத்தங்கரை பேரூராட்சியில் 4 துளைக் கிணறுகள் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதற்குக் குடிநீர் வாரியம் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதற்காக உடனடியாக அனுப்புமாறு வாரியத்தின் தலைமைப் பொறியாளரைக் குடிநீர் வாரியம் கேட்டுக்கொண்டது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அத்துடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதற்காகச் செலவு செய்ய ரூ. 32,000 தேவைப்படும் என்று தெரிவித்து, இப்பொழுது துளைக் கிணறுகள் போடுகிற வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அதன் மூலமாக, உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்ட முறையில், ஊத்தங்குடி பகுதியிலே குடிநீர் தட்டுப்பாடு நீக்கப்படுகின்ற முறையில், துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி வேறு விவாதிக்க அவசியமில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, ஊத்தங்கரை ஒரு பேரூராட்சியாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு தாலுகாவினுடைய தலைநகரமாகவும் இருக்கிறது. அங்கு, ஏற்கனவே 24 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, மேற்கொண்டு ஆழப்படுத்த முடியாத நிலையிலே மிகவும் ஆழமாகவும் இருக்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அமைச்சரவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தின்படி குழாய்க் கிணறுகளைப் போடுவதற்காக 32,000 ரூபாய் செலவைப் பஞ்சாயத்தே செய்ய வேண்டுமென்ற தீர்மானம் கோரப்பட்டதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அந்தப் பஞ்சாயத்தின் நிதிநிலைமைப்படி அந்த அளவிற்குப் பணம் செலவு செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

மேலும் 32,000 ரூபாய் செலவில் கையாலே ஆட்டக்கூடிய விசையைத்தான் ஏற்படுத்த முடியும். அவ்வளவு பெரிய நகரத்திற்கு அது போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே மோட்டார் வைக்கக்கூடிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்தால், நன்றாக இருக்கும். மேலும் அந்தச் செலவு பூராவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இது குடிநீர் வாரியம் நிறைவேற்றுகின்ற பணி. தருமபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக ஒரு செலவுக்கு அரசை அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் அந்தச் செலவினத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மோட்டார் வைக்க வேண்டுமென்றால், நல்ல அளவில் குடிநீர் கிடைத்து மோட்டார் மூலமாக இறைக்கின்ற அளவில் தண்ணீர் கிடைத்தால் இறைக்கும் முறை வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் கிடைக்கின்ற தண்ணீரின் அளவு குறைந்திருந்தால் மோட்டார் வைக்கால் நீண்ட காலத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது. பலநேரங்களில் தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே, தண்ணீர் கிடைக்கின்ற அளவைப் பொறுத்து மோட்டார் வைப்பதைப்பற்றிப்

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பரிசீலிக்க வேண்டும். உடனடித் தேவைக்காக இந்த வேலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நீண்ட காலத் தேவைக்காக ஒரு ஆய்வுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திருவாளர்கள் கே. என். குமாரசாமி, ஏ. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

(ஆ) பல்லடம் லட்சுமி மில்லில் நடந்துவரும் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் குறித்து

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் கொடுத்து ஒரு மாதமாகிவிட்டது. ஆகவே, இரண்டு மாதமாக இருக்கிறது என்பதை மூன்று மாதங்கள் என்று திருத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்மையில் பல்லடம், லக்ஷ்மி மில்லில் மூன்று மாதகாலமாக வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடைபெறுவதும், மில் நிர்வாகம் மில்லில் புதிய ஆட்களை வாச்மேன்களாகப் போட்டு கெடுபிடி செய்வதும், லேயன்களில் குடியிருப்பவர்களை வேலைக்குச் செல்ல நிர்ப்பந்திப்பதுமான நிலை உருவாக்கப் பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் அச்சத்திற்குள்ளாகி இருக்கும் நிலைபற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, அண்மையில் பல்லடம், லக்ஷ்மி மில்லில் மூன்று மாதகாலமாக வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடைபெறுவதும், மில் நிர்வாகம் மில்லில் புதிய ஆட்களை வாச்மேன்களாகப் போட்டு கெடுபிடி செய்வதும், லேயன்களில் குடியிருப்பவர்களை வேலைக்குச் செல்ல நிர்ப்பந்திப்பதுமான நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்கள் அச்சத் தற்குள்ளாகி இருக்கும் நிலைபற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, பல்லடத்திலுள்ள லட்சுமி மில் தொழிலாளர்கள் கீழ்க்கண்ட காரணங்களுக்காக 4-1-1974 முதல் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர் : (i) ரீலிங் இலாகாவில் வேலைப்பளு அதிகரிப்பு, (ii) பத்தொன்பது தொழிலாளர்கள் விசாரணைக்காக தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

கோவை தொழிலாளர் துணை உதவி ஆணையர் இப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். உடன்பாடு ஏற்படாததால் அவர் 15—2—1974-ல் சமரச முறிவு அறிக்கை அனுப்பிவைத்தார். ரீலிங் இலாகாவில் இழை உண்டுபண்ணும் பகுதியில் (Stable fire unit) எவ்வளவு வேலைப்பளு கொடுக்க வேண்டும் என்ற முக்கிய கோரிக்கை 30—3—1974 நாளிட்ட தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத் துறை அமைச்சர் ஆணை எண் 603-ல் கோவை தொழிலாளர் கோர்ட்டு தீர்ப்பிற்காக விடப்பட்டிருக்கிறது.

பத்தொன்பது தொழிலாளர்கள் தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப் பட்டிருப்பது சம்பந்தமாக இன்னும் விசாரணை முடிவுறவில்லையாகையால் அதன்மீது இந்நிலையில் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது. வேலைநிறுத்தம் இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முக்கிய கோரிக்கையை தீர்ப்பிற்கு விட்டிருப்பதால் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பி சுமுகமான நிலையை சீக்கிரம் ஏற்படுத்துவார்கள் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

மில்லில் புதிய ஆட்களை வாட்ச்மேன்களாகப் போடுவது காலனி லேயன்களில் குடியிருப்பவர்களை நிர்ப்பந்திப்பது சம்பந்தமாக, நிர்வாகம் கோவில் பட்டியிலிருந்து சில வாட்ச்மேன்களை கோவை பல்லடம் மில்லில் எந்த சூழ்நிலையையும் சமாளிப்பதற்காக மாற்றம் செய்ததாகத் தெரிய வருகிறது. லேயன்களிலே குடியிருப்பவர்களை நிர்ப்பந்திப்பது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான புகாரும் தொழிலாளர் துறை ஆணையர் அலுவலகத்திற்கு வரவில்லை.

இந்தத் தகராறு தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்பிற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, வேலைப்பளு சம்பந்தமாக இரண்டு தொழிலாளர்கள் பேரில் முதலில் ஆட்சேபணை வந்தது. அது சம்பந்தமாக மேனேஜ்மெண்ட்டார் அவர்களுக்கு. நோட்டீஸ் கொடுத்தோ, அல்லது என்கொயரி வைத்தோ அவர்கள் கேட்க மறுத்திருந்தால் அவர்களை டிஸ்பிஸ் செய்திருக்கலாம். ஆனால், எடுத்தவுடனேயே வெளியிலே உள்ள தொழிலாளிகள் புகார் செய்தார்கள் என்ற பொய்யைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர் சட்டத்திற்கு விரோதமாக எடுத்தவுடனேயே அந்த இரண்டு தொழிலாளர்களையும் சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள். கேட்டால், அப்படித் தான் என்று பேசுகின்ற அளவிற்குத் கூறியும் அவர்களுக்கு எதனால் வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அன்றாடத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்திற்கு விரோதமாக செய்திருப்பதால் அதை ஆட்சேபணை செய்வதற்காக தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு 27 பேர், எல்லாச் சங்கங்களையும் சேர்ந்த முக்கிய லீடர்ஸ்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விளக்கம் கேட்பதற்காக ஏதாவது வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள், புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: வேண்டுமென்றே இப்படிப் பழி வாங்கி விட்டால் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மேனேஜ்மெண்டார் சொல்வதைக் கேட்பார்கள் என்ற காரணத்திற்காக வேண்டுமென்றே 29 பேர்களைப் பழி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது தொழில் தகராறுகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சர்வாதிகாரத் தன்மையோடு மேனேஜ்மெண்டார் நடக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதிலே தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவில்லையென்றால் நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் போகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 100 நாட்களுக்குப் பிறகு, முன்பே பட்டினி போட்டு எந்தவிதமான . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ரூல் 41-லே இரண்டு கேள்விகள் விளக்கம் பெறுவதற்காக இருக்கிறது அதை வேறு விவாதத்திற்கு, மற்றக் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: அவர்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ ஓர்க் லோட் என்பதுபற்றி தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டிருப்பதாக, தொழிலாளர் தரப்பில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், 29 பேர்களையும் வேலைக்கு அனுமதிக்க அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அங்கிருக்கிற நிர்வாகம் இரண்டு பேரை நீக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பத்தொன்பது தொழிலாளர்கள் பேரிலே தொழில் கோர்ட்டிலே பிரச்சனையிருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. அது பற்றிய முழு விவரங்களையும் நான் கேட்கிறேன்.

அந்த நிர்வாகம் மிகவும் தைரியமாக இரண்டு பேரை நீக்கியதற்குக் காரணம் புரியவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். நிர்வாகத்தினர் அப்படிப்பட்ட தைரியத்தோடு இருப்பது

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 21]

தற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்தத் தைரியத்தையும் கொடுப்பதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தைரியம் இங்கே மருந்து சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்து, தொழிலாளர் பிரச்சனையில் என்ன நியாயம் உண்டோ அவற்றை அரசு அலசிப் பார்த்து ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழில் தகராறுக்கு ஆரம்ப காரணமாக இருந்த பிரச்சனையை கோர்ட்டுக்கு விட்டிருப்பதாகவும், அரசு தலையிடுவதில்லை என்பதுபோலவும் அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அடிப்படை பிரச்சனை என்னவென்றால் 28 பேர்களை பழிவாங்கியிருப்பதாகும். முதலிலே இரண்டு பேராக இருந்து படிப்படியாக அன்றாடம் ஒருவர் இருவர் என்று ஏறி 28 ஆக ஆகியிருக்கிறது. இனிமேல் எவ்வளவு ஆகும் என்று தெரியாது. நான் ஏன் பயப்படுகிறேன் என்றால், அரசு இதிலே தலையிடுவதற்கு ஏற்படுகின்ற தாமதத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு—அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள் நாங்கள் தைரியத்தை சப்ளை செய்வதில்லை என்று, அது உண்மை, நான் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன்—ஆனால் அரசாங்கம் எஃபெக்டிவ்வாக, சரியாகத் தலையிடுவதற்கு ஏற்படுகின்ற தாமதத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு தைரியமாக, மேனேஜ்மெண்டார் மேலும் பலரைப் பழிவாங்கி எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்திவிட்டால் தலைவர்களையும், மற்றவர்களையும் பழிவாங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் செய்வதைப் போல் தோன்றுகிறது. ஆகவே அரசு உடனடியாக இதில் தலையிட வேண்டும், இது நீடித்தால் பிரச்சனை மிகப்பெரிய அளவில் போய்விடும். காரணம் என்னவென்றால், அனைத்துச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றத் தொழிற்சாலைகளில் இருப்பவர்கள் இந்தத் தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு பேசாமல் இருக்க மாட்டார்கள். எனவே, அரசாங்கம் உடனடியாகத் தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்து, அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தால் பழிவாங்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி, தொழிலாளர் நலத்திற்கேற்ற வகையில் நல்ல பணிகளை அவசரமாகச் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலையிட்டாலே இந்தப் பிரச்சனை அநேகமாக முடிந்துவிடும். யாரையும் பழி வாங்க வேண்டியதில்லை. எங்களுக்கு யாரையும் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இல்லை. பிரச்சனை அவர்களுக்கும் எனக்கும் மத்தியில்தான் இருக்கிறது. விரைவில் நாங்கள் கூடி இதற்குச் சுமுகமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 11,

(5) அறிவிப்புகள்

அரசினர் உறுதி மொழிக் குழுவிற்கு நியமனம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு நிர் அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 214 (1) வது விதியின் கீழ் பின்வரும் பேரவை உறுப்பினர்களை 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான அரசினர் உறுதி மொழிக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக நான் நியமிக்கிறேன் :

1. திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை
2. திரு. எம். ஏ. அபுசாவி
3. திரு. செ. அரங்கநாயகம்
4. திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி
5. திரு. நா. கிருட்டிணன்
6. திரு. தே. கேசவலு
7. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி
8. திரு. எஸ். நல்லசாமி
9. திரு. எம். முத்தையா
10. திரு. ஆ. முனியாண்டி
11. திரு. வ. க. ராமராசன்
12. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்

பேரவை 215 வது விதியின்கீழ், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/7-i)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு மீதான விவாதம் தொடங்கும்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

இதைச் சேர்த்து 9 சட்டமுன்வடிவுகள் இரண்டு தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு சட்டமுன்வடிவிற்கும் குறிப்பிட்ட நேரம் ஒதுக்கிக் கொண்டு பேசினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி முறையில்தான் என்றாலும் 9 பில்லும் 2 தீர்மானங்களும் இருப்பதால் ஒரு சட்ட முன்வடிவை ஒரு நாள் முழுவதும் விவாதித்துக்கொண்டு போவது என்பது முறையாக இருக்காது என்பதால் நேரத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு பேசுவது நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் வருகிறது. ஆகவே, பில்ஸ் மாத்திரம் இன்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ரிஸிஜியல் என்டொளமென்ட் பில்லை எடுத்துக்கொண்டால் நாளைத் திருத்தங்கள் வருகின்றன. அதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேச வேண்டியிருக்கும். வேண்டுமென்றால் மாடையும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் செல்லுகிற மசோதாக்களை மறுபடியும் விவாதிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கும் காரணத்தால் அவற்றை விவாதம் இல்லாமலே முடித்து விடலாம். மற்ற மசோதாக்கள் சிறிய மசோதாக்கள். அந்த மசோதாக்களை ஒட்டிய கருத்துக்களை மட்டும் பேசினால் சீக்கிரம் முடிந்துவிடும். வேறு கருத்துக்களுக்கும் போவதால் காலதாமதம் ஆகிறது. எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மசோதா எந்த இலாகாவைப் பற்றியதாக இருக்கிறதோ அதைப் பற்றிய, அதிலிருந்துக்கூடிய குற்றங் குறைகளை மசோதா வாயிலாகச் சொல்லுவதற்கு வழி இருக்கவேண்டும்.

Otherwise it is not at all correct.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது முறையல்ல. விவாதத்திற்கு வருகிற திருத்தத்தைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டுமே தவிர பொதுவாக மசோதா பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ரிஸிஜியல் என்டொளமென்ட் பில்லில் கணக்குக் காட்டுவது பற்றி வருகிறது. கணக்குக் காட்டாமல் எவ்வளவோ ரோபில்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றியெல்லாம் பேசாமல் இருக்க முடியுமா?

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொது விவாதமாகப் பேசுவது முறையல்ல. என்ன திருத்தம் வருகிறதோ அதைப் பற்றி மட்டும்தான் பேச வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறநிலைய மசோதா விவாதத்திலே காட்டு இலாகாவைப் பற்றியோ, ரெவின்யூ இலாகாவைப் பற்றியோ பேசினால் முறையல்ல. அறநிலையத் துறை பற்றிய கருத்துக்களை எப்படிப் பேசாமல் இருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டமன்ற விதிமுறைகளின் கீழ் ஏற்கனவே பல பேரவைத் தலைவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறதோ அதைப்பற்றித்தான் பேச வேண்டும். பொதுவாகப் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த மசோதாக்கள் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. நமது தமிழ்நாட்டில் ஒரே நாளில் அரை டஜன் மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மசோதாக்களின் பேரில் அதிகமான அக்கறையை உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கொள்பவர்கள் என்பதைக் காட்டவில்லை என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவசர அவசரமாக இவற்றை எல்லாம் முடிக்க முடியாது. நேற்று விடப்பட்ட மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. நேற்றே கொடுக்கப்பட்ட முக்கியமான ஒரு தீர்மானம் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் வரும் போது எந்த அளவுக்கு அது நீடிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னாலே மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கே முடித்துவிட வேண்டுமென்ற நிலையை வைத்துக் கொண்டு நேரத்தை தீர்ணயிக்க முடியாது. மசோதாவுக்கு உட்பட்ட விஷயங்களைப் பேச வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு எல்லாம் முடிந்தாலும்கூட என்ற நிலையை எடுக்கக்கூடாது. 15, 16, 17 தேதிகளில் கூட்டம் வைத்திருக்கிறோம். தேவையானால் கூட ஒரு நாள் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்றைக்கு இந்த அவையின் முன் விவாதத்திற்கு இருக்கும் மசோதாக்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு முடிகிற மாதிரி இல்லை. இன்றைக்கு இவற்றை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு முடிக்கிற அளவுக்கு முடித்துக் கொண்டு 15, 16, 17 தேதிகள் தீர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது மாற்றி 15-ம் தேதி இவற்றைத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு 16, 17, 18 என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) சட்டமுன்வடிவுகளை உறுப்பினர்களுக்கு முன்னதாகவே

கொடுக்காது குறித்து

திரு. என். கே. பழனிச்சாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நேற்று எடுத்துக் கொண்டதிலிருந்து கணக்குப் பார்த்தால் 14 பில்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த 14 பில்களையும் முதலிலேயே கொடுக்கவில்லை இரண்டு நாள் இருக்கும்போதுதான் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வரியாகப் படிப்பதற்கே இரண்டு நாட்கள் ஆகிவிடும். இவற்றைப் படிக்காமல் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாது. இந்த மாதிரி டிலே பண்ணி பில்களைக் கொடுப்பது உறுப்பினர்கள் படிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவா? தாங்கள் இதுபற்றி நுனிங் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் 10, 11 ஆகிய தேதிகளில் பில்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அரசுத் துறையில் இருப்பவர்கள் இவற்றைக் கொண்டுவந்து கொடுக்காத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைகள் இல்லாமல் சம்பந்தப்பட்ட துறையில் இருப்பவர்களும், துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர்களும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, Hon. Minister for Industries suggested that at least Bills going for Select Committee need not be discussed in detail here. But here there is a small snag which I will point out. I had already mentioned it to the previous Hon. Speaker. Since the Bill is going to be referred to a Select Committee, it is said there need not be much discussion at the stage of reference of it to a Select Committee. After it comes from the Select Committee, then also it is said that all the party members had been in the Select Committee and as such there need not be much discussion. So

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்த பாயின்டை முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

[1974 ஏப்ரல் 11]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் என்னுடைய பாயின்டை முடித்து விடுகிறேன். அதற்குள் குறுக்கிடுகிறீர்களே. பொறுமையாகக் கேளுங்கள்.

அந்த மாதிரி வரும்போது, செலக்ட் கமிட்டிக்கு மசோதா போகும்போது சில கருத்துக்களைச் சொல்லி அந்த முறையில் அவர்கள் அணுகுவது முறையாக இருக்கும் என்று சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும்.

My time is also precious. I will not take much time.

மூன்று நாட்கள் ராஜமன்னார் கமிட்டி ரிப்போர்ட் விவாதத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மசோதாக்களை அவசரமாக ரஷ் பண்ணிக்கொண்டு நிறைவேற்றினால் கெட்ட பெயர் வர வாய்ப்பிருக்கிறது. தாங்கள் நல்ல பாயின்டைச் சொன்னீர்கள். 9 பில்கள் இருக்கின்றன என்று காஷின் பண்ணினீர்கள். நாங்களும் ஃக்ஸரத்தில் முடித்துவிடுகிறோம். திருத்தம் வந்தால் திருமதி ஜனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல் திருத்தத்தை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். திருத்தத்தை தீர்ப்பிப் போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது மாத்திரமல்லாது விரிவாகப் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். வரம்பு மீறிப் பேச விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகிற பில்களின்மீது விவாதம் வேண்டாமென்று சொன்னார்களே தவிர, விவாதிக்கவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நேற்றுக் கூப செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகிற பில்லில் பேசியிருக்கிறீர்கள். தடை செய்ய வில்லை. அதற்கு ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வேண்டுமா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்தீர்கள். நான் எழுந்தவுடனே உங்களுக்கு ஏன் அவர்ஜி வருகிறது? நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கிடையாதா? அதைக் கேட்கக் கூட உங்களுக்கு பொறுமை கிடையாதா?

திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்தீர்கள். அந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா? அவைசியமாக குட்டை உண்டாக்குகிறீர்களே.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு எழுப்பப் பட்ட பிரச்சனையின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்னும் அதிக அவகாசம் வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பங்கு கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பு ஏற்படும் முறையில் தாங்கள் இந்த விவாதத்தைப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

பயனுள்ளதாக ஆக்கவேண்டும். சில நேரங்களில் இதைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது இதற்கு அப்பாற்பட்ட சில விஷயங்கள் புகுந்து விடுகின்றன. ஆகையால் அதையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு சபை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு ஆலோசனை கூறினார்கள். அந்த ஆலோசனை ஏற்றுக் கொள்வதற்குரிய முறையில் இருக்கிறது. ஒன்பது பில்களும், 3 ரெசல்யூஷன்களும் இருக்கின்றன. கான்ஸ்டிடியூஷன் அமென்ட்மென்ட் சம்பந்தமாகக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆகவே ஒரு நாள் கூட இந்த அவையை நீட்டிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்தியானம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை ஆட்சேபிக்கிறேன். மத்தியானம் வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு நாள் வேண்டுமானால் அதிகப்படியாக வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர மத்தியானம் வைக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திங்கட்கிழமை பில்களை எடுத்துக் கொண்டு ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையை 16, 17, 18 தேதிகளில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம்.

15-ம் தேதி அளவிலாவது இந்த பில்களையும், தீர்மானத்தையும் முடிக்கப் பாருங்கள்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, so far as this important amendment is concerned, I would like to offer a few remarks regarding this. This is a most obnoxious section, that is, section 73 in the Land Ceiling Act. According to the Ruling Party certain far-reaching amendments have been carried out. Exemption was considered a red rag by the D.M.K. while they were in opposition. Now the D.M.K. is in power; so far as the provisions of this Bill are concerned, I would say that it helps the neo-capitalists who have acquired property. That is the first objection.

தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74) 361

1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)” திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1974).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பேரவைத் தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு” (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

விற்பனை வரி சீரமைப்பின் முக்கியமான அம்சம் வரையறுத்துள்ள விற்பனையின் அளவு ரூ. 25,000 விருந்து ரூ. 50,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டதாகும். இந்த வரம்பு வரை, விற்பனையின் அளவுள்ள வியாபாரிகளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை வர்த்தக சமுதாயமும், சிறு வியாபாரிகளும், பொது மக்களும் வரவேற்றார்கள். இதனால் 40,000 சிறு கடை வியாபாரிகள் பயனடைவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட இழப்பு ஏற்படும்.

இதை கூடுதல்வதற்கும், நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கும் ஏற்ற வகையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் மொத்த வியாபாரத் தொகையை உடைய வணிகர்களால் தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) செலுத்தத்தக்க வரி மீது விதிக்கத்தக்க கூடுதல் விற்பனை வரி விதத்தை 1974-75-ம் வரி விதிப்பு ஆண்டு முதற்கொண்டு 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்தது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 4.3.74 தேதி இம்மாதிரத்தில் 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டது போல் தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்கள் மீது வரி உயர்த்தும் கொள்கைபடி இது சரியானது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

* 8-4-1974 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

362 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 16/1974)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 11]

இறக்குமதியாளர் ஒருவரால் அல்லது மொத்த விற்பனை வணிகர் ஒருவரால் தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 6/1939) செலுத்தத்தக்க வரி மீது விதிக்கத்தக்க கூடுதல் விற்பனை வரி வீதத்தையும் 1974-75 வரி விதிப்பு ஆண்டிலிருந்து 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேற்சொன்ன செயற்குறிப்புகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்காக, தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1974) கொண்டு வரப்பட்டு, அது பரிசீலனைக்காக அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்ட முன்வடிவை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம்மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூடுதல் வரிச் சட்டத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பத்து லட்சம் ரூபாய் டர்ன்ஓவர் செய்பவர்களுக்கு 5 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதனால் உங்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வந்தது, எத்தனை வியாபாரிகள் அதிலே இருந்தார்கள், என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த 5 சதவிகிதத்தை 10 சதவிகிதம் என்று கூடுதலாக ஆக்குவதால் இன்னும் எவ்வளவு கூடுதல் வருமானம் வரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தெரிவிக்கும்போதாவது தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

இது சாதாரணமாக விற்பனை வரி என்றாலும், இது வாங்குவோர் தலையில் விழும் வரிதான். வாங்குவோர் கையில் வாங்கி அரசாங்கத்திற்கு ஏஜென்டாக இருந்து வியாபாரிகள் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவோரிடத்தில் வருவிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு வரும் லாபத்தில் 10 சதவிகிதம் வரியாகக் கட்டவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறபோது வியாபாரிகள் 10 லட்சம் டர்ன்ஓவர் என்றால் பெரும் வியாபாரிகள் அவர்கள் தலை எதைவேண்டுமானாலும் தாங்கும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. பொருள்களின் விலை மோசமாக ஏறிக்கொண்டிருப்பது தெரியும்.

(திரு. துரைமுருகன்—தலைமை)

பண வீக்கத்தின் காரணமாக ஒரு ரூபாய் விற்பனை பொருள்களெல்லாம் இன்றைக்கு ரூ. 10 விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆகவே, பண வீக்கத்தின் காரணமாக சாதாரணமாக முன்பு ஒரு வியாபாரி

1974 ஏப்ரல் 11 [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தால், இன்றைக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்கின்ற அளவுக்கு அவருடைய டர்ன்ஓவர் நிலைமை வந்துவிடும்.

ரூபாய் 10 லட்சம் அளவில் வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர் ஒரு பெரிய வியாபாரி, அவர் டாடா, பிரீலா தாங்கக்கூடிய தலை என்று சொல்லி வரி போட்டால் இங்கு இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் பாதிக்கப்படுமா என்று அரசு ஆலோசித்திருக்கிறதா? ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், சாதாரணமாக விற்பனை வரி என்றால் வாங்குகின்றவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் வியாபாரிகள். அதனால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் கிடையாது. ஆனால் 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் அடிஷனல் டாக்ஸ் என்றால், வியாபாரிகளிடமிருந்து இதைப்பற்றி உங்களுக்கு என்னென்ன கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன.

சாதாரணமாக வரி போடாமல் இருப்பதற்குத்தான் யாரும் ஆசைப்படுவார்கள். ஆனால் இதன் மூலமாக எத்தனை பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், இதன் காரணமாக தொழிலில் ஏதாவது மந்தம் ஏற்படுமா, 10 லட்சம் என்ற உச்ச கட்டத்தை 15 லட்சம் என்று செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அரசு யோசித்து நல்ல முறையில் ஒரு தீர்வு காணவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் உண்மையிலேயே இது சரியான முறையில் அமையும்.

வியாபாரிகளுக்குத் தெரியும், இப்படி வரி போட்டால் தொழிலையே 5 லட்சம், 5 லட்சம் டர்ன்ஓவர் காண்பிக்கக்கூடிய அளவில் சிறியது சிறியதாக 10 பேர்கள் பேரில் பிரித்து வைத்துவிடுவார்கள். பெரிய தொழில் நடத்துவதிலே லாபம் இருக்கும், அல்லது அந்த லாபம் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக இருக்கும். சிறிய சிறிய பகுதிகளாக பிரித்து 10 லட்சம் டர்ன்ஓவர் வரக்கூடாத அளவுக்கு வியாபாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்ல தொழில்கள் பாதிக்கப்படுமா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும்.

அரசாங்கத்திற்கு ஒரு காமதேவாலாக விற்பனை வரி இலாகா கிடைத்திருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு 10 கோடி, 12 கோடி என்று அதிகமாக வரி வருவீத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடைசியில் இது பொன் முட்டை இடும் வாதமாக மாறிவிடக்கூடாது. இதன் மூலம் வருகின்ற வரி வருமானமும் குறைந்து போய்விடக் கூடாது. காரணம் 5 சதவிகிதம் என்பதை 10 சதவிகிதமாக்க உயர்த்தினால், 10,000 ரூபாய் மொத்தமாகக் கட்டுவதற்கு வியாபாரி யோசிப்பான். ஆகவே, நாம்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 11]

5 லட்சத்துக்கும் குறைவாகவே தொழில் நடத்துவோம், 10 லட்சத்துக்குமே குறைவாகவே தொழில் நடத்துவோம் என்று தொழிலைப் பிரிப்பதன் மூலம் ஒரு வேளை தொழில் பாதிக்கப்படும் என்ற நிலைமையையும்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

இந்த விற்பனை வரியின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு, 10 சதவிகிதம், 5 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போட்டால், எத்தனை வியாபாரிகள் இதுவரை வரி கட்டுகிறார்கள், சென்ற ஆண்டு இதன் மூலம் எத்தனை வருமானம் வந்திருக்கிறது, அதிகப்படியாக எவ்வளவு வரி வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, 10 லட்சம் என்று இருக்கிற உச்சகட்டத்தை இன்னும் உயர்த்த முடியுமா என்பதையெல்லாம் அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில், 10 லட்சத்திற்கு மேலே ஏன் ஸ்லாப் சிஸ்டம் போடக்கூடாது. 10 லட்சம் வரையில் 10 சதவிகிதம் போட்டு அதற்கு மேல் வந்தால் ஒரு ஸ்லாப் சிஸ்டம் போட்டால் என்ன? காரணம் என்னவென்று கேட்டால், 10 லட்சம், 5 லட்சம் என்று போட்டிருக்கிறோம் என்றால், பெரிய கடைகளில் அந்த வரி பூராவும் மக்களிடமிருந்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். அடிஷனல் டாக்ஸ் என்று 5 சதவிகிதம் 10 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் பல வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டீர்டர் தே் பேஸ்ட் எல்லாவற்றிற்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி போடக்கூடிய வரிகளெல்லாம் யார் மீது விழுகிறது என்றால் ஏழை எளிய மக்கள் மீதுதான் விழுகிறது.

பத்து லட்சத்துக்கு மேல் 10 சதவிகிதம் அதிகம் என்று போட்டாலும்கூட, பெரிய வியாபாரிகள்தான் அதை லாபத்திலிருந்து கட்டவேண்டும் என்று இருந்தாலும்கூட, நடைமுறையில் போட்ட வரியைவிட 4 மடங்குக்கு மேலே வியாபாரிகள் மக்களிடமிருந்து அதை வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதை அப்படி வாங்காமல் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே பொருள்கள் மீது வாங்கக்கூடிய வரி என்று போட்டு, அதற்கு மேலே அடிஷனல் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டாலும், 10 சதவிகிதத்துக்கு பில் போட்டு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி சட்ட விரோதமாக செய்து கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் மீது இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே, 10 சதவிகிதம் என்று போட்டாலும் சரி, 20 சதவிகிதம் என்று போட்டாலும் சரி, வாங்குகின்ற ஜனங்களிடமிருந்துதான் அது வாங்கப்படும்.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

வியாபாரிகளுக்கு மக்களை ஏமாற்றி எப்படி இதை வாங்குவது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லாமல், அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக வியாபாரிகள் வாங்க முடியாத வகையில் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே 5 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் ஏதோ 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு தொழில் செய்கிறவர்கள் மீது வரி என்று நினைக்கக்கூடும். விற்பனை வரியானது சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்களையும் வாங்குகின்றவர்களையும் தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது என்ற வாதத்தை நான் முதலில் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை வாங்குவோர்கள் மீது இந்த வரி திணிக்கப்பட மாட்டாது, அதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று அரசாங்கத்தினர் திட்டவாட்டமாக வாதாடுவார்கள், இல்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை.

ஆனால், அந்த வாதத்தில் உண்மை இருக்க முடியாது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இம்மாதிரி இன்டைரக்ட் டாக்ஸ் என்று சொல்கிறதனுடைய இன்ஸிடென்ஸ் யார் வாங்குகிறார்களோ அவர்கள் தலையிலேதான் சாரும் என்பது பொருளாதாரக் கொள்கையை படித்திருக்கிற ஒவ்வொருவரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. பெரிய தொழில் செய்கிறவர்கள்தான் இதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தாலும், அவர்கள் தங்களுடைய விற்பனை விலையை திருத்தி அமைப்பார்கள். எப்படி நமது அரசாங்கம் சொல்கிறதோ விற்பனை வரியை திருத்தி அமைப்பதன் மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை தாங்கள் பெறுகிறோம் என்று சொல்கிறதோ—அதைக் கூட்டுகிறோம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள், திருத்தி அமைக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள்—அதே மாதிரி வியாபாரிகளும் விற்கின்ற விலையைத் திருத்தி அமைத்து, விலைவாசியை உயர்த்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு வேளை ஆடம்பரப் பொருள்களை வாங்குகின்றவர்களைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், அத்தியாவசியப் பண்டங்களுடைய விலையை, விற்கின்ற விலையை திருத்தி அமைத்து விடுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆதலால் நான் நான் இதை எதிர்க்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நாங்கள் இதை எதிர்த்தால் ஒரு வேளை சிலர் எங்களைச் சித்தரிக்கலாம், நீங்களெல்லாம் பணக்காரர்களுக்கு அதாவது இருப்பவர்கள், பிற்போக்குவாதிகள் என்று சொல்லொம். ஆனால், உண்மை நிலை என்ன என்பது இந்த இலாகாவிலிருக்கிற பெரிய அதிகாரி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த இலாகாவிலிருந்து சோதனை போடுகிற வர்களும், ஆய்வு செய்கின்றவர்களும் வியாபாரிகளுக்கு எத்தனை தொல்லைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், துன்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொண்ட உண்மையாக இருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்டம் வந்தபொழுது ஒரு சில பட்டணங்களுக்கு மட்டும்தான் போடப்பட்டிருந்தது. மதுரை, கோவை, அதே மாதிரி நமது சென்னை மாநகரம் இம்மாதிரி பகுதிகளுக்குத்தான் போடக்கூடியவர்களுக்குத் தான் போடப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுதே 10 சதவிகிதம் போடவேண்டும் என்று வாதாடினார்கள். நாங்கள் எதிர்த்ததன் காரணமாக 5 சதவிகிதம் என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதை மறுபடியும் இப்பொழுது 10 சதவிகித மாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இன்னும் நிச்சயமாக விலை வாசியை உந்தித் தள்ளும், ஏழை எளிய மக்களை இது பாதிக்கும், அத்தியாவசிய பண்டங்களின் விலை உயரும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி, இது தேவையில்லை, இந்தத் தேவையற்ற திருத்தத்தினை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதோடு அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதாவை ஆதரித்து அதில் உள்ள சில சிக்கல்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, மளிகை வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாக மக்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள். அதிலே பல சாமான்கள் அடங்கியுள்ளன. குறிப்பாக, ஒரு மளிகைக் கடைக்கு சாமான் வாங்க ரூ. 5, 50 கொடுத்து ஒரு பையனை அனுப்பினால், அவன் 10 பில்கள் வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறான். மளிகை கடையில் உள்ள கணக்குப் பின்னை பிகாம் படித்தவராக இருக்க மாட்டார். சாதாரணமாக ரூ. 100, 150 வருமானம் உள்ள சம்பளக்காரராகத் தான் இருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் அவருக்கே எந்தச் சாமானுக்கு எந்த வரி போடுவது என்று புரியவில்லை.

ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு நான் கடைக்கு சாமான் வாங்கப் போயிருந்தேன். கணக்குப்பின்னை என்னிடம் சொன்ன விலை வேறு, பில்லைப் பார்க்கும்பொழுது வேறு விலை. எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இதற்கு 5 சதவிகிதம், இதற்கு 7 சதவிகிதம், இதற்கு 10 சதவிகிதம் என்று சொல்கிறார். தயவு செய்து உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு எந்தச் சாமானுக்கு வரி போட வேண்டும் என்பது புரியவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

சாதாரணமாக கோவாப்ரேடிப் சொஸைடியைப் பொறுத்தவரையில் எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு முனை வரி இருக்கிறது. அதனால் சொஸைடி சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அது மிக சிக்கலாக இருக்கிறது. பொதுவாக அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடத்தில் வருகிறபொழுது ஒரு திருடனைப் போலப் பார்க்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11 30)

குறிப்பாக, நான் என்னுடைய வியாபாரத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும்போது, சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் வந்தார். அதற்கு முன்னால் அவருடைய பியூன் வந்து சொன்னான். சி.டி.ஓ. வந்திருக்கிறார் என்று சொன்னான். வரச்சொல் என்று சொன்னேன். அவர் வந்தவுடன் உட்காரச் சொன்னேன். அவர் நான் உட்கார்ந்திருக்கும் சேரில் உட்காரச் சொல்வான் என்று நினைத்தார் போலும். நான் எனக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் சேரில் உட்காரச் சொன்னாலும், அவர் உட்காரவில்லை. அப்பும் சாப்பிட்டார்; பில்லை கொடு என்றார். கொடுத்தேன். பில்லை கொடுத்தபிறகு என்ன வியாபாரம் நடக்கிறது; ஒரு நபருக்கு 7½ ரூபாய் பில் வருகிறதே என்று கேட்டுவிட்டு, ஒரு நபருக்கு 7½ ரூபாய் என்றால் ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு வியாபாரம் நடக்கும் என்று கேட்டார். எனக்கு கணக்குத் தெரியாது. நான் கணக்குப்பிள்ளை இல்லை என்று சொன்னேன். சரி, கணக்குப்பிள்ளை வந்த பிறகு என்னை வந்து பார்க்கச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டார். நான் வெளியிலே வந்த பிறகு 6 மணிக்கு ஸ்பாவை வந்து பாருங்கள் என்று பியூன் சொன்னான். அந்த அதிகாரியின் பெயர் ஷேக் தாவுத் என்று கருதுகிறேன். நான் 6 மணிக்குப் போக மறந்துவிட்டேன். 7 மணிக்குப் போனேன். அதனால் நாளைக் காலை வந்து பாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். இப்படி பல முறை அதிகாரிகள் இழுத்தடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் நடத்தையைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மளிகைக் கடையைப் பொறுத்தவரையில் பல முனை வரிகளைப் போட்டால் வருமானம் வரும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கணக்கை நீங்கள் போட்டால் அது தப்புக் கணக்கு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், ஒருமுனை வரியையேப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாட்டுத் தீவனங்களுக்கு வரி விலக்கு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாட்டுத் தீவனமான பிண்ணாக்குக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. மாடு களுக்கு பிண்ணாக்கு முக்கியமான ஒரு தீவனம். அதனால் பிண்ணாக்குக்கும் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

நாங்கள் பேசுவதை, சில பத்திரிகை நிருபர்கள் இங்கே வந்திருந்தாலும் பத்திரிகைகளில் போடுவதில்லை. தினமணிப் பத்திரிகையில் சில நேரங்களில் போடுகிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தால்தான் எங்களுடைய தொகுதி மக்கள் ஏதோ நம்மைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார்கள். இல்லை என்றால் நம்மைப்பற்றிக் கவலையே படவில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தினமணி பத்திரிகையில் கொஞ்சம் போடுகிறார்கள், தினத்தந்தியில் அறவே போடுவதே இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இது பத்திரிகை மசோதா அல்ல. பத்திரிகைகளில் உறுப்பினர்களின் பேச்சைப் போடுவதும், போடாததும் அவர்களுடைய விருப்பம். இந்த மசோதாவுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. உறுப்பினர்கள் பேசுவதை கட்டாயம் பத்திரிகைகளில் போட வேண்டுமென்று நாம் அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. அவர்களைத் தண்டிக்கவும் முடியாது. பத்திரிகை தர்மம் அப்படி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசுவதாக இருந்தால் பேசுங்கள்.

(உறுப்பினர் தொடர்ந்து பேசவில்லை.)

DR. H. V. HANDE: Sir, without taking much time of the House, I would like to invite the attention of the Hon. Minister only to one point, namely, the dangerous practice that is being adopted by this Government in trying to exploit the sources of income and to enlarge the scope of taxation.

Surcharge on sales tax is a practice that has to be discouraged, in my opinion. If the Government are encouraged or are allowed to go scot-free, in their attempt to increase the surcharge step by step to augment their resources, then a situation might arise when they also directly or indirectly would be indulging in a large scale taxation of areas where the Income-tax is already levied.

When the Government originally brought forward the proposal to levy surcharge, a lot of discussion took place in this House and I specifically pointed out to the then Hon. Minister in charge of sales tax, Thiru P. U. Shanmugham—if I remember aright—that they would be entering the arena of income-tax and this will affect the earning of the Central Government.

1974 ஏப்ரல் 11]

Therefore, I would like the Hon. Minister to bear in mind that even though this may be technically correct, in effect it would become unconstitutional and it will be eroding into the powers of the Central Government.

So, I would like the Hon. Minister to assure this House and I say, 'Thus far and no further'.

If he would not say that, it is quite likely that in the next session he would come forward with another Bill to increase the surcharge further. Also, they will say that hereafter the income-tax also can be levied by the State Government. So, let us be clear in our method of taxation. Let there be no confusion between the Central and State Government. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): அடுத்து மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ... (திரு. எம். ஏ. லத்திப், திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் ஆகியோர் எழுந்தனர்). ஏற்கெனவே இது பட்ஜெட்டில் பேசப்பட்டது. இது ஒரு சின்ன மசோதா. முஸ்லிம் லிக் கட்சியின் சார்பில் திரு. அபுசாலி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதனால் மேற்கொண்டு இதில் விவாதம் வேண்டியதில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ...

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: அப்படியானால் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காதா? தி நார்மல் பிராக்டிஸ் ...

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, நாம் இப்போது ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இப்படிச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவருமபோது மானியக் கோரிக்கையைப் போல அவசரப்பட்டு விவாதிக்கக் கூடாது. சட்டம் படித்தவர்களின் கருத்தை அறிந்து அதன்படி செய்தால் நல்ல முறையில் திருத்தம் செய்யலாம்; புதிய திருத்தங்கள் தேவையில்லாமல்கூட ஆக்கலாம். ஆகவே, சட்டம் படித்த உறுப்பினர்களுக்கு கருத்து தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தால் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். அதனால் கட்சி வாரியாக இல்லாமல் பேச விரும்புகின்ற சட்டம் படித்த உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பளிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : ஏற்கெனவே இதைப் பற்றி பட்ஜெட்டிலே பேசியாகிவிட்டது. எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்லியாகிவிட்டது. இது ஒரு சின்ன மசோதா. இன்றைக்கும் இதில் பலர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் மேற்கொண்டும் விவாதிக்க வேண்டியதில்லை. இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் இந்த மசோதாவில் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : அப்படியானால் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள். அதற்குமேல் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இரண்டு நிமிடம் பேசுவதை விட பேசாமலே இருந்துவிடலாம். டைம் லிமிட் கூடாது. அதிக நேரம் வேண்டும்.

Mr. Chairman, Sir, I fully support the Government stand that they should augment their resources to carry on the administration. No Government can be carried on without there being a sound financial base. Therefore, I can understand the anxiety of the Government to augment their resources by way of increasing the taxes and surcharges. It is only on that basis the Government have brought forward this amending Bill, I presume. But at the same time we must keep in view the implications of any fiscal measure upon the general economic conditions and also the price level in the country.

So far as this Bill is concerned, I am afraid—as has been observed by the speakers who preceded me—by increasing the surcharge further, we will be facilitating hoarders and black-marketers. That is what I honestly feel. If you fix a limit of turnover of Rs. 10 lakhs now and then refix it and increase the surcharge by 10 per cent, the normal habit among business men is that they will split up their accounts and they would not give an amalgamated and complete account to the assessing authorities and they would be able to succeed in the evasion of tax. That is one point.

1974 ஏப்ரல் 11]

Another thing is that they are going to indulge in malpractices, hoarding and blackmarketing. No bills will be produced and most of the business will be carried on in blackmarketing, hoarding and other things. Ultimaely, what will happen is that there will be a considerable amount of shiftability and the consumers will suffer. There is no doubt about it.

Already the people are suffering due to spiralling of prices. There has been a tremendous unrest among the people. Now if you further shift the burden upon the consumers, then there will be a lot of trouble, there will be no saving, there will be no investment and the economic development will be retarded. People will suffer and all these will emanate from further extension of the basis of the surcharge. Therefore I support the observations made by Thiru R. Ponnappa Nadar and Mrs. T. N. Anandanayaki. I think the Government would reconsider its decision to enhance the level of surcharge. Because you are not allowing me further time, I am sitting.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மசோதாவின் மீது தங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது—இது அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் தானே தவிர—சர்சார்ஜ் இல்லை. அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில நகரங்களுக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டு, இதை இப்போது மற்ற நகரங்களுக்கும் விரிவுபடுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. It applies to the entire State. சர்சார்ஜ்தான் முன்பு முக்கியமான சில நகரங்களுக்குப் போடப்பட்டது, இப்போது அதை அதிகமான நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். இது டாக்ஸ் ஷோர் இன்கம் என்பதுபோல ஆகவிடும் என்கிற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டேயைப் போலவே கருத்துள்ளவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு வரை போனார்கள். ஹைக்கோர்ட்டில் இந்தச் சட்டம் செல்லும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டப் பிரச்சினைபற்றி அச்சப்படுவதற்கு இடம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 11]

இந்த வரி விதிப்பின் மூலம்—நாம் போடுகிற வரி கன்ஸ்யூமர்களுையே சாரும் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையில்—

The tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959) (hereinafter in this section referred to as the said Act), shall in the case of a dealer whose total turnover for a year exceeds ten lakhs of rupees, be increased by an additional tax at the rate of five per cent of the tax payable by that dealer for that year and the provisions of the said Act shall apply in relation to the said additional tax as they apply in relation to the tax payable under the said Act:

Sub-section (2) states as follows:—

“Notwithstanding anything contained in the said Act, no dealer referred to it in sub-section (1) shall be entitled to collect the additional tax payable under the said sub-section.”

Sub-section (3) states as follows:—

“Any dealer, who collects the additional tax payable under sub-section (1), in contravention of the provisions of sub-section (2), shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees, and no Court below the rank of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the First Class shall try any such offence.”

என்று தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது கன்ஸ்யூமர்களின் மீது சுமத்தப்படாது. மேலும் 10 லட்சத்திற்குமேல் டர்ன் ஓவர் உள்ளவர்களை சிறிய வியாபாரிகள் என்று நான் கருதவில்லை. இப்போது அவர்கள் கொடுத்து வருகிற 5 சதவிகிதத்தைத்தான் நாம் 10 சதவிகிதம் ஆக ஆக்குகிறோம்.

அம்மையார் அவர்கள் இதன்மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு, இதனால் எத்தனை பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்கிற விவரங்களைக் கேட்டார்கள். 20 ஆயிரத்தில் இருந்து 50 ஆயிரமாக வரி விதிப்புக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதனால் 40 ஆயிரம் வியாபாரிகள் பயன் அடைவார்கள். இதனால் அரசுக்கு 2 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 10 லட்சத்திற்கு மேல் அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்கிறபோது 4671 பேர்கள் தான் வரி விதிக்கப் படுவார்கள். 1972-73 இல் இந்த அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் கிடைத்த வருமானம் மூன்று கோடியே பதினைந்து லட்சத்து 27 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். 1973-74 ஜனவரி 2 கோடி 99 லட்சம் வந்திருக்கிறது. இதன் மூலம் எதிர்

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

பார்க்கப்படுவது 3 கோடியே, 29 லட்சத்து 850 ரூபாய். ஒன்று, ஒன்றேகால் கோடியே அதிகமாக இதன்மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் எண்ணிக்கையும் குறைவு. கன்ஸ்யூமர்கள் மேல் போடக்கூடியதும் அல்ல.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் 10 லட்சத்திற்கு மேல் ஸ்லாப் வைத்து முதல் ஸ்லாப் 5 சதவிகிதம் என்றால் அதற்கு ஸ்லாப் 10 சதவிகிதம் என்பதாக விதிக்கலாம் என்றார்கள். அதுபற்றி பரிசீலித்துத்தான் ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். இப்போது ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

இது மிகவும் அவசியமான திருத்தம்--சிறு வியாபாரிகளுக்குப் பல காரியங்களைச் செய்ய, அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அளிக்கக்கூடியது. இந்த மசோதாவை ஏற்று நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவுப் பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாநக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிக் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1974)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”

என நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1920) 81 (2)-வது பிரிவின்படி, கட்டிடங்கள் அல்லது நிலம் அல்லது இவை இரண்டின் ஆண்டு மதிப்பில் மேற்படி சட்டத்தின் 78-வது பிரிவின் விதித்துறைகளுக்கு உட்பட்டு, நகராட்சி மன்றத்தினால் முடிவு செய்யப் படக்கூடிய சதவீதங்களில் சொத்து வரி விதிக்கப்படவேண்டும்.

அரசுக் கட்டிடத்தின் அல்லது இரயில்வே கட்டிடத்தின் அல்லது சாதாரண மாக வாடகைக்கு விடப்படாத வகையைச் சேர்ந்ததும், நிர்வாக அதிகாரியின் கருத்துப்படி அதன் ஆண்டு மொத்த வாடகைத் தொகை மதிப்பிட முடியாதது மான் ஒரு கட்டிடத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் ஆண்டு வாடகை மதிப்பு நிலத்தின் மதிப்பீட்டு விலையும் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு தற்காலத்தில் ஆகும் தோராயச் செலவும் சேர்ந்த மொத்தத் தொகையில் தேய்மானத்திற்கு நியாயமான தொகை கழித்துக் கொண்டது போக எஞ்சியுள்ள தொகையில் ஆறு சதவீதம் என்று கருதப்படவேண்டும்.

மேலே சொல்லப்பட்ட தேய்மானக் கழிவுத் தொகை எந்த ஒரு நேர்விலும் மேற்படி கட்டுமானச் செலவில் பத்து சதவீதத்திற்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது; மேலும் யந்திரங்கள், மாச்சாரமான்கள் இவற்றின் விலையை ஆண்டு வாடகை மதிப்பைக் கணக்கிடுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று மேற்படி சட்டத்தின் 82 (2)-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை வகை செய்கிறது.

தொழில் பேட்டைகளில் உள்ள கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையில், நீர் வழங்கல், விளக்கு வசதி போன்ற வசதிகளை தொழில் துறையே செய்து கொடுக்கிறது. இவற்றை நகராட்சிகள் செய்து கொடுப்பதில்லை; எனவே, அத்தகைய கட்டிடங்களுக்குச் சொத்து வரியை மதிப்பிடுகையில் சில சலுகைகள் வழங்குவது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, அத்தகைய சொத்துக்களின் ஆண்டு மதிப்பைக் கணக்கிடுவதற்காக, அச் சொத்துக்களின் மூலதன மதிப்பில் 6 சதவீதத்திற்குப் பதிலாக 4 சதவீதம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

* 7-3-1974 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

1974 ஏப்ரல் 11]

இவை கூறி, இதனை இம் மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டு
கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: While I agree with the principle of the law, I have to point out that there is a small lacuna. Generally, in big bungalows which are residential areas, there is a practice now when furniture fittings and other things are taken into account separately and building is assessed separately. Suppose a building costs one lakh of rupees and furniture fittings are there including air conditioning equipments. What happens is, in assessing such bungalows there is unlimited scope for transferring some of the value of the buildings to the furniture fittings.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த முனிசிபல் திருத்தச் சட்டம் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் பில்லுக்குக் கீழ் 4 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாத்திரம் பேசுங்கள் என்றால் பேச முடியாது.

காரணம், முனிசிபல் நிர்வாகத்திலே சொத்து வரியிலே பல சிக்கல்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ரெயில்வே பில்லுக்குக் 6 சதவிகிதம், இண்டஸ்ட்ரியல் பில்லு, எஸ்டேட் பில்லு, ஆகியவற்றிற்கு 4 சதவிகிதம் கேட்கிறார்கள்.

சாத்தாரணமாக, வீடுகளுக்கு 20 சதவிகிதம், 2012 சதவிகிதம் வரி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டிலே இருக்கக் கூடிய கட்டிடங்களுக்கு அவர்களாகவே, தண்ணீர் சப்ளை, டிரெயினேஜ் பெசி லிட்டிஸ் செய்துகொள்வதாலே, அவர்களுக்கு 4 சதவிகிதம் என்று போடுகிறார்கள். ஆனால், பெரிய நகராட்சிகளாலே வரிதான் வாங்கப்படுகிறதே தவிர, வசதி செய்யப்படுகிறதா என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்னை மாநகராட்சியிலே குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது, சாக்கடை வசதி கிடையாது, விளக்கு வசதி கிடையாது, வரி வாங்க மாத்திரம் தயங்குவது கிடையாது. அதற்கென்று ஒரு நிலையை கிடையாது. வரி வாங்கத் தயங்குவது கிடையாது, ஆனால் வசதி பெருகுவது கிடையாது.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஏரியாவிலே இருக்கிறவர்கள் ரிட் கூடப் போட்டார்கள். வெஸ்ட் மாம்பலத்திலே, குடி தண்ணீர் கிடையாது, சாக்கடை கிடையாது, விளக்கு கிடையாது. கணம் முதலமைச்சர் தொகுதியிலே பெரும் பகுதிக்கு சாக்கடை வரவில்லை.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

என்னுடைய தொகுதியிலே 100-வது டிவிஷனிலே தண்ணீர் கிடையாது, லேட்டே கிடையாது, சாக்கடையே கிடையாது. நகரசபை வைத்திருக்கிறோம், நகராட்சிகளை வைத்திருக்கிறோம், டவுன்ஷிப் ஆகியும் முனிசிபாலிட்டி ஆகிறது. அங்கே இருக்கிற குடிமக்கள் வயிற்றிலே நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன வரி போடப் போகிறார்களோ, வரி மாத்திரம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள், நமக்கோ வருமானமே கிடையாது என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தண்ணீர் வசதி செய்துகொள்வதால், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுக்கு 4 சதவிகிதம்தான் வரி என்று சொல்கின்றவர்கள், பொதுமக்களுக்கு, ரோடும் கொடுப்பதில்லை, விளக்கும் கொடுப்பதில்லை, சாக்கடையும் கொடுப்பதில்லை, இருக்கிற குப்பைகளை எடுப்பதில்லை. அங்கு மாத்திரம் சொத்து வரி வாங்குகிறார்களே அது என்ன? அதல்லாமல், குவின்குவினியல் ரிவிஷன் வேறு. ஓனர்ஸ் ஆக்குபேஷனில் இருந்தாலும் சரி, 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை திரும்பவும் வந்து வரியை ஏற்றுகிறார்கள். வரலில்லையென்றால், ரிவைவ் பண்ணுவோம். ரூபாய் 500 கட்டினீர்களே, 5 வருஷம் ஆகிவிட்டது, ரூ. 700 கட்டுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

கொடுமையாக ஆகிவிட்டது. வசதி கிடையாது. ஊழலோ பெருகி விட்டது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டே, சென்னை நகராண்மைக் கழகம். சர்க்கேடுகள் வந்துவிட்டன. வரிக்காக திருத்தம் கொண்டு வரும் அமைச்சரவர்கள், சர்க்கேடுகளைச் செம்மைப்படுத்த, திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தால் வாவேற்கலாம். மாநகராட்சிக்கு, நகராட்சிகளுக்கு வரி கொடுக்க, அரசாங்கத்திற்கு சாதகத்தைத் தேடிக்கொள்ள இருக்கிறார்களே தவிர, பொது மக்களுக்கு என்ன நடக்கிறது?

தண்ணீர் கொடுக்க கடன் வாங்குகிறார்கள். கடன் வாங்கி விட்டு, தண்ணீர் சப்ளை கொடுக்கிறார்களா என்றால், ஓபாலோ அப்பே கிடையாது. திருப்பத்தூரில் 10 வருஷத்திற்கு முன்னால், வாட்டர் சப்ளைக்காகக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நார்த் ஆர்க்காட்டில், 7, 8 இடங்களில்...

திரு. செ. கந்தப்பன் : வட ஆற்காட்டிலே இருக்கிற திருப்பத்தூர் நகராட்சிக்கு தண்ணீர் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இன்னும் சில முனிசிப்பாலிட்டீஸ் இருக்கின்றன. லிஸ்ட் இருக்கிறது இப்பொழுது. உங்களிடம் கொடுக்கிறேன். தண்ணீர் சப்ளைக்காகக் கடன் வாங்கிக்கொள்வது, தண்ணீர் கொடுப்பதில்லை.

1974 ஏப்ரல் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதிலே டிஸ்கிரெடிட்டி இருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனுக்கு முக்கியமானவற்றிற்கெல்லாம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது அரசு. ஆனால், பாதி தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிலே நகராட்சி மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள். ஒழுங்காக அந்தக் காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றே கண்காணிக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, கார்ப்பரேஷனில் அந்தக் குறிப்பிட்ட காரியங்கள் நடைபெறுவதில்லை. கார்ப்பரேஷனிலே கூடக் கடன் வாங்கி சம்பளம் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

Financially irregularities are there in various municipalities.

ஆகையினால், நகராட்சிகளையும், நகராண்மைக் கழகங்களையும் வரி போடு வதற்கு மாத்திரம் இலக்காக வைத்துக்கொள்ளாமல் என்ன என்ன நடக்கிறது முனிசிபாலிட்டியில், எங்கெங்கு டிஸ்கிரெடிட்டி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி, ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி, லோக்கல் எம்.எல்.ஏ.க்களைப் போட்டு அமைக்கவேண்டும்.

முனிசிபாலிட்டியிலே என்ன கதி இருக்கிறது என்று லோக்கல் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குத்தான் தெரியும். சென்னை நகர எம்.எல்.ஏ.க்களை, கார்ப்பரேஷனில் உறுப்பினர்களாக வைத்தால்தான், எங்கள் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வருகிறதா, குப்பையை எடுக்கிறார்களா, இல்லையா, சாக்கடை ஒழுங்காக ஓடுகிறதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். நாங்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை, மேயர் பதவிக்கு நிற்கவில்லை. அங்கு இருந்தால்தான் தொகுதி வசதிகளைப் பார்க்கமுடியும் என்று எத்தனை வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஒரு திருத்தம். முனிசிபாலிட்டியிலேயும், கார்ப்பரேஷனிலேயும், எம்.எல்.ஏ.க்கள் will be automatically made members without voting powers என்று சொன்னால், . . . ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனை இந்த மன்றத்திலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தொழில் நகரம், அல்லது இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுகின்ற இடங்களுக்கு 4 சதவிகிதம் அதிகம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அவர்கள் எல்லா வசதிகளையும், குடிநீர் வசதி, மின்சார வசதி, எல்லாவற்றையும் செய்து கொள்கிறார்கள். அகமுகப் பிறகும்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

4 சதவிகிதம் போட வேண்டுமா என்பது பிரச்சினைக்குரிய கேள்விதான். ஆகவே, இதை இன்னும் குறைப்பதற்கு வழி இருந்தால்கூட, அதைச் செய்தால் நல்லது என்றுதான் நினைக்கிறேன். சிறு தொழில்கள், பெரும் தொழில்கள் வளர அது முக்கியமான காரணமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகளிலே இருக்கிற சுகாதாரச் சீர்கேடுகளைப்பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் எனக்கு முன்னால் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு மாநகராட்சி மன்றம் போன்ற பெரிய மன்றங்கள் ஈடுபடவேண்டும். இங்கே, மாநகராட்சியிலே முக்கியமாக இருப்பது சுகாதாரச் சீர்கேடு.

இங்கு இருக்கின்ற ஆடுகள் வெட்டுகின்ற இடத்தைப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதைவிடச் சுகாதாரக் கேடான பகுதி இந்த மாநகரத்திலேயே இருக்குமா என்பது சந்தேகம். அங்கு புழுக்கள் நெளிந்து கொண்டிருக்கின்றன, நாற்றம் வெகுதூரத்திலேயே அடிக்கிறது. ஆண்டுதோறும் ரூ. 8 இலட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதில், பாதியை அதற்காகச் செலவழிக்கக் கூடாதா? டெல்லியிலே ரூ. 7 இலட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதற்காக, ரூ. 5 இலட்சம் வருஷாவருஷம் செலவு செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ரூபாய் 8 இலட்சம் வருமானம் வந்தால்கூட, ரூ. 1 இலட்சம்கூட, வருஷத்திற்கு செலவிடப் படவில்லையென்று தெரிகிறது. அங்கு பயங்கரமான சுகாதாரக் கேடு இருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே வசூலிப்பதைக் கொண்டு, அந்தத் துறையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று சொன்னால், அங்கே வசூலிக்கின்ற தொகையினை, அவர்களுக்கு புறச் சாலைகளை அமைப்பது, குடிநீர் வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வது, பிற சுகாதாரக் கேடுகளை நீக்குவது போன்றவற்றிற்காக, செலவு செய்ய நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரை, மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது, இங்கே கவுன்சிலர்கள் கிடையாது. அதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட தனி அதிகாரி, எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, டிவிஷன் வாரியாக 10, 12 இடங்களைக் கொண்ட அட்வைசரி கமிட்டி அமைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பது பொதுமக்களது அபிப்பிராயம். பல பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. இப்பொழுது அண்மையிலே ஆரம்பகாலத்திலே கொஞ்சம்...

1974 ஏப்ரல் 11

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இது டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிட்டியைப் பற்றியது கார்ப்பரேஷன்களைப்பற்றியது அல்ல.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இந்த அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்று மாநகராட்சிக்கு வைப்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்னும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, தொழிற்சாலைகளுக்கு சாலை வசதிகள் கிடையாது; அப்படிப்பட்ட சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்த, இந்த வரியினைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

DR. H. V. HANDE: Sir, I would like to offer a few remarks in connection with this amendment.

Firstly, the practice of the Government has been to bring in piece-meal amendments as a device and method by which they have a knack of increasing the tax, at the same time barring us from discussing in detail the problems of municipalities or corporations. We are barred from discussing it in detail on the off repeated answer that the amendment has a limited scope.

Thus in instalment basis and piece-meal fashion they bring in legislations. That is why I say this practice should summarily be done away with and we should be allowed opportunity to discuss an amendment and point out the faults and acts of commissions and omissions that are going on.

We cannot highlight these when municipalities are completely defunct, some of the major panchavats and corporation are defunct. After that the municipal members cannot discuss. Therefore I would suggest in this context that the Minister may take into serious consideration the practice of laying on the table of the House a detailed information of the budgetary provisions of municipalities or corporations which are superseded. It will be like States which are superseded. Parliament is allowed to discuss in detail, similarly municipalities and corporations wherever they are superseded, we should be allowed a chance to discuss the entire budgetary provision. Otherwise, it will be overlooking and going over the head of the democratic set-up and allowing the executive officer to do things where the Special Officer will have direct access to the Minister and he will do things by-passing the elected bodies.

1974 ஏப்ரல் 11]

[Dr. H. V. Hande]

Another thing is this 4 per cent. We should commend the Government for reducing it by 2 per cent, from 6 to 4 per cent. But the generality of the situation should be taken into consideration. There are properties on which urban tax is levied. There should be proper co-ordination between urban tax and this. We should know the quantum of urban tax and house tax on a particular house. These together come to a huge sum. Actually there are no owners at all, especially in Madras City or Madurai. According to me, nobody is in possession of real estate. Everybody is a tenant of the corporation or Municipality. I have a house, but I am a tenant of the corporation.

Another point that was made by Mrs. Anandanayaki was about M.L.As. being allowed to sit in the Corporation. With all respect to the Lady Member, I should say that we are doing legislative work on a state-wide basis. I would like that we should not be asked to sit in the corporation council. (Interruption) There is a complete difference of opinion. With great respect—I have nothing personal—even the lady Member herself will feel it a nuisance. So, I am very much against it . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The Hon. Member Dr. Hande was not a member of the Corporation. but I had been a member for over six years. That place is not a very bad place not to permit M.L.As. We can go there and make it better by our presence.

DR. H. V. HANDE: I am only against our being forced into that council. Whenever any complaint is made with regard to the corporation or municipality, our representations would be given due weight. If that assurance is given that is enough. The conditions of municipalities all over the State is in a deplorable state . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): மான்யத்தில் பேசுவதை மசோதாவில் பேச வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே இந்த மான்யம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. அப்போது நகராட்சி நடைமுறையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். பொதுவானதை மட்டும் பேசி முடியுங்கள். 9 பில்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயமும் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் நல்லதல்ல. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சமயம் வரும்போது பேசினாலே ஒன்றும் செய்ய மாட்டேனென்கிறார்கள். டிமாண்டில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் பேச முடிகிறது. இப்படி வரும்போது பேச வேண்டியதுதான்.

DR. H. V. HANDE: I would like to tell the Chairman, Mr. Duraimurugan that I have been speaking on amendments for the past ten years and I know my limitations. This is a Bill with regard to taxation and whenever taxation is brought forward, it is usual and it is customary for members to speak on all aspects (Mr. Speaker in the Chair). Probably, Mr. Duraimurugan--now as a member--would share my views. I would like to conclude by saying that municipalities are in a deplorable condition. It is imperative to see to it that they are right. I hope and trust that the Honourable Minister would address himself to the serious task of seeing that these municipalities are made at least tolerably better. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தில் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நகராட்சிகள் மாநகராட்சியில் நடைபெறுகின்ற ஒரு சில காரியங்களைப்பற்றி ஒங்கே குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், மாநகராட்சிகள், நகராட்சியில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பயன்படியிருப்பாரானால் உண்மையிலேயே நான் அதுபற்றி மெச்ச மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்.

இந்த சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மாநகராட்சி உறுப்பினராக இருந்ததாக அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இருந்த சமயத்தில் நடைபெறாத நல்ல பல வேலைத் திட்டங்கள் இப்பொழுது நடைபெற்று வருவதை அவர்கள் ஏன் தான் பாராட்டாமல் விட்டு விட்டாரோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

சென்னைக்கு வருபவர்கள் இன்றைய தினம் சென்னை மாநகரத்தை பார்த்து விட்டு ஒரு காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அடிக்கடி இதைக் குறிப்பிடுவார் சிங்காரச் சென்னை, என்று. இந்தச் சிங்காரச் சென்னை இப்பொழுது தான் இருக்கிறது என்பதை வெளியிலிருந்து வந்து பார்த்துச் செல்பவர்கள் சொல்லிக்கொண்டுதான் போகிறார்கள். இங்கு வருகின்ற அவர்கள் அண்ணா சாலையைப் பார்த்தால், அது அவர்கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

[மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1974 ஏப்ரல் 11]

அதைப்போலவே இந்தக் கடற்கரை சாலையைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த கடற்கரை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துவிட்டு இங்கே நடைபெற்றிருக்கின்ற வேலைகளை யெல்லாம் பார்த்து நிற மாநிலத்தில் இருந்து வருபவர்கள் மாத்திரமல்ல, உலகச் சுற்றுப் பயணப் வருபவர்களுக்கும் இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டிலே, அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்ற வேலைகளை யெல்லாம் பார்த்து எவ்வளவு பாராட்டிப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் செய்யாமல் விட்டுவிடுவோமோ என்ற எண்ணத்தில்கூட சொல்லியிருக்கலாம். நான் அதைக் குறைவாக எடுத்துக் கொள்ளாது செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் தீர்ச்சியாகச் செய்வோம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

உதாரணமாக, பல வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது அந்த வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் ஒதுக்கும் இடங்கள் இப்பொழுது 100 இடங்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு அவை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதைப் போலவே குழாய்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சிய காரணத்தாலே இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் மூலம் பல லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகிறது, அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அதைப் போலவே இங்கே நம்முடைய பிராட்வே பஸ் ஸ்டாண்டு பற்றி நான் சமீபத்தில்கூட ஒரு கடிதத்தைப் பார்த்தேன். நானே அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தேன். அந்த இடத்தை எப்படி விஸ்தரிப்பது என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஏனென்றால் அது மிக மிக மோசமான நிலையில், இன்றைக்கு அல்ல, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருந்த போதிலும், அதை எப்படிச் சிருத்துவது என்ற திட்டத்தைத் தயாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். விரைவில் அந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அதை ஒரு நல்ல அழகான பேருந்து நிலையமாக்குவதற்கு நிதியுதவி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகைப் அவர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். வரியைக்கூட நாம் ஏன் இவ்வளவு வாங்க வேண்டும்? வாங்காமல் இருந்தால் தொழில் வளம் பெருக வாய்ப்பு

1974 ஏப்ரல் 11]

[மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருக்குமே என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். வாங்குவதே கூடாது என்று அவர்கள் வற்புறுத்துவார்களேயானால், பிறகு “என்னுடைய முதலைப் போட்டு என்னுடைய பாட்டன் சொத்திலிருந்து சம்பாதித்ததை நான் முதலீடு செய்திருக்கிறேன், எதற்காக வருமான வரி கட்ட வேண்டும்?” என்ற கேள்விகள் வந்தாலும் வரும். அவர்களுடைய சொத்திலேயிருந்து செலவழித்தாலும் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நகராட்சிகளிலே இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவிலே சில காரியங்களைச் செய்தாலும் வரி விதிக்கின்ற அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சலுகை காட்டுகின்ற அளவில் 4 சதவிகிதமாக இது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். நகராட்சி மன்றங்கள் நல்ல சீர்திருத்தம் அடைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இப்பொழுது நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மேலும் பல அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து குடிநீர் வசிகால் வாரியத்தின் மூலமாகப் பெரும் பெரும் நகராட்சி மன்றங்களில், திட்ட நெடுங்காலமாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த நகராட்சி மன்றங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவும், சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவும் என்று கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அதில் 50 சதவீதம் இருந்தாலும் விவரவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அதைப்போலவே மாநகராட்சிகளில், நகராட்சிகளில் நடைபெற வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றி இன்னும் சிறப்பான திட்டங்களைத் தீட்டி நல்ல முறையில் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகளை, இந்தத் திருத்தத்தில் மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை மேலும் வளர்ச்சி பெறும் அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1974) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

384 தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 8/1974)

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப் பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது”.

1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (முப்பத்திரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட வரைவு, ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு அரசுப் பணிகளிலும், கல்வியிலும், சம வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைத் திருத்தவும் 371 டி, 371 இ ஆகிய புதிய பிரிவுகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் விழைகிறது. இத் திருத்தச் சட்ட வரைவு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2)-ஆவது பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின் இசைவைப் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1956-ம் ஆண்டில், ஆந்திர மாநிலம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது, நெலுங்கானா பகுதியின் வளர்ச்சி குறித்தும், மற்றும் அட்டாபுதியில் வாழுகின்ற மக்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்கள் கல்வி வசதிகள் ஆகியவை குறித்தும் சில

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யக் கருதப்பட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் விதித்துறைகள், இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் சிலவற்றிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும். தெலுங்கானா பகுதிவாழ் மக்களுக்கு, ஏனையவற்றுடன், வேலை வாய்ப்புக்களும், ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக, 1957-ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணிகள் (குடியிருப்பு விதி) சட்டம் நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது.

தலைமை உயர்நீதி மன்றம், தெலிங்கானா பகுதியில் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ள சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், மேற்படி சட்டத்தின் சில விதித்துறைகள் அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பானவை என்று தீர்ப்பளித்தது. பல்வேறு வகையான காரணங்களால் இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செயற்படுத்தியதால் சில சமயங்களில் தெலிங்கானா பகுதியிலும் சில சமயங்களில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பிற பகுதிகளிலும் ஓரளவிற்கு அதிகருப்தியைத் தோற்றுவித்தது. இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அவ்வப்போது சில நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அண்மையில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் பலர் அதிகருப்தி ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒருமித்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு ஆந்திரப் பிரதேச மக்களிடையே முழு அளவில் கருத்தொருமைப் பாட்டை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு இப் பிரச்சினைகளுக்கு நிலையான தீர்வுகளைக் கண்டனர்.

அம்மாநிலத்தில் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளின் விவரமான வளர்ச்சிக்கான ஒரு சீரான அணுகுமுறையைக் குறிப்பிடுகின்ற பொதுவாக ஆறு அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற சில ஏடுபாடுகளை அவர்கள் 1973-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 21-ம் நாளன்று தெர்வித்தனர்.

இதனால் மொத்தத்தில் மாநிலத்தின் சீரான வளர்ச்சிக்கும், கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, மற்றும் அரசுப் பணிகளில் மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு சம வாய்ப்புக்கள் வழங்குவதற்கும் வலி ஏற்படும் இத் திட்டத் திற்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பரவலான ஆதரவு கிடைத்தது. ஆந்திரப் பிரதேச அரசு இத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு, கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசுப் பணிகளிலும், சேர்வதில் சம வாய்ப்புக்கள் அளிப்பதற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஆறு அம்சத் திட்டத்திற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கவும், அரசுப் பணிகள் தொடர்பான சில தகராறுகள், குறைகள் ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதற்கான அதிகார வரம்புடன் கூடிய நிர்வாக நடுவர் மன்றம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

ஒன்றை அமைக்கவும் தேவையான அரசியலமைப்புப் படிக்கான அதிகாரங்கள் வழங்குவதற்காக இச் சட்டவரைவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மேலும் இச் சட்ட வரைவு அம்மாநிலத்தில் மத்தியப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான சட்டமியற்ற நாடாளு மன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கவும் விழைகிறது. மற்றும் இதில் முன்னர் செய்யப்பட்ட சில நியமனங்களைச் செல்லுபடியாக்குவதற்கான விதித்துறை உட்பட சில இடைநிகழ்வான தொடர்பான விதித்துறைகளும் அடங்கியுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட வட்டாரக் குழுவைக் கலைத்து விடுவதற்கு இந்த ஆறு அம்சத் திட்டம் வகை செய்வதால் மேற்படி பகுதியை பத்து பெயரவும் இச் சட்ட வரைவு வகை செய்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று இம் மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டம் இந்த 33-வது திருத்தத்தின்பேரிலே எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தாலே நிறைவேற்றப்படக் கூடியதாக இருந்தாலும் இம்மாதிரியான திருத்தங்கள் மாநிலங்களினுடைய சட்டப் பேரவைகளிலே வைத்து அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்ற விதிக் கிணங்க இந்த அவையிலே அதைப்பற்றி நாம் விவாதிப்பதற்காக உள்ளோம்.

ஆந்திராவிலே ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அதற்கான திருத்தங்களைப் பற்றி நாம் இங்கே பேசுவதன் மூலம் வருங்காலத்திலே நமக்கு அதிலேயிருந்து சில அறிவுரைகள் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினாலே அதைப்பற்றி நாம் பிரச்சனைகளை வாதிப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆந்திர மாநிலம் அப்பொழுது சென்னையோடு இணைந்து, சென்னை மாநிலத் தோடு சேர்ந்திருந்த ஒன்று. 1953-ஆம் ஆண்டிலே ஆந்திர மாநிலம் தனியாகப் பிரிந்த பிறகு ஆந்திர மாநிலத்திலேயிருந்த மக்களிடையே விசால ஆந்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது ஹைதராபாத் மாநிலம் என்று ஹைதராபாத் தனி ஸ்டேட்டாக இருந்த காலம். அதிலே ஆந்திரம் பேசக்கூடிய, தெலுங்கு பேசக்கூடிய மக்களை இணைத்து விசால ஆந்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லாப் பகுதி களிலேயும் ஒரு கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அப்பொழுது ஹைதராபாத் பகுதி அதாவது தெலுங்கானா பகுதி இருக்கிறதே அது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. அதை இந்த விசால ஆந்திரம் என்ற பெயரிலே, சென்னை மாநிலத்தோடு இருந்து பிரிந்த பகுதியோடு இணைப்பதால் அந்தப் பகுதி மக்களின் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்மோ என்ற அச்சம் அங்கேயிருந்தது.

ஆகவே, ஹைதராபாத் பகுதியிலிருக்கும் தெலுங்கானா பகுதி தனி மாநிலமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அப் பகுதியிலே இருந்தது. அப்பொழுது அந்த விசால ஆந்திரம் வேண்டுமென்று கருதிய தலைவர்களால் அந்தத் தெலுங்கானா பகுதி மக்களோடு பேசப்பட்டு தெலுங்கானா பகுதி விசால ஆந்திரமாக ஆந்திர மாநிலத்தோடு தெலுங்கானா பகுதி இணைக்கப்பட்டால் தெலுங்கானா பகுதிக்கு விசேஷ சலுகைகள் கொடுக்கப்படும், அவர்களுடைய வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட மாட்டாது, அதற்கான ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்படும் என்று உறுதியளித்து, அந்த உறுதியின் பேரிலே அரசியல் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதன் பலனாக அவர்களுக்குத் தனியாக அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காக சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன.

அது 1972-ம் ஆண்டு வரையிலும் இருந்தது. அதிலே பெரிய குறைபாடுகள் எதுவும் கிடையாது. ஆனால் யாரோ சிலர் சுப்ரீம்கோர்ட்டில் தொடுத்த வழக்கின் காரணமாக—நான் எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்—மக்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இரு தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஒத்துக் கொண்டு தனியான வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்து நடைமுறையில் நல்ல முறையில் நடந்து குறைபாடுகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது—அந்த நிலையிலே 1972-ம் ஆண்டில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் விசாலாந்திரா ஏற்படுத்தப்பட்டு தெலுங்கானா பகுதிக்கு விசேடமான சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட 'பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆக்ட்' செல்லுபடியாகா தென்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்ததன் விளைவாக ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை நாம் எல்லாம் கவனித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக் கொடுத்தவுடனே எப்படியோ அங்கிருக்கிற மக்களின் ஆந்திரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியவர்கள் ஏதாவது பிரச்சினையாக இருந்தாலும் பேசித் தீர்த்து முடிவு காணுவதற்குப் பதிலாக எதோ கிளர்ச்சியில் இறங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வளர்ச்சி தூண்டிவிடப்பட்டது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

ஒன்றை நாம் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆக்ட் என்பது சுப்ரீம் கோர்ட்டால் நிராகரிக்கப் பட்டதே தவிர அங்கு ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியோ, மாநிலத்திலே இருக்கிற ஆதர எதிர்க் கட்சிகளோ அல்லது மத்தியில் இருக்கும் அரசோ இது தேவையில்லை என்று கூறவில்லை.

சுப்ரீம் கோர்ட் வழக்கின் காரணமாக சில தவறுகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக சட்டபூர்வமாகத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட உடனே ஆந்திர மாநிலத் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி தெலிங்கானா பகுதிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க மாற்று ஏற்பாடுகளை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் ஆந்திரத்தில் இவ்வளவு பெரும் கிளர்ச்சிகள் நடந்து உயிர்ச் சேதம், பொருட் சேதம் ஏற்பட்டு பெரும் மோசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாம் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதோடு சேர்ந்து இன்னொன்றும் இருந்தது. ஆந்திர மாநிலத்திலே அரசு தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றி அந்தச் சமயத்தில் அறிவித் திருந்தார்கள். அந்த அறிவிப்பு வந்ததற்கும் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்ததற்கும் சரியாக இருந்தது. 'காக்காய் உட்கார பனம்பழம் விழுந்த கதை' ஆயிற்று. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நிலத்தை விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் பின்பக்கத்தில் இருந்து பெரும் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்து அரசே ராஜினாமா பண்ண வேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள்.

எந்தக் கிளர்ச்சி எங்கே ஆரம்பித்தாலும் அந்தக் கிளர்ச்சி எதற்காக நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைவிட அதற்குப் பின்னாலே வேறு முக்கியமான சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்த நிலப் பிரபுக்கள், இதற்குப் பின்னால் இருந்து தூண்டிவிட்டார்கள்; எப்படியாவது காலதாமதம் ஆகட்டும் என்ற காரணத்திற்காக.

ஆனால் மக்களிடத்திலே, சாதாரண மக்களிடத்திலே அதுவும் இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்று கூறினாலும்கூட மொழி, இனம், சாதியைச் சொல்லி மக்களைத் தன்பால் இழுப்பது நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கொள்கையைச் சொல்வது, பொருளாதாரக் கொள்கையைச் சொல்வது, அரசியல் கருத்துக்களைச் சொல்வது என்ற முறையில் மக்களை இழுப்பதைவிட, மதத்தைச் சொல்லி, மொழியைச் சொல்லி, இனத்தைச் சொல்லி மக்களை ஆத்திரப்படுத்தி தன்பால் இழுப்பது இன்று

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சுலபமாக இருக்கிறது. இதற்கு இப்போதிருக்கும் அரசியல் நிலைமையில் யாரும் விலக்கே கிடையாது. சாதியைப் பயன்படுத்துவது, மதத்தைப் பயன்படுத்துவது மிகச் சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் எந்த அளவுக்குச் சாதி உணர்ச்சிகள், மத உணர்ச்சிகள், மொழி உணர்ச்சிகள் இருந்ததோ அதைவிட இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது. கொள்கையைச் சொல்லி மக்கள் ஆதரவைப் பெறுவதைவிட சாதியைச் சொல்லிப் பெறுவது சுலபமாக இருக்கிறது, மதத்தைச் சொல்லிப் பெறுவது சுலபமாக இருக்கிறது. இதனால் இந்த நாட்டுக்குப் பிற்காலத்தில் நன்மை பயக்குமா தீமை பயக்குமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்காமல் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக சாதி, மதத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை நாட்டில் இருக்கிறது. இந்த நிலையை எப்போது தவிர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1½ மணி வரை இந்த விவாதம் போகுமா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தெலிங்கானா—ஆந்திரா என்று தனி மாநிலங்களைப் போக வேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். யார் விசாலாந்திரம் வேண்டுமென்று கூறினார்களோ அவர்களே தெலிங்கானா தனியாகப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆந்திரா தனியாகப் போக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெரும் கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். அது தீபாவளி மாநாடு பரவிவிட்டது. யார் சொல்வதையும் காதில் வாங்காமல் கலவரம் செய்தார்கள். பொதுச் சொத்து நாசமாக்கப்பட்டால் யாருக்கு நட்டம் என்பதைப்பற்றி யாரும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது கிடையாது. அந்நேரம் நம்முடைய வரிப் பணம், நம்முடைய சொத்து, அது எரிக்கப்பட்டால் நாட்டுக்கு நஷ்டம்; நமக்கு நஷ்டம் என்று பார்க்காமல் ஆந்திரம் வந்ததால் தெருவில் போகும் பஸ்ஸை—சர்க்கார் பஸ்ஸைக் கொளுத்துகிறார்கள் தனியார் பஸ்ஸைக் கொளுத்தினாலும் நாட்டுக்கு நஷ்டந்தான்.

இம்மாதிரி நடந்த பெரும் கிளர்ச்சியை மத்திய சர்க்கார் மிகப் பெரும் ராஜதந்திரத்தோடு சமாளித்தார்கள். அது பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று. இவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சிக்குப் பிறகும் அமைதியான முறையில் சமாளித்தார்கள். எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால்—எவ்வளவு பெரிய ஆந்திர மூட்டத்தக்க செயலாக இருந்தாலும், சம்பவங்களாக இருந்தாலும்கூட, கூடிப் பேசுவோமானால் தீர்வு காண முடியும்; கலகம் செய்து, சண்டை போட்டுத் தான் காண வேண்டுமென்று இல்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

நேற்றைய தினம் செய்தி பார்த்தோம். மூன்று தேச வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள் கூடி (பாகிஸ்தான், இந்தியா, பங்களாதேஷ்) ஒரு பெரிய முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிற்கு வருங்காலத்தில் பெரும் சங்கடங்களைத் தீர்க்கக்கூடிய பெரும் முடிவுகள்—ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரும் காரியம். நாட்டிற்கு எதிர்காலத்தில் பெரும் நன்மை விளைவிக்கக்கூடிய காரியம். எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் உட்கார்ந்து அமைதியாகப் பேசுவோமானால் தீர்வு காண முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

அந்த முறையில் ஆறு அம்சத் திட்டத்தினை ஆந்திர மாநிலத்தில் இரு தரப் பாரும் ஏற்றுக் கொண்டு பெரும் அமைதியை ஏற்படுத்தக்கூடிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது மத்திய யூனியர்ஸிடி ஒன்று. அவர்கள் அதை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே மத்திய யூனியர்ஸிடி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 'வேண்டாம்; வட நாட்டில் இருப்பவர்கள் ஆட்சி புரிய வாவது' என்று சொல்லப்படும்.

பாண்டிச்சேரியில் சென்ட்ரல் யூனியர்ஸிடி வைக்க முன்வந்தபோது அதற்கு ஒரு ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். பாண்டிச்சேரியை அடிமைப்படுத்த மத்திய அரசு நினைக்கிறது என்றார்கள். அந்த வகையில் ஒரு உணர்வு வளர்ந்து இருக்கிறது. இந்த உணர்வு எந்தக் காலத்திலும், எந்த நேரத்திலும் நன்மை பயக்காது.

மத்தியில் இருக்கும் அரசுக்கு சரியான அதிகாரம் இருந்த காரணத்தால் தான் ஆந்திர மாநிலத்தில் இவ்வளவு பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டும் இவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்க்க முடியாது. அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை யென்றால் ஆந்திர மாநிலம், தெலிங்கானா மாநிலம் என்றுதான் பிரிந்திருக்கும். அதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியாது. அந்த அதிகாரம் இல்லை யென்றால் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பேச வாய்ப்பே இருக்காது. மத்திய அரசு எங்கோ இருந்து வந்த அரசு என்று எண்ணம் இல்லாமல் நம்மால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அமைத்த அரசு என்ற எண்ணத்தில் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின் மீதான விவாதம் வரும்போது இதைப்பற்றி யெல்லாம் பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்தத் திருத்தத்தை ஆகிரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12:30)

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் என் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், அரசியல் சட்டம் 368-வது பிரிவு உபபிரிவு 2-ன் அடிப்படையில் சில முக்கியமான திருத்தங்களை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றினாலும் கூட குறிப்பிட்ட அளவு மாநிலங்களும் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கு வந்திருக்கிறது. எப்போது இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறதோ அப்போது அந்தத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கத்தின் பேரில் நமக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. நான் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

இந்த மன்றத்தில் பல விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் இன்று அதிகமான அதிகாரங்கள் மாநிலத்திற்கு வேண்டுமென்று நாம் கேட்கிறோம். ஆனால் அதற்கும் அப்பால் சென்று மாநிலம் தனியாகச் செயல்படக்கூடிய அளவிற்கு உரிமை வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பல தடவை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று வருவதற்குப் பதிலாக ஆளும் கட்சி சார்பில் நிராகரிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் உண்மையிலேயே அந்த அரசியலை என்னால் பாராட்டியிருக்க முடியும்.

ஆனால் இந்தத் தீர்மானம், அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம் இந்தத் திருத்தம் என்னவென்று பார்த்தால் என்னென்ன விஷயங்களை இங்கு நாம் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவிற்கு அந்தத் திருத்தம் இருக்கிறது.

ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் அது மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கல்வியை மத்தியிலிருந்து நம் பேரில் திணிக்கக் கூடாது என்ற கருத்து பலதடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலே மூன்று பக்கலைக் கழகங்கள் மத்திய அரசே நடத்தக்கூடிய பக்கலைக் கழகங்கள். ஒன்று, டெல்லி, இன்னொன்று, வார்ணசி, இன்னொன்று, அலிகார். இந்த மூன்று பக்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ரிப்போர்ட்கள் எல்லாம் பார்லிமெண்டில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் நான்காவது பக்கலைக் கழகம் மத்திய அரசால் ஹைதராபாத்தில் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஆந்திர தேச மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அடிப்படையாக வைத்து? நம் மாநிலத்தில் நம் ரிசோர்ஸை வைத்துக் கொண்டு சில காரியங்களைச் செய்யமுடியாமல் போனால் நமக்கு உதவி செய்வதற்கு—மேல் ஆதிக்கம் அல்ல, நம் பேரில் நல்லெண்ணம் கொண்டு—மத்திய அரசு இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறது என்ற முறையில் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாம் எதை எங்களுக்கு தனியாக, எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இல்லாமல் விடவேண்டுமென்று சொன்னோமோ அதைக் கூட மத்தியில் நீங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு இருப்பதால் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு ஷெட்யூலில் 7-ல் நான்காவது பல்கலைக் கழகமாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு இந்த ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைக்கு ஒத்துவருகிறது என்று தெரியவில்லை.

பல நல்ல விஷயங்களை மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அவை எத்தனாவிற்கு அதற்குரிய இடத்தைப் பெறுகிறதோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் மிக முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சரித்திர ரீதியாக சில விஷயங்களையும் நடைமுறையில் உள்ள சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆந்திராவில் நடந்த கிளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திராவில்தான் கிளர்ச்சி நடந்தது என்று நாம் மகிழ்ச்சி அடையமுடியாது. நாளைக்கு அதே உருவத்தில் அல்லது வேறு முறையில் தமிழ்நாட்டிலும் வரலாம். ஆந்திராவில் முதலில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது, அதற்குப் பின்னால் குஜராத்ஸ்தானில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் பீகாரில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இனி அடுத்தாற்போல் எங்கு வருமோ நமக்குத் தெரியாது.

கிளர்ச்சி ஆரம்பமாகும்போது நியாயமாக இருக்கலாம். நியாயமாக இருக்கக்கூடிய விஷயத்தை தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்வதற்காக இப்போது ஒரு சக்தி இந்த நாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது என்று எங்கள் கட்சி நினைக்கிறது. ஆந்திராவில் இந்தக் கிளர்ச்சி உருவானது. உருவான அந்தக் கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவாக நின்றவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களும், பெரிய நிலப் பிரபுக்களும், பெரிய வியாபாரிகளும் ஆதரவாக நின்றனர். அங்கிருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் கூட, அங்கிருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டர்கள் கூட இந்த இயக்கத்தோடு சேர்ந்து நின்றார்கள்.

அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய இன்டக்ரேஷனிஸ்ட்ஸ், நாடு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வலுவான க்ரூப்பும்,

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து நின்று இப்படி பிரிவினை வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய இந்த இயக்கத்தை எதிர்ப்போம், அதை உயிரைக் கொடுத்தாவது நாங்கள் எதிர்ப்போம் என்ற முறையில் எதிர்த்தோம்.

நான் ஏற்கனவே ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருபது பேர்களுக்கு அதிகமாக உயிர் நீந்தார்கள். அப்போது மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், சாதாரணத் தொண்டர்கள் செத்துவிட்டார்கள் என்று. விஜயவாடாவில் இருக்கக்கூடிய எங்கள் கட்சிச் செயலாளர், நாங்கள் எல்லோரும் ரொம்பவும் மதிக்கக்கூடிய ஒரு அருமைத் தோழர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதோடு எங்கள் கட்சி ஆபீஸை போலீஸ் வந்து சர்ச் செய்ய வந்தபோது அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி இன்றும் எங்கள் கட்சித் தொண்டர்கள் ஆயுதபாணிகளாக நின்று அதைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், ஒரு அராஜக நிலையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஒருசிலர் சொன்னார்கள், அதை எதிர்ப்பது

feeble voice என்று Feeble voice was no longer feeble. It has become effective voice.

எங்கள் வாயில் எபக்மவாக ஆயிற்று. அராஜக நிலையை எதிர்த்து நாங்கள் குரல் கொடுத்தோம். நான் அடிப்பதுபற்றிச் சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சிச் செயலாளர் திரு. ராஜேஸ்வர சாவ் 20,000 பேர்கள் கொண்ட ஊர்வலத்தை நடத்திச்சென்று ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடத்திய பிறகுதான் அச்சம் தவிர்க்கப்பட்டது. ஆறு அம்சத் திட்டம் வந்தது. பிரதமரே துழைய முடியவில்லை, அமைச்சர்களே துழைய முடியவில்லை என்ற நிலை இருந்தது. ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா உரிமை கொண்டாடும் அளவிற்குப் பேசுகிறது. மதுரை ஜில்லா மதுரை ஜில்லாக்காரர்களுக்குத்தான் என்று சொல்வதைப்போல்—ஒரு மொழி பேசுவோரும் இன்னொரு மொழி பேசுவோரும் சண்டைபோடுவது அல்ல—ஒரு மாவட்டத்துக்காரர்கள் இன்னொரு மாவட்டத்துக்காரர்களுடன் சண்டை போடுவதுபோன்ற நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

சுன்ன ஆப் தி சாயில் தியரியை, எங்கள் உயர்க்காரர்களே எங்கள் வாயில் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு படுமோசமான கோஷத்தைக் கிளப்பி னார்கள். எங்கள் கட்சி சார்பில் ஈஸ்வர ரெட்டி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசினார்கள். நேரடியாக மத்தியில் நின்று மிகப் பெரிய ஊர்வலத்தை நடத்தியவர்களில் அவர்களும் ஒருவர்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 11]

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இந்தக் காலத்திலும் தொழிலாளிகளை எந்த நிமிடத்திலும் வெளியே போகச் சொல்ல முடியும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் பார்த்தார்கள் ஜெயிலுக்குப் போகிறவர்கள் எல்லாம் நிலப்புரடிக்களாக இருப்பதை. நிலப் புரடிக்களின் பெண்கள் வைர நகைகளைப் போட்டுக் கொண்டு மரியதிகஞ்ச செல்வதைப் பார்த்தார்கள். பார்த்து இது நம் போராட்டம் அல்ல என்பதை ஏழை விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

இந்த நாட்டில் சோஷலிஸம் வரவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். சோஷலிஸம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுகிறபோது அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்காது. உழைப்பவர்களுக்குத்தான் மதிப்பு உண்டு. ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கு அல்லது பணத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எதையும் செய்யலாம் என்று நினைப்பவர்களுக்கு அங்கு இடம் இருக்காது. அதற்கு அஸ்திவாரமாக விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த 6 அம்ச கோரிக்கை வந்தது. அந்த 6 அம்ச கோரிக்கைக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அதே நேரத்தில், இன்று பின் தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் அத்தகைய அபாயம் இருக்கிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களுக்கு வசதி வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுவது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. சில மாவட்டங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அது அரசியல் காரணத்திற்காக ஒதுக்கப்படலாம். சில மாவட்டங்கள் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும் அதற்குச் சரியான கவனம் இல்லை. ஆங்காங்கு நியாயமான கோரிக்கை கிளப்பப்படுகிறது. அது கவனிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு மாவட்டம் இன்றொரு மாவட்டத்தைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கிறது என்று இல்லை. இதை வைத்துக் கொண்டுதான் தெலுங்காடா பகுதியில் சில விசேஷ அலகுகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே நாம் ஒன்றாக இருந்த போது, ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பகுதி, கேரளாவின் பெரும் பகுதி, கர்நாடகத்தின் பகுதி நம்மோடு சேர்ந்து இருந்த நேரத்தில், பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது அந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பணம் செய்யவிடாமல் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சொன்னார்கள். ராயலசீமா பகுதி பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ராயலசீமா பகுதி இந்த மாகாணத்தில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாததால் இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கிறேன் என்று கிளப்பப்பட்டு, அதற்கு ரூலிங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிகார்ட்ஸ் எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த இப்படி பின்தங்கிய பகுதிகள் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கவனிக்கப்படாது இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் விசேஷமாக கவனிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவ்வளவு ரத்தம் சிந்தி இவ்வளவு கஷ்டம் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்ட பிறகு இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் 'குட் சென்ஸ் பிரிவேயில்ட்'. நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அரசியல் வாதிடிகள், அறிவாளிகள் ஆகியவர்களுக்கு வேறு எண்ணம் இருப்பதாக நினைக்கவில்லை. அவர்கள் திறமை வேறு விதத்தில் போய்விடாமல் இருக்க வேண்டும்.

நாட்டில் சில 'டென்டென்சீஸ்' இருக்கின்றன. அது என்னவென்றால் tendencies, disruptionist tendencies. I will call these tendencies, 'disruptionist tendencies'

அது எட்டடி கிளப்ப முடியும் என்றால், ஆளுநரையகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், சில வசதிகளின் பெயரால் மிளப்பலாம். இதிலே இரண்டு விதம். ஒன்று ஜாதிச் சண்டை இருப்பது. ஜாதியின் பெயரால் மதத்தின் பெயரால் கட்சி இருக்கக் கூடாது என்பது—பெரியாரின் கொள்கை.

இன்றைக்கு மதச் சார்பில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, ஒவ்வொரு மதத்தையும் வளர்வதற்கு வழிகோலிவிட்டு, மதத்திற்கு மதம் சமரசம் செய்து ஒவ்வொரு மதமும் வளர்வேண்டுமென்று செயல்படுவது. இது அரசியலில் கொர்பாக உருவெடுத்து விடக்கூடும். இதைப் பக்குவமாகக் கவனிக்கவேண்டும். ஏதோ அந்திர மாநிலத்தில் நடந்தது என்று இல்லாமல் நாடு முழுவதும் உருப்படியான நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

நான் முன்னால் சொன்னபடி, இந்தக் கொள்கைக்கு ஆளும் கட்சி ஆதரவு தரவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? அவர்கள் கொள்கைபடி இது சீர்தானா என்பதை பதில் சொல்லும் நேரத்தில் அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மாநிலங்கள் ஆதரித்து அனுப்ப வேண்டுமென்ற முறையில் இதை செய்யப்படுகிறதா அல்லது உணர்வு பரவலாக செய்யப்படுகிறதா என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இதை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. நா. வீராசாமி: சார், ஒரு கிளாரிபிகேஷன். தலைவரவர்களே, அவர்கள் பேசும்போது பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே ஒரு கருத்து “சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்” பாலிசியை நான் எதிர்க்கிறேன் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் ஆளுநர் காங்கிரசை ஒரு பக்கத்திலே ஆதரித்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறார். ஆளுநர் காங்கிரஸ் பல மாநிலங்களில் மகாராஷ்டிரா, ஹரியானா போன்ற இடங்களில் ஆட்சி பிடித்ததில் இருக்கிறது. நேற்றைக்கு ஆந்திரா ரொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களைச் சந்திக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது ஆந்திர மாநிலத்தின் பரிசீலனையில் கொள்கை அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் மிகத் தீவிரமாக அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ளவர்களை அந்தந்த மாநிலங்களில் வேலைக் கமர்த்துவது என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் என்ன கூறுகிறார் என்பதை மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக எதிர்ப்பதாகத்தான், ரூபிப் பிட்டேன். இந்த ‘சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்’ பற்றி கோள சட்ட மன்றத்தில் கேட்டபோது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர், கோள முதலமைச்சர் அச்சுதமேவன் “இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையைக் குலைத்துவிடும்” என்று வெளிப்படையாக விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சமயத்தில் இந்த ‘சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்’ பற்றி லெனினிடம் கேட்டார்கள். அப்போது சொன்னார், தொழில்படி பிரித்தால், அது பலவித நிலைகளுக்குக் கொண்டு போய்விடும். பிறகு ஒரு நாடு என்று பிரித்து, ஒரு உள் என்று பிரித்து, ஒரு தெரு என்று கடைசியில் பிரிக்கிற நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடும். தொழில் வளராது என்று சொன்னார்கள்.

If it is extended it may go to an absurd limit. ஆனால், அந்தத் தன்மைதான் அதிகமாக வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி ஏதோ ஏற்றுக் கொண்டு அதை அமல் படுத்துவது போல் காரியம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏதோ ஒரு மாநிலத்தில் மிக அதிகமாக வேலையில்லாப் பிரச்சினை இருந்தபோது வங்காளத்தில் அங்கே சொன்னார்களே தவிர அந்த எண்ணம் நிறைவேற்றப்படக் கூட இல்லை.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. நா. வீராசாமி: அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் லட்சுமண தாஸ், ஆந்திராவில் தொழில் அமைச்சராக இருப்பவர் சென்னைக்கு வந்த நேரத்தில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாகவே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆந்திரா மாநிலத்தில், அந்த அரசாங்கத்தில், அந்தக் கொள்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. 500 ரூபாய்க்கு கிழே இருக்கும் அந்தப் பதவிகளில் ஆந்திராவில் வசிப்பவர்களே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் அந்த உணர்வு கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தெளிவாகச் சட்டக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் கூட தமிழ்நாட்டில் எதிர்த்து இருக்கிறார்கள் ஆந்திராவில் இருக்கும் அரசு மாத்திரம் இன்னும் அதை எதிர்க்கவில்லையே என்ன காரணம் என்று கேட்டேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது தவறு என்பது என்னுடைய கருத்து.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவையின் ஒப்புதலுக்காக பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கும் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல கருத்துக்களை, பல பிரச்சனைகளை அன்றாடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனை மற்ற எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆந்திர தேசம் நம்முடைய அண்டை மாநிலம். ஆகையால் அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு சில சௌகர்யங்கள் செய்யும்போது அவர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டப்படிதான் இந்த 6 அம்ச திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1953-ம் ஆண்டு ஆந்திரப் பிரதேசம் பிரிக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தை ஆந்திரப் பிரதேசம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மக்கள் ஆந்திரப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பெற்ற பிறகு அவர்களுடைய ஆத்திரம் அடங்கும் வரையில் நிலைமை மாறி நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நினைத்து இருந்தார்கள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

ஆனால் பிறகு 1957-லே வேறு சில பகுதிகள் தெலுங்கானா என்ற பகுதிகள் ஆந்திராவோடு இணைத்து வைக்கிறபோது, ஹைதராபாத்தோடு இணைத்து இருந்த முல்கி சர்வீஸ் ரூல்ஸ் படி சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் பிரச்சனை எழுந்தது. இங்கே மாண்புமிகு வீராசாமி அவர்கள் அந்த அடிப்படையிலே ஒரு வினா எழுப்பினார்கள். அந்த சர்வீஸ் ரூல்ஸ் ரத்து செய்து 1957-லே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய இரண்டாம் ஷரத்தினுடைய அடிப்படையில் பப்ளிக் எம்ப்ளாய்மெண்டு ஆக்ட் என்கின்ற சட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் இரண்டாவது விதியின் கீழ் முல்கி ரூல்ஸை ரெப்பீஸ் செய்தார்கள். ரெப்பீஸ் செய்த அந்தப் பகுதி செல்லாது, அப்படி ரத்து செய்தது செல்லாது என்ற வகையில் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு வந்ததன் விளைவாக மீண்டும் கிளர்ச்சி வெடித்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

இதன் வாயிலாக நான் இதை ஆதரிக்கின்றேன் என்று எழுந்திருக்கிறேனா அல்லது எதிர்க்கிறேன் என்று எழுந்திருக்கிறேனா என்று சிலர் இங்கே கேட்கலாம். எந்த அடிப்படையில் ஆதரிக்கிறீர்கள், எந்த அடிப்படையில் இதை எதிர்க்கிறீர்கள் என்று கூட வினாக்களை எழுப்பலாம்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், மாநிலச் செம்மையாகச் செயல்படுவதற்கு மாநிலத்தில் இருக்கிற அரசுகள் தங்களுடைய திட்டங்களை நங்களுடைய சட்டங்களை மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு எனச் சேர்க்கின்ற வகையிலே நிறைவேற்றுவதற்கான செம்மையான அதிகாரங்களை, நேரடியான அதிகாரங்களைப் பெற்றுத் திகழ வேண்டும் என்ற கொள்கையை நான் வலியுறுத்தக் கூடியவன், அல்லது அதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கல்வி என்ற ஒரு துறை இருக்கிறதே, அந்தத் துறையில் மாநில அரசுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே தலையிட்டு, குறுக்கிட்டு செய்யக் கூடிய, மாநில அரசின் அதிகாரத்தை தன்னகப்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஹைதராபாத்தில் ஒரு புதிய பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா வகை செய்கிறபொழுது, அது இந்த அவையினுடைய ஒப்புதலுக்கு வருகிறது, அதற்கு அகரவு தரவேண்டும் என்று இங்கேயிருக்கிற மாண்புமிகு சபை மன்னவர் தெரிவித்தார்கள். அது எந்த வகையில் நியாயம் என்ற கேள்வியையும் சேட்டார்கள். அதுவும் ஒரு நல்ல கேள்வி, அதை நான் கூட ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நாமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய கேள்வி.

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஆனால் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் எதனுடைய விளைவு என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். புறக்கணிக்கப்படுகிற ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள் தாங்கள் விரும்புகின்ற வளர்ச்சியைப் பெறவில்லையானால் அதற்கு ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் மத்தியில் இருப்பவர்கள் இடைஞ்சலாக இருப்பார்களேயானால், அவர்களுடைய உணர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் திட்டங்களைக் கொடுக்காமல், காலத்திற்கு காலம், நேரத்திற்கு நேரம் ஃபார்முலாக்களைக் கொடுத்து, 5 அம்ச திட்டம், 6 அம்ச திட்டம் என்றெல்லாம் அவர்களை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தால், அதன் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்ற அளவுக்குத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

முல்கி ரூல்ஸ் எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தில் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலைப் போட்டு, அந்த ட்ரிபியூனலுடைய முடிவுகள்தான் கடைசியாக இருக்கும். அப்பாயிண்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய முடிவுகளை சுப்ரீம் கோர்ட் தவிர வேறு எந்த கோர்ட்டிலும் சாலேஞ்ச் செய்ய முடியாது, சவால் விடுவதற்கு அங்கே வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிற நியமனங்களெல்லாம் வட்டாரத்தில் இருக்கிற வட்டார உணர்வுகளின் அடிப்படையில், வட்டாரத் தேவைகளின் அடிப்படையில்தான் கொடுக்கப்படும்.

தெலுங்கானாவில் சில பதவிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், தெலுங்கானாவில் உள்ள மக்களுக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும். ஆந்திரப் பகுதியில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஆந்திரர்களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே ஏதாவது தகராறுகள் வருமேயானால், எந்தத் தகராறும் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலுக்குத்தான் அனுப்ப வேண்டும். தெலுங்கர்களை எந்த வகையில் உயர்த்த வேண்டும். தெலுங்கர்களுக்கு என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கண்டிட வேண்டும், ஆந்திரப் பகுதியிலே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கண்டிட வேண்டும், இதற்கு திட்டச் செலவுகளை திட்ட ஒதுக்கீடுகள் செய்யும் பொழுது எந்த வகையில் திட்ட ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும், இவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் வரையறுத்திருக்கிறார்கள். தகராறு வந்தால் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனலுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற அளவுக்கு சட்ட திட்டங்களை இயற்றி இருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது என்ன? ஒரு வட்டாரத்தில், ஒரு பிரதேசத்தில், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற மக்கள், அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்ற வகையில் அரசாங்கச் சட்டங்களும், அரசாங்கக் குறுக்கீடுகளும் மத்திய அரசிலிருந்தும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வருமானால், மக்கள் கிளர்ச்சி செய்யும்பொழுது அரசியல் சட்டம் தூள் துளாக்கப்படும் என்பதுதான் இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தத்தில் நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

பல்கலைக் கழகத்தை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தக்கூடிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாநில அரசின் அதிகாரங்களில் தலையிடக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், எந்தக் கட்டாயத்தில் இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களும், அதை மறுக்கிறவர்களும் இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஒரே மொழியைப் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தெலுங்கானைப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் பேசும் மொழியும் தெலுங்குதான், ஆந்திரப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் பேசும் மொழியும் தெலுங்குதான். ஆனால் இரண்டு பகுதியைச் சார்ந்த மக்களும் தங்களுடைய பகுதியில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. தங்களுடைய பகுதியில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்ற மனத் தாங்கல் காரணமாக போராட்டம் வெடித்து அதனுடைய விளைவு எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தத் திருத்தம் உணர்த்துவதாகும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் ஒரே மொழி பேசுகின்ற தமிழர்கள், ஆந்திரர்கள், மலையாளிகள், கன்னடியர்கள், இந்துஸ்தானியர்கள், மராட்டியர்கள் என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கின்றபொழுது மக்களிடையே இவ்வளவு வேற்றுமை, மத்திய அரசு அநீதி இழைக்கின்ற நிலை எழுகிறது என்றால், மாநிலங்களுக்கு மாநிலம் அநீதிகள் இழைக்கப்படுகின்றபொழுது, எவ்வளவு தூரம் மக்களுடைய உணர்ச்சிகள் எழுப்பப்படும், தூண்டப்படும் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்நுடைய கட்டாயத்தினுடைய அடிப்படையில் ஒரே மாநிலத்தில் இரண்டு பகுதிகளாக இருக்கிற ஒரே மொழி தெலுங்கு பேசுகின்ற மக்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரிபியூனல் ஏற்படுத்தி, பல்கலைக் கழகம், வட்டார வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஏற்படுத்தி, அங்கே ஏற்படுகின்ற தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அங்கே இருக்கிற கோர்ட்டினுடைய அதிகாரங்களைப் பிடுங்குகின்ற வகையிலே இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம், சில ஷரத்துக்களையே நீக்குகின்ற அளவுக்கு கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அந்த உணர்ச்சியின் விளைவாகத்தான் இந்தத்

1974 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

திருத்த மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அந்தக் கட்டாயத்தினுடைய உணர்வை இந்தத் திருத்தம் உணர்த்துவதன் காரணமாக இந்த அரசியல் சட்ட திருத்தத்தை நாங்கள் கொள்கை அளவிலே ஆதரிக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சில கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்தார்கள், இவர்கள் செய்தார்கள் எனபெல்லாம் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இந்தியிலே இருக்கிறது. அதைப் படித்துவிட்டு பிறகு விளக்கம் சொல்கிறேன். ஆப்கோ...

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இங்கே இந்தியைப் படிக்கலாமா? நாம் நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லையே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற மொழிகளிலே இந்தி ஒன்று.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்த அவையிலே நான்கு மொழிகள் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட மொழிகள், இந்துஸ்தானி என்று சொல்லக்கூடிய மொழி...

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அரசாங்கம் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதை இங்கே படிக்கலாமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இரு மொழிக் கொள்கைக்கு விரோதமாக இருக்கிறதே. இங்கே தெலுங்கில் கூட பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையில் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் பஸ் முறை தெலுங்கில் பேசியிருக்கிறார். தெலுங்கில் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். தெலுங்கில் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. நம்முடைய விதியில்கூட தெலுங்கில் பேசுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மும்மொழித் திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம். இருமொழித் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது.

[1974 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசாங்க மொழிக் கொள்கை வேறு. மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற வெதிருறைகளை வேறு அரசாங்கக் கொள்கைக்கு நேர் மாறான கருத்து என்பதற்காக பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது. சட்டமன்ற விதி முறையில் இந்தியில் பேசுவதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: அவர் இந்தியில் படித்தால் பொன்னப்ப நாடார் கட்சியினர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் வருகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமன்ற விதிமுறையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது இது தான்—

'The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognized language of the State or in Hindi, and provided further that the Speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue.'

For purposes of this rule, 'recognized language' shall mean any one of the following languages, namely, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani'.

இந்த மொழிகளல்லாது வேறு ஒரு மொழியில் பேசுவதாக நினைத்தாலும் கூட பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுக்கலாம். இதிலே எந்தவிதமான பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை. இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்களே இதை மறுக்கிறார்களே!

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்தியைப் பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் எந்த மொழிக்கும் விரோதிகள் அல்ல. ஆனால் மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு விரோதமாக, எந்த மொழி திணிக்கப்பட்டாலும், அதை உயிர் இருக்கும் வரையில் எதிர்ப்போம்.

தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு விரோதமாக எந்த மொழியையும் யாரும் இங்கே திணிக்க முயல்வார்களேயானால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற 4½ கோடி மக்களுடைய பிணங்களின் மீது நடந்து தான் திணிக்க முடியும் என்ற அளவுக்கு நான் சொல்கிறேனே கவிர, வேறு எந்த மொழியையும் நான் எதிர்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, நீங்கள் ஸப்ஜெக்ட்டுக்கு வாரும்.

(பிற்பகல் 100)

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: யாரும் திணிக்கவில்லை; அவர்கள்தான் இப்போது திணிக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அதைப் படித்துவிட்டு, விளக்கத்தைச் சொல்லி விடலாம் என்று நினைத்தேன். இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குக்கூட கொஞ்சம் தெரியும். அதனால் நான் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லிவிட முடியாது. படிக்க வேண்டாமென்றால் படிக்க வில்லை. மகராஷ்டிரத்திலே சேதுவக்கர் அந்த அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கலகங்கள் ஆந்திராவில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரே மொழி பேசுகின்ற மக்களிடையே இத்தகைய ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது; ஒரு விரோத மனப்பான்மை வளர்ந்திருக்கிறது; விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். சண்டை சச்சரவுகள், சிக்கல்கள், குழப்பங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தையே திருத்த வேண்டிய அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு யார் காரணம்? இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற மத்திய அரசாங்கம்தான் அதற்குக் காரணம். நாளுக்கு நாள் அவர்கள் கையாளுகின்ற முறைகேடான உட்கைகள் தான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சொல்லி எச்சரிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

மாநிலங்களுக்குச் சிறப்பான அதிகாரங்கள் வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறதை, அது முறைமாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இருபது ஆண்டு காலமாக மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்தால் மாநிலங்களுக்கு என்ன அதிகாரம், மத்திய சர்க்காருக்கு என்ன அதிகாரம் என்ற கேள்வி எழவில்லை; யாரும் எற்பாறவில்லை; மத்தியிலே ஆண்டுகொண்டிருந்த கட்சியே மாநிலங்களிலும் ஆண்டுகொண்டிருந்ததால், மத்தியிலுள்ளவர்கள் நிர்வாக முறைகளை வகுத்துக் கொண்டிருந்ததால் எந்தவிதமான சிக்கலும் ஏற்படவில்லை.

ஆனால் இன்றைக்கு பல்வேறு கட்சிகள் பல்வேறு மாநிலங்களிலே ஆட்சி செய்வதால் சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரம் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படுகின்ற வகையிலே திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்த முற்படுமேபோது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களுக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் இன்று இந்த அரசியல் சட்டத் திருக்கம் வந்திருக்கிறது. இது வெறும் திருத்தம் தான். ஆனால் மத்திய அரசின் போக்கு மாறவில்லை என்றால், மோசமான விளைவுகளை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்குமானால், அரசியல் சட்டத்தையே மாற்றியமைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 ஏப்ரல் 11]

இன்றைக்கு இருக்கின்ற கொள்கை எப்படி இருக்கிறது? குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால்தான், சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால்தான், போராட்டம் நடந்தால்தான், அடித்தால்தான் அடங்குவோம் என்ற முறையிலே மந்திய அரசின் கொள்கை இருக்கிறது. அதை எதிர்க்கின்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Honourable Speaker, Sir, in addition to what has already been spoken on this Amendment. I would like to offer a few specific remarks.

Firstly, I do not subscribe to the stand taken by our Congress Party Leader here because I personally feel that this Amendment itself has been brought forward due to certain unfortunate happenings in the State of Andhra Pradesh, for which the direct responsibility rests on the Congress Governments at the Centre and in the State of Andhra Pradesh. If they had acted more judiciously and in a more impartial manner and in a more pragmatic manner, the entire episode that has happened in Andhra Pradesh in the past three or four years could have been stopped.

This aspect of the matter has to be properly examined.

For instance, the very Andhra question, Telengna problem, Mulky Rules, Six-Point Formula and other things had emanated originally some years ago. The States Reorganisation Committee consisting of different party leaders was headed by Thiru Fazle Ali went into the matter and it was also brought before the Parliament and the late lamented Prime Minister, Shri Jawaharlal Nehru had assured the House at that time that even after five years if the people of Telengana wanted the Telengana State, they were prepared to give it. If only we look into the Parliamentary Debates, we will find these things. Therefore the seed for bifurcation of the State of Andhra Pradesh was sown 18 years ago.

Then I come to the 'sons of the soil' policy. The Honourable Member, Thiru Veeraswami has asked a valid question.

Though we may differ from the D.M.K. on other matters, but on this particular matter, we agree with them. The main cause of the 'sons of the soil' problem is the Congress Party.

1974 ஏப்ரல் 11]

How can we deny it? The Congress Party in Andhra Pradesh, the Congress Party in West Bengal, the Congress Party in Uttar Pradesh, the Congress Party in Maharashtra and the Congress Party in Madhya Pradesh has *ad nauseum* advocated this theory openly and deliberately both on the floor of the House and outside. But I can appreciate the stand of the Honourable Member, Thiru Marimuthu. I know personally he is against it . . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: எங்கெங்கே பேசப்பட்டது என்று சொல் கிறார்கள். எங்கே வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் அதன் முடிவு என்ன என்பதுதான் பிரச்சனை. எத்தனைபேர் கருத்துக்கள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படியெல்லாம் பேசப்பட்டது என்பது தெரியும். அதை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. முடிவு என்ன என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: சார், ஒரு இன்ஸ்பர்மேஷன். பிரதம அமைச்சர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் பிகார் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் பேசும் போது 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரியை' ஒத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது சரியான செய்தி அல்ல; அந்த மாதிரி எதுவும் கிடையாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்போது மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் 80 சதவிகிதம் அந்த மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுகின்ற அந்த மாநிலத்தில் உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட உத்தரவை இந்த அரசு போட்டான் உற்றுக்கொள்வீர்களா? இல்லை என்றால் 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரி' எந்த அடிப்படையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவீர்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, நான் சொல்கது 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்' என்பதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் விளக்கம் சொல்வதில் உள்நாட்டுக்குள்ளே ஒரு கலகம் வந்து, ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக்கொள்வார்கள். நல்ல நிலைமையை அது ஒருக்காலும் ஏற்படுத்தாது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 ஏப்ரல் 11]

அவர்கள் சொல்வதுமாதிரி பிரதம அமைச்சர் கூறியதாக நான் எங்கும் பார்க்கவில்லை. அப்பகுதி மக்களுக்கு ஓரளவு 'பிரஃபான்ஸ்' கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே சொல்லி இருக்கலாம். சன்ஸ் ஆப் தி சார்ஜ் தீயரிவை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

DR. H. V. HANDE: So far as the sons of the soil theory is concerned, I am very definite that we are against it. At the same time it is our duty to see that the counterparts in the other States also should oppose it. Let us not try to work at cross purposes. Both Mr. Marimuthu and myself are interested in the welfare of the State and there is no doubt about it. But in the State of Maharashtra, the Chief Minister Thiru V. P. Naik has supported it. This virus was started there and spread to several parts of the country. This theory must be discouraged.

Sir, what is this amendment? It is based on the 'sons of the soil' theory. Tremendous benefits have been given to Telengana and the dice is heavily loaded in favour of Telengana. If you see the provisions of the amendment, you will see that it is based on the sons of the soil theory. Why was this Jai Andhra Movement started? It was started because of the promulgation of the Mulky Rules. What are the Mulky Rules? The Mulky Rules are based on the sons of the soil theory.

On what basis was this 'Jai Andhra' movement started? Who piloted it? At that time of course Swatantra leader Latchanna was there. But who spearheaded and piloted it? It was the Congress Party and the Deputy Chief Minister at that time. Where is he now? He has been taken back to the Congress. Along with him some others are members of the Cabinet. I share Mr. Marimuthu's view that this has been a tragic thing . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Most of the arguments could be advanced in Parliament. Now we shall confine ourselves to the Bill.

DR. H. V. HANDE: I am shocked at Mr. Ponnappa Nadar's plea. This is a Constitutional Amendment which is coming before this House, and not any piece of legislation. This is the only opportunity we have to voice our view points. It is a Consti-

1974 ஏப்ரல் 11]

[Dr. H. V. Hande]

tutional amendment which the State Legislatures have to ratify. When it is coming up before us, it is our duty, as members, to give our views. That is quite clear.

What I say is the whole thing had been spearheaded by the Congress Party of Andhra Pradesh. The whole 'Jai Andhra' movement was fanned and a holocaust was created by the Congress Party. But suddenly after some months, the same people said "we will join the Cabinet". They started the movement. They fanned it. They were responsible for all the bloodshed. Several murders had taken place as pointed out by Thiru K. T. K. Tangamani.

I demand on the floor of this House, who has been responsible for the blood bath? It is nobody except the party in power, viz., Congress Party. Now suddenly they say "we do not know anything". It is because they have joined the Cabinet. Mr. Latchanna did not join the Cabinet. Mr. Rathnasabapathy lost his representation in Council. That is a different point.

What is this Mulki Rule? Government had no guts to say what it was. It is said that the Mulki Rule is there to remove backwardness. How do you remove backwardness? Ramana-thapuram in Tamil Nadu is backward district. You pour in money there, start some development work and make it prosperous. That is the only remedial measure.

The whole economy of Andhra Pradesh had been upset by this Mulki Rule. What I say is that this Bill is a dubious method to cover the 'sons of soil' theory; That should be completely rooted out.

In 1957, a special law known as Public Employment (requirement of residence) Act was passed by Parliament. By section 2 of that Act, Mulki Rule was repealed. After that law was brought in to the statute book, a case went to Supreme Court. Supreme Court held in October 1972 that Section 2 of the Public Employment (requirement of residence) Act was *ultra vires*.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 ஏப்ரல் 11]

My submission is if only Parliament had been seized of the matter, if only the Ruling Congress people had acted in time by bringing in this measure before the Supreme Court struck it down, they could have avoided much of the blood-shed.

I ask, Sir, is it very difficult for the Law Department of the Centre to anticipate that the Supreme Court would strike down Section 2. We all knew it. Everyone knew that the Supreme Court would strike it down. But the Ruling Party people did not act in time.

After much of the blood-shed, after the Supreme Court struck it down, this thing has been brought in. If only they had acted in time, they could have avoided the blood-shed. But they kept mum at the time when they had to act. They failed in their duty. That is my charge.

Another thing, Sir. I shall finish in a minute or two.

On 18th January, Andhra Pradesh was brought under President's Rule. When the issue came in Parliament, every Opposition member pointed out what they feared. But the Ruling Party did not pay heed to the views of the Opposition. With its brutal majority, they thought nothing would happen. But what happened? Hundreds of people died. After the blood-shed, this has come up.

If only timely action had been taken, blood-shed could have been avoided. But what I say is, don't sow seeds of disintegration. On behalf of my party and individually, I am not for disintegration. But by this 'sons of soil theory' you are throwing seeds of disintegration. That should be fought and resisted.

I know what the Honourable Leader of the House is also feeling. When the Bill came in Parliament, I did not know what exactly was the stand taken by the D.M.K. party. That is not relevant here. Everyone would say that the Centre failed in its duty to act in time and avoid the blood-shed. What I say is it is the duty of Central Government to tell the States not to embark on this 'sons of soil theory. Instead of doing that, they should not fan that idea if some States do have that idea. This sons of soil theory should be rooted out. That is my submission, Sir. This is what I want to submit.

1974 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்திலே ஓரிரு கருத்துக்களை மட்டும் சுருக்கமாகக் கூறி அமைந்திட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 371-வது ஷரத்திலே செய்யப்படுகிற திருத்தம் பற்றி இங்கே எல்லோரும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலம் எப்படி அமைந்தது என்கிற வரலாறுகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்தின் எடுத்துக் கூறினார்கள். பொட்டி பூராமுலு 1953 இல் செய்த பெரும் தியாகத்தினால் ஆந்திர மாநிலம் உருவாயிற்று என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஆந்திர மாநிலத்தை விசால ஆந்திரமாக அமைத்திட 1956-ல் முயற்சி செய்தார்கள். அதில் ஒன்று கோஸ்டல் ஆந்திரா—இன்னொன்று தெலுங்கானா. தெலுங்கானா பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்த காரணத்தினால் விசேஷ சட்டம், சலுகைகள் எல்லாம் அப்போது அரசாங்கத்தில் இருந்து கொடுக்கப்பட்டன.

இந்த முல்கி விதிகள் செல்லுமா செல்லாதா, இவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் எத்தனை சதவிகிதம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை எல்லாம் உச்ச நீதிமன்றம் ஆராய்ந்து, அது கொடுத்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை எல்லாம் நான் கூற முற்படவில்லை.

பொதுவாக அங்கிருந்தவர்கள் எல்லாம் கிளர்ச்சிகளைச் செய்தார்கள்—ஒரு சிலரைத் தவிர, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி மட்டும் அதை ஆதரிக்கவில்லை. அதேமாதிரி ஒருசில காங்கிரஸ்காரர்களும் ஆதரிக்கவில்லை.

நாட்டினைத் துண்டாடி ஆந்திராவைப் பிரிக்கக் கூடாது, அதிலும் சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று பலரும் முயன்றார்கள். தேசத்திலே இன்று பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தேசத்திலே இருக்கிற பலப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், சட்ட பூர்வமான முறையிலே கிளர்ச்சிகளை உருவாக்கவேண்டுமேயொழிய கிளர்ச்சியின் அடிப்படையிலே எல்லாவற்றையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று முயற்சித்தால், அது நிச்சயமாக முடியாது என்பதற்கு ஆந்திர மாநிலக் கிளர்ச்சி நல்ல எடுத்துக் காட்டு என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆந்திரக் கிளர்ச்சியில் எத்தனை பேர்களைக் கொன்றார்கள்? எவ்வளவு பொதுச் சொத்துக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது என்ற விவரங்களைப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். ஆந்திராவிலே ஆந்திரம்தான் முந்தி இருந்தது என்று

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

இங்கு பலரும் பேசினார்கள். ஆந்திராவில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் விரும்பத்தக்கவை அல்ல. ஒரு தேசத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக ஒரு ராஜ்யத்திலே இருக்கிற பிரச்சனைகள் பல்வேறுக இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் முற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. பல பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. எல்லோரும் சரிசமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த நிலைக்கு அரசாங்கம் சில கடமைகளைச் செய்யத் தவறவில்லை. என்ற காரணத்தினால், ஏற்பட்டதே தவிர, அந்த முக்கிவிதிகளைப் பொறுத்தவரையிலே தனிப்பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. அது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்கிறது, என்று உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே இந்தக் கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்தன. அதெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

நாட்டைத் துண்டாட வேண்டுமா? நாட்டினுடைய ஒற்றுமையைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி தேசிய உள்ளம் படைத்தவர்கள், தேசிய எண்ணம் படைத்தவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1956-லே மொழிவழி மாநிலங்களாக இந்தியாவைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று மொழிவழி மாநிலங்களாக இந்தியாவைப் பிரித்து அமைத்தார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று அதற்கு முன்னதாக ஏற்படுத்திய கமிட்டி இந்த முடிவெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது. நிர்வாகச் சௌகரியத்திற்காக வேண்டி, மிகப் பெரிய மாநிலமாக இருந்த உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள்.

இப்பொழுது நாட்டிலே பல இடங்களிலே பூசல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1956-ல் இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமான பூசல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அல்லாம் பகுதியிலே பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை அந்த நிலைமையையெல்லாம், மிஸோரம் என்பதையெல்லாம் பார்க்கிறோம். நாகாலாந்து போன்ற இடங்களிலெல்லாம் நாம் ஜாக்கிரதை யாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தச் தேசத்திலே பிரிவினைச் சத்தியை நாம் பெருக்கக் கூடாது. பிரிவினை எந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்தாலும் முறிப்புடிக்கவேண்டும், வன்மையாக முறியடிக்கவேண்டும்.

இன்று நாட்டிலே இந்தப் பிரிவினை கோஷம் வெகுவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரிவினைக் கோஷம் வேறு முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சனைப்பற்றிக் கூறவிரும்பவில்லை. இராஜமன்னர் குழு அறிக்கை விவாதத்திலே பேசுகின்ற நேரத்திலே, இந்தப் பிரிவினை எப்படி தலைதாக்குகிறது என்பதுபற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இந்தத் தேசத்தினை துண்டாடுவதை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம். இந்தத் தேசத்தின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட பல தலைவர்கள், சிறை வாசம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணித் காப்பதற்கு நிச்சயமாக அவர்கள் ஒன்று சேருவார்கள் என்ற கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிளர்ச்சிகளைத் தூண்ட நாம் வழிகாட்டிகளாக இருக்கக்கூடாது என்பதை உணர்ந்து இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

ஆந்திராவிலே புதிய யூனிவர்சிட்டியை அமைக்கப்போகிறார்கள், இது மாநிலத்திற்குள்ள அநிகாரத்தைச் சுரண்டுவது அல்லவா என்றெல்லாம் பேசினார்கள். மத்திய அமைச்சர் உமா சங்கர் திக்ஷித் அவர்கள் தெளிவாக விவாதத்திலே பேசி இருக்கிறார்கள், அந்த இராஜ்யத்தின் நன்மைக்காக, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே, ஏழை எளிய மக்களுடைய நன்மைக்காக, அந்தச் சட்டத் திருத்தம் வந்திருக்கிறதே தவிர வேறொன்று என்று

சமீபத்திலே, டிசம்பர் மாதத்திலே ஓரிரு நாட்கள் அங்கே தங்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. அங்குள்ள ஒரு சில அரசியல் தலைவர்களோடு நான் பேசினேன். இது தலைவர்களுடைய கிளர்ச்சியேயொழிய மக்களுடைய கிளர்ச்சி அல்ல. ஆனால், தலைவர்கள் மக்களைத் தூண்டி விடப் பார்த்தார்கள். ஒருசில விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கட்டு அவிழ்த்துவிட்ட அடக்கு முறையின் காரணமாக வந்தது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். யார் உத்தரவாளி என்ற விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைக்கு நான் புகனில்லை. தோல்விகள் வருகிற நேரத்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி நாம் எல்லோரும் இந்தப் பிரச்சனையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு விவாதத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதை ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தினை அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மோதல் ஏற்படக் கூடிய முறையிலே இந்த மன்றம் இருப்பது பொருத்தம் அல்ல. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இயங்குகின்ற ஓர் உறுப்பாக நாம் இருக்கிற காரணத்தினால், நாம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நம்முடைய விவாதங்களை நடத்திச் செல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டம், மேம்பாடான, நன்மையான தன்மையில் போகவேண்டுமே தவிர, நம்முடைய தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளை எல்லாம் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 11]

சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரிமைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். உட்பட்டவர்களிலே அது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவிலே உருவாகியிருக்கிறது. பிரிட்டிஸ் பத்திரிகையிலே இதுபற்றி ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். வங்காளத்திலே. . .

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் தியரியில் என்ன தப்பு? அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கிறவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனாலே நாடு எப்படி பிளவுபட்டுவிட்டது என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்பொழுது இருக்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் சொத்து சேமிக்கலாம் என்ற அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்பொழுது குறிப்பிட்டது இது சட்டபூர்வமாக இல்லை. ஆனால் நாட்டுமுறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக, கோளாவிலே தும்பா ராக்கெட் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது நாம் ஏற்படுத்தியது, எனக்கு நேரிடையாகத் தெரியும். கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் நாட்டின் ஒற்றுமையை காக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசியல் தலைவர்களுக்கு உண்டு என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே பார்த்தால் தமிழர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது நேரத்திலே, மத்திய அரசினது குறுக்கீட்டால், வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்கு, வேலை அளிக்கப்படுகிறது, வேறு பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இராஜ்ய நன்மையைக் கருதி, எதையும் இழக்காமலிருக்க எல்லோரும் பொறுப்புடன் இருக்கவேண்டும். இந்தியா ஒரே இராஜ்யம் என்றிருக்க வேண்டும். அந்த உணர்வினைப் பெற்றிடவேண்டும். இந்தத் தேசத்தில் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட உத்தமத் தலைவர்களை ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, நான் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது இந்திய பாராளுமன்ற இரண்டு அவைகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டத்திற்கு ஏற்பளிக்கின்ற வகையில், இந்தியாவிலுள்ள சட்டமன்றங்களில் பாதிப்பாவது, ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அரசியலமைப்புச் சட்டமுறைப்படி ஒப்புதலுக்காக இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1956-ல் ஆந்திர மாநிலம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது, தெலிங்கானா பகுதியின் வளர்ச்சி குறித்தும், மற்றும் அப்பகுதியில் வாழுகின்ற மக்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள், கல்வி வசதிகள் ஆகியவை குறித்தும் சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் விதித்துறைகள், இந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் சிலவற்றிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. தெலிங்கானா பகுதி வாழ் மக்களுக்கு, ஏனையவற்றுடன், வேலை வாய்ப்புக்களும், ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக, 1957-ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணிகள் (குடியிருப்பு விதி) சட்டம் நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது. தலைமை உயர்நீதி மன்றம், தெலிங்கானா பகுதியில் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ள சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில், மேற்படி சட்டத்தின் சில விதித்துறைகள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை என்று தீர்ப்பளித்தது.

இதனால், ஆந்திராவில் பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அதிலே நாம் புகவில்லை. இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 371-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின்கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் இது எனவே, கிருத்தாமல் அமைதி காண முடியாது என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

ஆந்திராவைச் சேர்ந்த கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசுப் பணிகளிலும், சேர்வதில் சம வாய்ப்புகள் அளிப்பதற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஆறு அம்சத் திட்டம் தீட்டி அந்த மாநில மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிற அளவுக்குச்செயல் வடிவம் கொடுக்க இது விதிக்கப்பட்டது. அரசுப் பணிகள் தொடர்பான சில தகராறுகள், குறைகள் ஆகியவற்றைக் கவனிப்பதற்கான அதிகார வரம்புடன் கூடிய நிர்வாக நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே, 371-வது பிரிவு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தத் தெலிங்கானா பகுதி மக்கள், ஆந்திரப் பகுதி மக்களுடைய வாழ்வுக்காக, மத்திய அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற குறிப்பின் அடிப்படையில் மத்திய அரசே ஏற்படுத்த முடியாது, மாநில அரசினுடைய ஒப்புதல் இல்லாமல். அதற்கும் வழிவகை செய்கின்ற வகையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தவகையிலும் பாதிக்கின்ற ஒன்று அல்ல இது. ஆந்திர மாநிலத்திலே அமைதி ஏற்படுத்த, அவர்களுடைய நன்மைக்காக, இன்றைக்கிருக்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அமைந்த கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1.30)

இந்த திருத்தத்தில் சட்டமன்றங்களைப் பொறுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தைப் பொறுத்திருக்கிற காரணத்தால் எல்லா மாநிலத்தினுடைய சட்ட அவைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு குறைந்தது பாதி மாநிலங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருப்பதால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அதற்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் இந்த மன்றம் தன் ஆதரவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்து தெரிவித்து, பக்கத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில் அவர்களும் விரும்புவது காரணமாக அவர்களும் நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்ததின் காரணமாக, பாராளுமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டதின் அடிப்படையில் நாம் ஏற்பு அளித்து அனுப்ப விரும்புகிறோம்.

அனுப்பவிரும்புகிறோம் என்பதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே கொள்கை அடிப்படையில் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோமா என்றால் கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லைதான். மாநிலத்தில் சுயாட்சி வேண்டும். மத்தியில் கூட்டாட்சி வேண்டும், இன்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும், என்னென்ன அதிகாரங்கள் வர வேண்டும் என்பதை ராஜ்யமன்றம் அறிக்கை வரும்போது விவாதிக்க இருக்கிறோம்.

ஆனால், அது வரையில் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறோம். ஆக இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து செய்ய முடியாது, நாம் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு மாறுபட்டது என்று கொள்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடி வருகிற தீர்மானத்தை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். உங்கள் கொள்கைப்படி கேட்டால் அர்ச்சகர்கள் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பது இன்றைய அரசியல் சட்டத்திலிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை கொள்கையின்படி 100-க்கு 100 ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களாவென்றால் இல்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டம்தான் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடியது.

1974 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை சோஷலிச அடிப்படையில் திட்டமென்றால் 100-க்கு 100 இந்த அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்றால், அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் நடக்க வேண்டும். அதன்மேல் தான் நடக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் இங்கே இந்தத் தன்மையில் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர, இதை ஆளும் கட்சி எதிர்த்து இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்த்திருக்க வேண்டுமென்றால் நாம் இப்போது கொண்டிருக்கும் கொள்கை அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசை எதையும் கேட்காமல் காரியம் நடக்க வேண்டும் என்றால் அரசியல் சட்டப்படி நடக்க முடியாது.

அடுத்து அருகிற தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கொண்டு வருகிறோம். அதற்குப் பிறகு கொண்டு வருகிற ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது என்ன கேட்க வேண்டியிருக்கிறது? இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். திருத்தியதற்குப் பிறகு வருகிற சட்டத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் வலியுறுத்திக் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசியல் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமையிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது விவாதம் வந்த பிறகு அரசாங்கத்தின் நிலைமை என்ன என்ற கேள்விதான் கேட்க வேண்டும். ஒரு தடவை அங்கே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அது வந்து தீர்மானம் தீட்டத்தை நாம் வகுத்த பிறகு

We have to obey when the Act is passed. Till such time, when it has come in the form of a Bill, it can be indicated whether the Government is apposing it or whether it is for the particular Bill. That was the question that was raised. After it comes as an Act, all of us have to obey. அப்படி வருகிற நேரத்தில் உங்கள் நிலைமை என்ன என்பது தான் கேள்வி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் கேட்டதெல்லாம் ஏற்கனவே அரசியல் சட்டம் அங்கே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது முழுமை பெறுவதற்கு இங்கே அந்திராவில் இருக்கக்கூடிய, நாட்டிலிருக்கக் கூடிய டாக்டர்களுக்குச் சட்ட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 11]

மன்றங்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்காது இருக்க வேண்டாமா? அந்த அரசியல் சட்டத்தை எதிர்த்தும் பாஸ் ஆக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: நாம் சொல்கிற கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் நண்பர்கள் பேசியபோது மத்திய பல்கலைக் கழகத்தை வைப்பது என்ற கருத்தை மறுத்து பேசியிருக்கிறார்கள் கொள்கையளவில். தமிழகத்தில் மத்திய பல்கலைக் கழகத்தை விரும்புகிறார்களா என்றால் விரும்பவில்லை என்று பதில் சொல்லுவோம். அதற்குச் சட்டத்தை எதிர்த்து பேசுகிறோம் என்று சொல்லப்படும். ஆந்திராவைப் பொறுத்து, அவர்கள் விரும்புகின்ற ஒன்றை இன்றைக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் விரும்பினால், கொள்கை அடிப்படையில், கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே மாநில சுயாட்சி, தனியாகப் பெற வேண்டும், மத்தியில் கூட்டாட்சி பெற வேண்டும், எந்தெந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும், எந்த அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை இருப்பதால் இன்று ஏற்று கொள்கிறோம்.

அடுத்து, தீர்மானம் வருகிறது. இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்களைக் கொள்கை அடிப்படையில் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புவதே தவறு. ஆனால் இன்றைக்குச் சட்டப்படி அனுப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். நாம் அத்தனை பேரும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம்.

இப்பொழுது நம் கொள்கை இதிலிருக்கிற அத்தனையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா என்றால் கொள்கைப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதுதான். இன்றைக்கு அவர்கள் மாற்றியமைக்க, திருத்தியமைக்க விரும்ப வேண்டும். இந்த நாடு மாற்றிக் கொண்டு, திருத்துகின்ற தன்மையில் வரும் என்பதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் மாநிலத்தில் நாம் விரும்புகின்றது வேறு, அவர்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பி யிருக்கிறது ஒன்று. மத்திய அரசாங்கம் நாடியிருப்பதால் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த அரசாங்கத்தின் தன்மையைப் பொறுத்த வரையிலும் வேறு விதமாக வராது. நம் உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது இது தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தை வைப்பதைப் பொறுத்த மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி பெற்றுத்தான் வைக்க வேண்டும். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் துவக்கக் கல்வி, உயர் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளியில் விஷயத்தில் தலையிட

1974 ஏப்ரல் 11]

முடியாது. ஆனால் கல்லூரிக் கல்வி, மேல் பட்டப்படிப்பு, பட்டப் படிப்பு மேம்பாடு படுத்த மத்திய அரசு ஈடுபடலாம் என்று அரசியல் சட்டத்திலிருக் கின்ற காரணத்தால்தான், யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன்வைத்து அவர்கள் பணம் ஒதுக்கிடுவதும், மற்றதெல்லாம் நடைபெறுகிறது. அந்த அடிப் படையில் நடைபெறுகிற இந்தக் கொள்கை மாறுபாடானது என்ற அளவில் அல்ல, இது சம்பிரதாயம் என்ற முறையில் பக்கத்து மாநிலம் விரும்புகிறது என்ற காரணத்தால் இந்த மாநிலத்தைப் பாதிக்காது என்ற நிலையில் அமைத் திருக்கிறது என்ற காரணத்தால், இதற்கு ஏற்பு அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1973-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (32-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவ்ரூல் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்படி வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப் படுத்துகிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, 15-4-1974 திங்கட்கிழமையன்று காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.36 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

8. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

237. Notification issued with G.O. Ms. No. 479, Co-operation, dated the 29th December 1973 in regard to certain amendments to rules 85-D, 85-F and 85-K of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

[1974 ஏப்ரல் 11]

238. Notification issued with G.O. Ms. No. 600, Revenue, dated the 11th February 1974 in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge in respect of the film show entitled "Hindustan Ki Kasam". [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

B. Reports, Notifications and other papers.

175. Notification issued with G.O. P. No. 7237, Revenue, dated the 4th December 1973, rescinding the Revenue Department Notification II-1 No. 1884 of 1960, published at page 623 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 26th October 1960.

* 176. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1974 (L.A. Bill No. 15 of 1974) with Annexure.

† 177. The Tamil Nadu Additional Sales Tax (Amendment) Bill, 1974 (L.A. Bill No. 16 of 1974) with Annexure.

† 178. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1974 (L.A. Bill No. 17 of 1974) with Annexure.

* Despatched to Members on 8th April 1974.

† Despatched to Members on 9th April 1974.

(324-ம் பக்கத்தில் 821-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிகுறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.)

I. வேளாண்மைக் கல்லூரிகள் கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை, தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் :—

1973-ஆம் வருடம் வேளாண்மை கல்லூரிகளில்
சேருவதற்கான விண்ணப்பித்தவர்கள்
எத்தனை பேர்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின்
எண்ணிக்கை

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில்
பிற்பட்ட சமூகத்தினச்
சார்ந்தவர்கள்

(1)

(2)

(3)

பி.எஸ்சி. (வேளாண்மை) .. 3,135	பி.எஸ்சி. (வேளாண்மை) .. 217	பி.எஸ்சி. (வேளாண்மை) .. 82
பி.எஸ்சி. (தோட்டக்கலை) .. 339	பி.எஸ்சி. (தோட்டக்கலை) .. 20	பி.எஸ்சி. (தோட்டக்கலை) .. 15
பொறியியல் (வேளாண்மை) 602	பொறியியல் (வேளாண்மை) 50	பொறியியல் (வேளாண்மை) 30
எம்.எஸ்சி. (வேளாண்மை) 264	எம்.எஸ்சி. (வேளாண்மை) 115	எம்.எஸ்சி. (வேளாண்மை) .. 47
பி.எச்.டி. (வேளாண்மை) 151	பி.எச்.டி. (வேளாண்மை) 57	பி.எச்.டி. (வேளாண்மை) .. 29

மொத்தம் .. 4,491

மொத்தம் .. 459

மொத்தம் .. 203

II. வேளாண்மைக் கல்லூரி, அண்ணாமலை நகர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்—

1,379 (மொத்தத்தில்)

79 (மொத்தத்தில்)

37 (மொத்தத்தில்)

I. Agricultural Colleges at Coimbatore and Madurai in Tamil Nadu Agricultural University—

Number of candidates who applied for admission to the Agricultural College during the year 1973.

The number among those selected:

The number among those selected belonging to Backward Classes

(a)			(b)			(c)		
B.Sc. (Ag.)		3,135	B.Sc. (Ag.)		217	B.Sc. (Ag.)		82
B.Sc. (Hort.)		339	B.Sc. (Hort.)		20	B.Sc. (Hort.)		15
B.E. (Ag.)		602	B.E. (Ag.)		50	B.E. (Ag.)		30
M.Sc. (Ag.)		264	M.Sc. (Ag.)		115	M.Sc. (Ag.)		47
Ph.D.		151	Ph.D.		57	Ph.D.		29
Total	..	4,491	Total	..	459	Total	..	203

II. Agricultural College at Annamalai Nagar, Annamalai University—

1,379 (in total)

79 (in total)

37 (in total)

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS